தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1974 ஜனவரி 22.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **புலவர் கா. கோவிந்தன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை **கூடியது.**

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 61, 62, 63, 64, 65 **ஆகிய** எண்கள் உள்ள வினாக்கள் பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Bagalur Primary Health Centre

* 66 *Q.*—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Will the Hon the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether there is a proposal to construct a shed for the stay of persons who bring the patients to the Primary Health Centre at Bagalur in Hosur taluk during nights; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பாகலூர் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்தில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையக் கொட்டகை யொன்று கட்ட மதிப்பீட்டுக்குழு பரிந்துரைத்திருக்கிறது. ஆனால், இது தேவைதானா என்பது அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The primary health centre at Bagalur is working very well and people are coming to that centre not only from this State but also from the neighbouring State of Mysore, because the doctors there are doing good work. But when people bring patients including children and ladies, there is no place even to sit there; they have to sit under the trees or in the road. The doctors told me that the matter may be represented to Government. May I know from the hon. Minister whether he would take steps to provide a shed at the primary health centre for the stay of people.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : It is reported that the average number of out-paients treated in this centre is only 66 per day. In other primary health centres it ranges between 200 to 300 and the number of inpatient per day is not even one. Therefore the suggestion given by the Estimates Committee is to be scrutinised further and if there is absolute necessity, then only we will be able to implement it.

மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள் ஹஜ்ஜிப் பயணம்

*67 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.—

(அ) 1973-ல் ஹஜ்ஜிப் பயணம் செய்து பணிபுரிய எத்தனை டாக்டர்கள், நர்சுகள் மனுச் செய்தனர் ?

(இ) இவர்களில் எத்தனை பேருக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) 1973-ல் ஹஜ்ஜி பயணம் சென்று பணிபுரிய மனு செய்தவர்கள் எண்ணிக்கை:

டாக்டர்கள்	..	32
மருந்தாளுநர்கள்	..	14
நர்சுகள்	..	10

(இ) ஒருவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஹஜ் யாத்திரை செல்பவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு பம்பாயிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு கப்பல் செல்கிறது. அதில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த யாத்திரிகர் களுடைய உதவிக்காக டாக்டர்கள், மருந்தாளுநர்கள், நர்சுகள் போன்றவர்களை அனுப்பி வைக்க மாநில அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு அந்தப் பயணிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக டாக்டர்கள், மருந்தாளுநர்கள், நர்சுகள் ஆகியோரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் ஒரு பட்டியல் கேட்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியல் கேட்பதையும் கடைசி நேரத்தில் கேட்கிறார்கள். 20 நாட்கள், 30 நாட்களுக்கு முன்னர் பட்டியல்

1974 சனவரி 22]

தயாரிக்கச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு முன்னரே மத்திய அரசு அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் பட்டியல் அடிப்படையில், பக்கத்து மாநிலங்களிலிருந்து வந்துள்ள பட்டியலின் அடிப் படையில், தேர்ந்தெடுத்துச் சிலரை அனுப்புகிறார்கள். அதன் காரணமாக, இனி பட்டியலை நாம் முன்கூட்டியே தயாரித்து அனுப்பிவிட்டு, அவர்கள் அப் பட்டியலிலிருந்து விரும்புகிறவர்களை எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்ற முறையைக் கடைப் பிடிக்கலாமா என்ற எண்ணம் இப்பொழுது அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: என்ன காரணத்தினால் அவர் களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இது ஹாஜ் யாத்திரை போவதற்கு கேட்கிற விண்ணப்பம் அல்ல. அப்படிப் போகிறவர்களுக்குத் துணை செய்வதற்கு, தேவையானால் அரசு பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வது. அந்தப் பட்டியலை நாம் தயாரித்து அனுப்பும்போது அவர்க ளுடைய இசைவு தெரிந்து அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அதனால், ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னரே கேட்டுக்கொள்கின்ற முறையைக் கடைப்பிடித்தால் நாம் பட்டியல் அனுப்பி, மத்திய அரசு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். அப்படியில்லாமல், முப்பது நாட்களுக்கு முன் பட்டியல் கேட்டு, நாம் அனுப்பும் போது, கடந்த ஆண்டு தாமதம் ஏற்பட்டது. இனி வருகிற ஆண்டில் முன்கூட்டியே அனுப்பலாம் என்று நாமாக ஆலோசித் திருக்கிறோம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: ஹாஜ் யாத்திரைக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆண்டுதோறும் எத்தனை பேர் போகிறார்கள் என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய விவரம் நான் தெரிவிப்பதற்கில்லை.

Cheshire Home, Katpadi

* 68 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have discontinued the grants for the Cheshire Home at Katpadi; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: காட்பாடி நகரத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிற செஷைர் ஹோம் என்பது, அரசு ஊழியர்கள், தனியார் நிறுவன ஊழியர்கள் கணவன்—மனைவி இருவரும் வேலைசெய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய குழந்தைகளைப் பராமரிக்க கிறிஸ்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இல்லமாகும். அது பல ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் உருவாக்கப் பட்டு, இப்பொழுது ஏராளமான குழந்தைகள் அங்கு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பேணிக் காப்பதற்கு ஏற்கெனவே அன்னிய நாட்டி லிருந்து அந்த மானிய உதவி வராத காரணத்தால், இப்போது இருக்கிற குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற முடியாமல் கஷ்டப் படுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட இல்லத்தார் விண்ணப் பித்தால் இன்னும் அதிக மானிய உதவி வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கேள்வி பொருத்தமானது தான். ஆனால், சமூக நலத் துறையில் இந்த செஷைர் ஹோம் கவனிக்கப்படுகிறது. சென்ட்ரல் சோஷல் வெல்ஃபேர் போர்டும், மாநில சோஷல் வெல்ஃபேர் போர்டும் அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது. அவர்கள் தொழு நோய் உள்ள குழந்தைகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கு மருத்துவத் துறையின் சார்பாக உதவி வழங்க முடியும் என்ற நிலையில் ஏற்கெனவே வழங்கிய உதவி கூட தவறான அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டுவிட்டது என்று திருப்பிக் கேட்கத்தக்க செய்தி உட்பட இருக்கிறது.

Drinking water supply scheme for Kanyakumari district

* 69 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that the Vilathurai Lift Irrigation Scheme in Kanyakumari district is to be utilised as a Drinking water supply scheme?

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தற்போது விளத்துறை இறைவைப் பாசனத் திட்டத்தை விளவங்கோடு வட்டத்தில் உள்ள ஊராட்சிகளுக்கு நம்பகமான பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கல் திட்டத்திற்குப் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்வது பற்றி, விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்ட பின்னரே முடிவு செய்ய முடியும்.

திரு. என். டென்னிஸ்: இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது, குடி தண்ணீர் வசதிக்காகவும், விவசாய அபிவிருத்திக் காகவும் சேர்த்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். அந்தப் பகுதி வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிற ஒரு நிலே இருக்கிறது. ஆகையால், இதைக் குடி நீர் திட்டமாகவும் மாற்றியமைக்க அரசு வேண்டிய நடவடிக் கையினை மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தொடங் குகிறபோது அப்படித் தொடங்கினுலுங்கூட, அங்கே பக்கத் திலேயே ஆற்றும் பாசனத் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக, இப்பொழுது இறைவைப் பாசனத் திட்டம் பாசனத் திட்டத்திற்குப் பயன்படவில்லை. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தைப் பக்கத்திலுள்ள ஐந்தாறு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சேர்த்த அளவில் குடிநீர்த் திட்டமாக மாற்றியமைப்பது பற்றிய பரிசீலனை நடைபெற்றது. அப்படி அந்தப் பரிசீலனைக்கு உட் படுவதற்கு பஞ்சாயத்துக்கள் அனைத்தும் இசைந்து வரவில்லை. அவற்றிலே ஒரு பஞ்சாயத்து, 'எங்களுக்கு அது தேவை இல்லை' என்று தெரிவித்து விட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக மற்ற பகுதிகளுக்கு என்ன என்ன திட்டங்களுக்கு முன்கூட்டி ஆய்வு நடைபெற வேண்டும், அந்த ஆய்வு நடைபெறு வதற்கான செலவை மீதமிருக்கும் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில்தான் செயல்முறைப்படுத்த முடியும். நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்துகிற முறை வேறு; குடிநீருக்கு அதே தண்ணீரைக் கொண்டு சேர்க்கிற முறை வேறு.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்கு இசைவு தராத ஒரு பஞ்சாயத்து நீங்கலாக எஞ்சிய பஞ்சாயத்துக்கள் இதனையும் ஏற்றுக்கொள்ள இசைவு தந்து,

பரிந்துரையும் வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமின்றி, புதுக்குடி டவுன் பஞ்சாயத்தில் முன்பிருந்த அரசாங்கம் 65,000 ரூபாய் செலவிட்டு மேல்நிலைத் தொட்டி கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தொட்டியில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட வரவில்லை. ஏனென்றால், தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே, இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய அரசு முற்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நீர் வழங்கல் திட்டத்திலிருந்து மான்கோடு ஊராட்சியை நீக்க வேண்டும் என்றும் இணைந்த நீர் வழங்கல் திட்டத்தின் மதிப்பீட்டையும் வாரியம் ஒப்பளிப்பதற்காக எஞ்சியுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய திருத்தியமைக்கப்பட்ட வீதாசாரச் செலவுகள் எவ்வளவு என்பதை உடனடியாகக் குறிப்பிடுமாறும் தமிழ்நாடு நீர் வழங்கல்-கழிவு நீர் அகற்று வாரியத்தின் தலைமைப் பொறியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். வாரியத்திடமிருந்து திருத்த மதிப்பீடு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது வரப் பெற்றவுடன், வாரியம் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கும்.

அம்மூர் பேரூராட்சிக்கு குடிநீர் வழங்கு திட்டம்

*70 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு ஜில்லா வாலாஜா ஒன்றியத்தில் உள்ள அம்மூர் பேரூராட்சியில் ஒரு குடிநீர் விஸ்தரிப்புத திட்டம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது அமைக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) அம்மூர் பேரூராட்சியினர் முன் வந்து தங்களுடைய பேரூராட்சிக் குடி தண்ணீர் விஸ்தாரிப்புத் திட்டம் வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தை அணுகி, ஆய்வுச் செலவை ஏற்றுக் கொள்வதாய் இருந்தால், அம்மூர் பேரூராட்சிக்கு குடிநீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலாக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1974 சனவரி 22]

திரு. நா. வீராசாமி : அம்மூரைப் போல வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய டவுன் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் ஆய்வு செய்வதற்காகக் கட்டணத்தைச் செலுத்திவிட்டன. அப்படிக் கட்டணம் செலுத்தியுள்ள டவுன் பஞ்சாயத்துகளுக்காவது உடனடியாகக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆய்வு செய்வதற்கு கட்டணம் கட்டுவது பெண் பார்ப்பதுபோல. அதற்குப் பின்னர் பிடித்திருந்தால் திருமணம் நடக்கும், இல்லாவிட்டால் நடக்காது. ஆய்வு செய்து, அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவை 30 ஆண்டுக் காலத்தில் திருப்பித்தர அவை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் குறைந்த செலவில் புதியதாக ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும். ஆய்வு செய்வதற்காக, ஒரு குறைந்த தொகையைத் தந்துவிட்ட காரணத்தினாலேயே திட்டங்கள் நேரிடையாக நிறைவேற்றப்படாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண்கள் 71, 72, 73 தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன. அடுத்த கேள்வி 74.

Regulator across Mudavanar in Vettangudi

* 74 *Q.*—Thiru N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the construction of a regulator at Mudavanar drain in Vettangudi of Sirkali taluk has been taken up for execution; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) சீர்காழி வட்டம், வேட்டங்குடி கிராம எல்லைகளுக்குள் முடவனாற்றின் குறுக்கே ரூ. 2.89 லட்சம் செலவில் பொறி மதகு ஒன்றைக் கட்டும் பணி நிறைவேற்றப்படுவதற்காக 1973 சூலையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. கட்டுமானப்பொருள்கள் சேகரிக்கும் பணி நிறைவேறி வருகிறது. மண்கரை அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வடிகாலில் நீரோட்டம் தொடங்கிவிட்டபடியால் கட்டுமானப் பணி 1974-ல் வடிகாலில் நீர் வரவு நின்றுபோகும் காலத்தொடக்கத்தில் மீண்டும் தொடங்கப்படும். 1973 சூலை வரை இத் திட்டம் முழுவதற்கும் செலவிட்ட தொகை சுமார் ரூ. 60,000 ஆகும்.

திரு. என். டென்னிஸ்: இந்தத் திட்டம் எப்போது முடிவு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எப்போது முடிவு அடையும் என்ற தகவல் இல்லை. நீர் நின்றவுடன் வேலை துவங்கப்படும் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது.

தானிப்பாடியருகே வரட்டாற்றின் குறுக்கே அணை.

* 75 வினு.—திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டினன்: மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செங்கம் வட்டம், தானிப்பாடி கிராமத்திற்கு தெற்கே உள்ள வரட்டாற்றில் புதிய அணை ஒன்று கட்டும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) செங்கம் வட்டம் தானிப்பாடி கிராமத்திற்கு தெற்கே உள்ள வரட்டாற்றில் ஒரு புதிய அணை கட்டும் திட்டத்திற்கான மதிப்பீடு ரூ. 1,84,600-க்கு அரசு அங்கீகாரம் கொடுத்துள்ளது. இத்திட்டத்தினுல் 176 டன் அதிக உணவு உற்பத்தி எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. ஒரு டன் உணவின் விலை ரூ. 1,048 ஆகும்.

Sulagiri Dam

*76 *Q.*—Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the stage at which the investigation work of the construction of Vempatti Dam near Sulagiri village in Hosur taluk stands; and

(*b*) the total number of acres which can be brought under irrigation under this scheme?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஓசூர் தாலுக்கா எம்பள்ளி கிராமத்தருகில் சூளகிரி சின்னுற்றின் குறுக்கே ஓர் நீர்த் தேக்கம் அமைக்கும் திட்டம் உள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான விரிவான மதிப்பீடுகளும் வரைபடங்களும் பாசனத் தலைமைப் பொறியாளர் அலுவலகத்தில் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் சுமார் 380 ஏக்கர் புதிய நிலப்பரப்பு பாசன வசதி பெறும்.

THIRU K. KOTHANDERAMIAH : Sir Sulagiri area where it is proposed to do this work is a Zamindari area. Even in the Governor's address it has been stated that Government are taking steps to do such work in Zamindari areas. May I know from the Hon. Minister for Public Works and when the work will be completed?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் விரிவான ஆய்வில் இருக்கிறது. அங்கிருந்து சிபார்சு போர்டுக்கு வந்து, ரெவின்யூ போர்டில் இருந்து அரசுக்கு வந்தவுடன், அதனைப் பரிசிலனை செய்து ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

கடம்பாகுளம் தலை மதகினை அகலப்படுத்தல்

*77 வினா—**திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்செந்தூர் தொகுதியிலுள்ள கடம்பாக்குளத்தின் தலை மதகினை அகலப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், வேலைகள் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம். அரசு ஆணை எண் 1399, பொதுப்பணித்துறை, நாள் 3—9—1973-ல் கடம்பாக் குளத்தின் பொறையூர் தலை மதகினில் மேலும் நான்கு புதிய கண்ணறைகள் (Vents) அமைக்க ரூ. 3.35 இலட்சத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இவ்வேலை வரும் ஏப்ரல் மாதங்களில் அதாவது பாசனத்திற்கு விடப்படும் தண்ணீர் நிறுத்தப்படும் காலத்தில், ஆரம்பிக்கப்படும்.

பொதுப் பணித்துறை இளநிலைப் பொறியாளர்களது பணிகள்

*78 வினா—**திரு. மே. சி. தாமணி :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1970 முதல் பொதுப் பணித்துறை நெடுஞ்சாலைத் துறை முதலியவற்றில் 500-க்கும் மேற்பட்ட இளம் பொறியாளர்களது பணி வரன் முறைபடுத்தப்படாமல் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) தற்சமயம் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலும், பொதுப் பணித் துறையிலும் மொத்தம் 95 பேர் தற்காலிக இளநிலைப் பொறியாளர்களாக 1970-ம் ஆண்டிலிருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள். தமிழ்நாடு பொதுப் பணிக் கழகம் இவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த பின்னால்தான் இவர்களின் பணி முறைப்படுத்தப்படும். இதுவரை இவ்விரு துறைகளிலும், 272 இளநிலைப் பொறியாளர்களின் பணி முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஊராசி, ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர் மாநாடு

*79 வினா—திரு. தி. சி. அ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன், போர்டு இவைகளில் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் மாநாடு 1972 டிசம்பர் மாதத்தில் கூடி அரசாங்கத்திற்குக் கோரிக்கைகள் அனுப்பி உள்ளார்களா ?

(இ) ஆம் எனில், அக் கோரிக்கைகளின் பேரில் அரசாங்கம் தற்சமயம்வரை எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ? அதன் விவரம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. அ. ப. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(இ) அம் மாநாட்டினரின் 70 தீர்மானங்கள் அடங்கிய முறையீடு 7—3—1973 அன்று அரசுக்கு வரப்பெற்றுள்ளது. அக் கோரிக்கைகளும் அவற்றின்மீது அரசு இதுவரை எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளையும் காட்டும் பட்டியல் * பேரவை முன்னர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அதிலுள்ள பெரும்பாலான கோரிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் பரிசிலனையில் இருப்பதாகவும், பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்றும்

* 475-496 பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 சனவரி 22]

கூறப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சி வளர்ச்சித் துறையில் பத்தாண்டுகளுக்கும் அதிகமாகத் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிற வர்கள் எந்தவிதமான ப்ரமோஷனும் இல்லாமல் கஷ்டப்படு கிறார்களே, அந்தக் குறிப்பிட்ட கோரிக்கையாவது ஏற்று ஒவ்வொரு இடத்திலும் க்ரேடு 1, 2 ஐ 3:7-க்குப் பதில் 5:5 என்பதாக அமைத்து உடனடியாக ப்ரமோஷன் கிடைக்கச் செய்ய முன்வரு வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இப்போதுதான் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு தன் அறிக்கையை அவைக்கு அனுப்பி யிருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது பெரும்பாலான கோரிக்கைகள் நிறைவேறிவிடும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: இந்தப் பரிசீலனை எவ்வளவு காலத் திற்குள், எத்தனை வாரத்திற்குள் முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தற்போது இயலாது.

திரு. நா. வீராசாமி: அவர்களது தீர்மானங்களில் ஒன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் டிராக்டர் டிரைவர், டிரில்லர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்பது. அவர்களை நிரந்தரமாகச் செய்வது சாத்தியமன்று என பதிலளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் டிராக்டர் டிரைவர், ட்ரில்லர் விவசாயிகளுக்கு இன்றியமையாத உதவியாளராக இருப் பதால் அவர்களை நிரந்தரமாக்க மறுபரிசீலனை செய்து நட வடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அவர்களது கோரிக் கைகளில் ஒன்று அவர்களை அரசுப் பணியாளராக ஆக்க வேண்டும் என்பது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமானால் அவர்களது கோரிக்கையினைத் திற்குமே ஓரளவு பரிகாரம் கிடைக்கும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: அவர்கள் அனுப்பிய தீர்மானங்களில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு இளநிலை உதவியாளர், தட்டெழுத்தாளர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பது, இதையாவது உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதைத்தான் நான் சொன்னேன். மொத்தமாகப் பரிசிலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு இதற்குமேலே சில சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதன் பரிசீலனை முடிந்த பிறகு முடிவான அபிப்பிராயம் சொல்லப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: 1971-ம் ஆண்டே அவர்கள் இதே தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி, தங்களை அரசு ஊழியர்களாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களே, அது சம்பந்தமாக உடனடியாக முடிவு எடுப்பதுபற்றி ஆலோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அது சம்பந்தமாகவும் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. என். மருதாசலம்: பஞ்சாயத்து யூனியன், நகரசபை பணிகளில் 18 சதவிகிதம் கண்டிப்பாக அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதியை நிர்ணயிக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இப்போதே ஒருசில இடங்களில் அது பின்பற்றப்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் நிரந்தரமாகப் பின்பற்ற என்ன என்ன செய்யலாம் என்பது யோசிக்கப்படும்.

ஆரணியாற்றின் குறுக்கே தரைப்பாலம்

*80 **வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்:** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஆரணியாற்றின் குறுக்கே, புதுவாயல்-பெரியபாளையம் நெடுஞ்சாலை புதுப்பாளையம் கிராமத்தை இணைக்கும் தரைப் பாலம் அமைக்கப்படும் திட்டம் தற்போது எந்த நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அரசு தனது 27–11–73 நாளிட்ட ஊர்வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறை ஆணை எண் 2651-ல் ரூபாய் 4 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் இந்தத் தரைப் பாலத்தை அமைக்க அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. இந்த வேலை நடப்பு ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1974 சனவரி 22]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதற்கு நன்றி செலுத்துகிற நேரத்தில் மொத்தம் முன்பு 8 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பிடப்பட்டதே. மேலும் தொகை ஒதுக்கப்படுமா ? அடிப்படையான வேலைகள் எப்போது துவங்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வினாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பால வேலைக்குத் தோராயமாக 8.25 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும் என்ற மதிப்பீட்டின்படி 1973 சூலை மாதம் கூடிய நிதிநிலைக்குழு இவ்வேலைக்கு ஒப்புதல் அளித்தது. ஆனால், திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி இவ் வேலைக்கு ரூபாய் 4 இலட்சம் போதுமானது என்ற கருத்துக்கு ஏற்ப இப்பால வேலையை 4 இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்ட அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

மேலவெள்ளூர்-அம்பலத்தாடி இணைப்புச்சாலை

* 81 வினா.—**திரு. த. சோணையா :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியம், மேலவெள்ளூர் வெள்ளக்கரை சாலையில் இருந்து அம்பலத்தாடிக்குச் செல்லும் இணைப்புச்சாலை எப்பொழுது பழுது பார்க்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியம், மேலவெள்ளூர்-வெள்ளக்கரை சாலையிலிருந்து அம்பலத்தாடிக்குச் செல்லும் இணைப்புச் சாலை மராமத்து வேலை தற்போது ஊரக வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ் (Crash Scheme for Rural Employment) மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவ் வேலை 31-12—1973-க்குள் பூர்த்தி செய்யப்படும்.

சின்னக்கண்ணனூர் சாலை

* 82 வினா.—**திரு. த. சோணையா :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மானாமதுரை ஊராட்சி ஒன்றியம், சின்னக்கண்ணனூருக்கு தார்ச்சாலை போடும் திட்டம் அரசிடம் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மதிப்பீடு எவ்வளவு ?

[1974 சனவரி 22

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. த. சோனையா: மானாமதுரைக்கு அருகாமையில் இருக்கிற சின்னக்கண்ணனூர் என்பது ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்திற்கு மேற் கொண்ட மக்கள் தொகை கொண்டதாகும். 1,500 மக்கள் தொகைக்கு மேற்கொண்ட கிராமங்களுக்கு தார் சாலை போட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை உருவாக்கி கிராமப்புறங்களில் அருமை யான தார் சாலைகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் சின்னக்கண்ணனூர் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்டதாக இருந்தும், வழி நெடுக ஓரத்தில் இரண்டாயிரத்திற்கு அதிகமாகவும் மக்கள் தொகை உள்ளது, ஆக நாலாயிரம் மக்கள் தொகை உள்ள சின்னக்கண்ணனூருக்கு தார் சாலை வராதது அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு பெருங்குறையாக இருக் கிறது. ஆகவே தமிழக அரசு அந்தப் பெருங்குறையைத் தீர்த்து வைக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தேசிய நெடுஞ்சாலை 49-லிருந்து சின்னக்கண்ணனூரை இணைப்பதற்கு புதுக்குளம் ஊர் வழியாக ஒரு சாலை இணைப்பு வேண்டும். தற்போது சின்னக் கண்ணனூரிலிருந்து புதுக்குளம் வரை ஒரு சாலை உள்ளது. தேசிய நெடுஞ்சாலை 49 மேலுள்ள கரிசல்குளம் என்ற ஊரையும் புதுக்குளம் என்ற ஊரையும் இணைக்கும் சாலை வேலையை ஊராட்சி ஒன்றியம் தற்போது எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்துள்ளார். இச் சாலை அமைப்பு முடிவடைந்தால் சின்னக்கண்ணனூரும் தேசிய நெடுஞ்சாலை 49-ல் உள்ள கரிசல்குளம் ஊர் இணைக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட ஊருக்கு தேசிய நெடுஞ்சாலையுடன் நேரடி இணைப்பு ஏற்படும் என்று. சின்னக்கண்ணனூர் என்ற கிராமத்தின் மக்கள் தொகை 1,500-க்கு கீழ் இருப்பதால் இச்சாலை வேலையை தனி ஊர்ச்சாலை திட்டத்தில் எடுத்துச் செய்ய இயலாது. வளமான காலம் வரும்வரை பொறுத் திருக்க வேண்டும்.

திரு. த. சோனையா: சின்னக்கண்ணனூர் என்பது 1,500 ஜனத் தொகைக்கும் குறைந்தது என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்தப் பஞ்சாயத்தில் ஐந்து கிராமங்கள் உள்ளன. அதில் பாமக்குடி யூனியனில் மூன்று கிராமங்கள், மானாமதுரை யூனியனில் இரண்டு

1974 சனவரி 22]

கிராமங்கள் என்று இருக்கின்றன. இரண்டு யூனியன்களில் உள்ள தையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டு பகுதிகளில் ஒரு பகுதிதான் வந்திருக்கிறது. இரண்டு பகுதிக் கணக்குகளையும் நான் எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் இணைத்துப் பார்த்து சின்னக்கண்ணனூருக்கு தார் சாலை போட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : 1,500 மக்கள் தொகை கொண்டவற்றிற்கு சாலை அமைப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்போது சொல்வது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் மத்திய அரசின் உதவி ஒருசில வற்றிற்குப் பெற வேண்டியிருப்பதால் அதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல.

Supply of rice to other States

* 83 *Q.*—THIRU R. R. MUNUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(*a*) whether the representatives of the West Bengal Government had met the Hon. Chief Minister in July 1973 to seek rice supplies; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மேற்கு வங்காள மாநிலத்தில் உணவுப் பற்றுக்குறை இருந்த காரணத்தால், அம்மாநில அரசின் உணவு அமைச்சர், 19—7—1973 அன்று மாண்புமிகு உணவு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து அம்மாநிலத்திற்கு அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அதன் பின்னர், துர்கா பூஜையின்போது அரிசி வழங்கக் கோரி மேற்கு வங்காள முதலமைச்சர் கேட்டுக் கொண்டார். அதையொட்டி இரு தரப்பு அடிப்படையில் 3,000 டன் அரிசியை மேற்கு வங்காளத்திற்கு வழங்குவதென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : 1973-74-ல் தமிழ்நாட்டில் அதிக உற்பத்தி இருந்தபோது பக்கத்து மாநிலங்களுக்கு அரிசி வழங்கப் பட்டதே, எந்தெந்த மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு அரிசி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

[1974 சனவரி 22

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: மகாராஷ்ட்ரா விற்கு 10,000 டன், குஜராத்திற்கு 8,000 டன், கேரளாவிற்கு மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து 1 லட்சம் டன், தனியாக 7,300 டன். மைசூருக்கு 4,039 டன், மேற்கு வங்காளத்திற்கு 780 டன் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அண்மையில் மத்திய அரசு வழியாகத்தான் இந்த உணவுப் பொருள்களை மற்ற மாநிலங் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது வந்ததாக அறிகி றேன். அப்படி ஏதாவது தாக்கீது வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால் அந்தத் தாக்கீதை எதிர்த்து இந்த அரசு ஏதாவது முறையீடு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அப்படி தாக்கீது வந்திருக்கிறது. அதுவும் கேரளா முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதற்காக அந்தத் தாக்கீது வந்திருக்கிறது. நாம் அதுபற்றி அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அவர்களும் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக பற்றாக்குறை இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு, அண்டை மாநிலங்களான மைசூர், கேரளா போன்ற மாநிலங்களுக்கு குறைந்த அளவிற்கு இவ்வள வாவது நாமே சப்ளை செய்கிறோம் என்ற அளவிற்கு மத்திய அரசுக்கு எழுதி அரசு உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நாங்கள் ஓரள விற்கு உத்தரவு இல்லாமலேயே சாதாரணமாக மத்திய அரசின் உணவு அமைச்சரிடம் பேச்சு மூலம் கேட்டு கொடுத்துக் கொண்டு வந்தோம். முதலில் அனுமதித்தார்கள். திடீரென்று என்ன காரணமோ கேரளா முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதற்கு இப்படி பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அதைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்: அண்டை மாநிலங் களுக்கு நாம் நேரடியாக அனுப்புவதால் ஒரு மாநிலத்துடன் சுமுகமான உறவை பெற்றுக் கொள்ளவும் மற்றப் பிரச்னைகளைத்

1974 சனவரி 22]

தீர்த்துக்கொள்ளவும் அது வாய்ப்பாக இருக்குமாதலால் இதை வற்புறுத்தி நாமே நேரடியாக உதவி செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை பல முனைகளில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அதற்கான நடவடிக்கைகள் பல முனைகளில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு நேரடியாக அரிசி அனுப்ப முடியாதது குறித்துச் சொல்லி நேரடியாக அனுப்ப ஒரு முடிவு ஏற்பட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவையான கோதுமை குறித்து மத்திய அரசிடம் நம் அரசு கேட்டிருக்கிறதா? கோதுமைப் பொருள்கள் இன்று எந்தப் பிரதேசத்திலும் கிடைக்காத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள் மத்திய அரசின் மூலம் நமக்குக் கிடைப்பதற்கு மாநில அரசு ஏதாவது வழிவகை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : இதற்குச் சம்பந்தப்படாத கேள்வியாக இருந்தாலும் 35,000 டன் கொடுத்து வந்தது இப்போது 10,000 டன்தான் இரண்டு மூன்று மாதங்களாக கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் அதிகம் வேண்டுமென்று ஜனவரியில் பக்ரீத் பண்டிகைக்கும் பொங்கலுக்கும் தனியாக ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் டன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை. கோதுமை பற்றாக்குறை காரணமாக தமிழ்நாடு வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

*84 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கேரள மாநிலத்திற்கு ஆண்டுக்கு 15 ஆயிரம் டன் அரிசி தருவதென நமது அரசு வாக்குறுதி அளித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) சிறுவாணி திட்டப் பணியைத் தொடங்கி வைத்தபோது முதலமைச்சர் கேரளாவுக்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் 15,000 டன் அரிசி வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார். ஒரு மாநிலத்தில் உபரியாக

உள்ள நெல், அரிசி, பற்றுக்குறையாக உள்ள மாநிலங்களுக்கு இந்திய அரசின் ஒதுக்கீடுகளையொட்டி மத்தியத் தொகுப்பு மூலம் வழங்கப்பட வேண்டுமாதலால். அவ்வாறு கேரளாவுக்கு வழங்குவதற்கு இந்திய அரசின் இசைவு தேவைப்படுகிறது. எனவே, இந்திய அரசின் இசைவைப் பெறுமாறு கேரள முதலமைச்சர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

* 85 வின.—**திரு. வை. பாலசுந்தரம்:** மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 3,000 டன் அரிசி கேட்டு கேரள முதல்வரிடமிருந்து தமிழக முதல்வருக்கு அவசரக் கடிதம் ஏதேனும் அனுப்பப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், கேரள அரசுக்கு 3,000 டன் அரிசி தமிழ்நாடு அரசு வழங்கியதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) & (இ) ஆம். கேரள முதல்வர், தமிழ்நாடு முதல்வரை ஓனம் பண்டிகைக்கு முன்பாக 3,000 டன் அரிசியை உடனடியாகத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கி, தமிழ்நாடு அரசு 3,000 டன் அரிசி வழங்க ஒப்புக் கொண்டது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: கேரளாவிற்கு வழங்குகிற அரிசியை வைத்துக்கொண்டு—கேரளாவோடு ஏதாவது ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அரிசி வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதனால் ஏதாவது பயன் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கேரளாவோடு சிறுவாணி நீர் சம்பந்தமாகப் பேசுகிறபோது கேரளா முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 15,000 டன் அரிசி ஆண்டுதோறும் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படி ஆண்டுதோறும் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து, மத்திய அரசின் அனுமதி வேண்டும் என்பதற்காக அனுப்பியிருக்கிறோம். அதை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். கேரளா முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கோரியுள்ளார்கள்.

1974 சனவரி 22]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கேரளா முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிறுவாணி தண்ணீரைத் தமிழ்நாட்டு விவசாயத்திற்கு உபயோகித்துக்கொள்ள ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அந்தக் கேள்வி நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வியாகும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : கேரளா, மகாராஷ்டிரா, மைசூர் போன்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் இந்திய உப கண்டத்தின் பகுதி களாகத்தான் இருக்கின்றன. அகண்ட பாரதம் பேசுகிறவர்கள், எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒரே நாட்டுக்காரர்கள் என்று சொல்கிறவர்கள், ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு அரிசி கொடுக்கும்போது மேலே இருக்கிறவர்கள் ஏதோ அந்நிய நாட்டிற்கு, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது போல் எண்ணிக் கொண்டு எங்களைக் கேட்காமல் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அகண்ட பாரதம், இந்தியா ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டும், ஒருமைப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள் உண்மையிலேயே ஒருமைப்பாட்டில் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆக, அவர்கள் இந்த நாட்டை தனித் தனியாக விடுதலை பெற்ற தனி நாடுகளைப்போல் எண்ணுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை).

திரு. கு. பெரியசாமி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசினு டைய அனுமதி வழங்கப்படாவிட்டாலும் கூட நாம் மீறி அனுப்ப லாமா ? அனுப்ப சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை.)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நாம் கேரள அரசிற்குக் கொடுக்கின்ற அரிசியை என்ன விலைக்கு கொடுக்கிறோம் ? நமது மாநிலத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.50-க்கு வினியோகிக்கின் றோமே, விற்கிறோமே, மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அரிசியை அந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறோமா அல்லது விலையில் வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 சனவரி 22

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மத்திய தொகுப்பிற்கு என்ன விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ, அதே விலைக்குக் கொடுக்கிறோம்.

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு வழங்க வேண்டிய கோதுமையை வழங்கத் தவறி விட்டது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் பருவ மழை இந்த ஆண்டில் உரிய வகையிலே பெய்யாமல் பொய்த்து விட்டது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த நிலையிலே மேலும் பிற மாநிலங்களுக்கு உணவு தானியங்களை வழங்குவதன் மூலம் எதிர்காலத்திலே தமிழ்நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படும் என்ற நிலை இருக்கிறதே, அதுபற்றி அமைச்சருடைய கருத்தை நான் அறிய விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நமது கஷ்டத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டு பிற மாநிலங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு ஓரளவு அவர்களுடைய பசியைத் தீர்க்க வேண்டியது மனிதனுடைய கடமை என்ற வகையிலே நமது மாநில சர்க்கார் அதையும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, வருஷம் பூராவும் மழையைப் பெறுகின்ற கேரளாவும், ஜீவ நதியில் ஒன்றாகிய கங்கையும் காவிரியிடத்திலே கையேந்தி நிற்கின்ற நிலை தமிழகத்திற்குச் சிறப்புத்தான். இருந்தாலும் கேரளத்திலேயிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறுவதைப் போல, மேற்கு வங்காளத்திலேயிருந்து சணலை—இப்பொழுது இங்கே சணல் பற்றாக்குறை இருக்கிறது—நியாய விலையில் பெறுவதற்கு நமது அரசு முன் வருமா ? மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி வழங்குகின்ற நமது அரசு, அரிசி பெறுகின்ற மாநில முதலமைச்சர்களை ஒன்றுகூட்டி, ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்கி மத்திய அரசாங்கத்திடம் தெரிவித்து, எதிர்ப்புக் குரலை எழுப்பி, மாநிலங்களிடையே ஃப்ரீயாக உணவு சப்ளை செய்ய வேண்டிய உரிமையைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பது மாதிரி, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஒரு உணவு அமைச்சர் இருந்தாலும் மத்தியிலே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரே ஒரு உணவு அமைச்சர் இருக்கிற காரணத்தாலே,

1974 சனவரி 22]

அந்தந்த மாநிலங்கள் தனித் தனியாகக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர் விடவில்லை. இந்தியாவிற்கே தாம் உணவு அமைச்சர் என்ற அதிகாரத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அந்த அந்த மாநிலங்கள் தனித்து இயங்குகின்ற பண்ட மாற்றுதலை அவர் அனுமதிப்பதில்லை. அந்த அதிகாரத்தை எப்படிப் பெற வேண்டுமென்றுதான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு நா. வெ. குருசாமி : தலைவர் அவர்களே, நாம், கேரளாவிற்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 15,000 டன் அரிசி கொடுக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்தும் கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் கடத்தல் மூலமாகக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு செல்லும்போது நமது தமிழகத்தைச் சேர்ந்த எங்களுடைய பகுதி நோட்டிஃபைட் ஏரியா என்று அறிவிக்கப்பட்டு, தடுப்புக் காவல் போடப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவிற்கு அருகில் நோட்டிஃபைட் ஏரியா என்று போடாமல் சுமார் 70 மைலுக்கு இப்பால் பிடிப்பது முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வியை ஆரம்பிக்கும்போதே, கடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். 70 மைலுக்கு இப்பாலே நோட்டிஃபிகேஷன் பண்ணியும் கூட கடத்தப்படுகிறது. ஆகவே, இன்னும் விரிவாக்கலாமா என்று கூட யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து தென் மண்டலத்தை மறுபடியும் உருவாக்க வேண்டுமென்று ஓர் ஆலோசனை கூறியதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு நமது அரசாங்கம் என்ன கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறது ? தனி யூனிட்டாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையிலே தமிழ் நாடு தனி மண்டலமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் எழுதி இருக்கிறோம். அவர்கள் இப்பிரச்சினை குறித்து நீண்ட நாட்களாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த 25 ஆண்டுகளாக இல்லாத அளவுக்கு 1972-73 ஆண்டில் தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்று அட்சய பாத்திரமாக மாறி பல மாநிலங்களுக்கு உணவு தந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் இதைக் காரணம் காட்டி, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிக உரம் பெற மாநில அரசு முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கடந்த 2 நாட்களாகக் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலர் இதைப்பற்றிப் பேசி இருக்கிறார்கள். 40 கோடியை வைத்து அதிகமாகச் சலுகைக் காட்டவில்லை. எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் தமிழகத்திற்கு இந்நிலைதான். நாம் சீனி உட்பட எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, தனிச் சலுகையை அவர்கள் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. அதிக உரம் பெறவேண்டுமென்பதிலே நமது மாநில சர்க்கார் மிகவும் தீவிரம் கொண்டிருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, the demand for rice by Kerala Government is a continuous and endless one. We are giving rice frequently and they are also getting rice from the Central Government. Therefore, it is better to remove the inter-State barriers for rice. The Hon. Minister in his reply has stated that he wants a separate zone for Tamil Nadu. If it is done, every State will think that Tamil Nadu is granary for rice and demand rice from us. Will the Government consider the desirability of removing the inter-State barriers and allow free movement of rice so that the Kerala Merchants can purchase rice from the open markets and thus help us?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை நீக்க முடியாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு ஆண்டுதோறும் அரிசி வழங்கினால்தான் சிறுவாணித் திட்டத்திற்கு ஒப்புக்கொள்வோம் என்று கேரள அரசு ஏதாவது வலியுறுத்தியதா? அரிசி வழங்க ஏதாவது நீண்ட கால ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சிறுவாணி நீர் கிடைப்பதற்கும் நாம் அரிசி கொடுப்பதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவர்கள் நாம் கேட்டதற்கு சிறுவாணி நீர் கொடுப்பதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். சிறுவாணி நீர் திட்ட கால்கோள் விழாவிற்கு கேரள முதலமைச்சரவர்கள் வந்திருந்த போது, தமிழகத்தின் நல்லெண்ணத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 15,000 டன் அரிசி ஆண்டுதோறும் கேரளாவிற்குத் தருவதாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள்—அதுவும் மத்திய சர்க்கார் இசைந்தால்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கேரள மாநிலத்தில் அரிசி பற்றாக்குறை என்பது நமக்குத் தெரியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் கோயம்புத்தூர் ஏரியா வறட்சி என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் கேரளத்திலே வீணாகப் போகிற தண்ணீரை நாம் கேட்டு அதன் மூலமாக உற்பத்தியாகிற நெல்லைக் கூட கேரளாவிற்கு அனுப்ப வாய்ப்பிருக்கிறதே, அந்த வாய்ப்பின் பிரகாரம், புன்னம்புழா—பாண்டியாறு நீர்த் தேக்கம் கட்டப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமோ அல்லது பேசி யாவது முடிவு காண ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, பாண்டியாறு—புன்னம்புழா பற்றி இரு அரசுகளும் பேச வேண்டு மென்று கேரளப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரோடு நாம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் தேதிகள் சொல்வ தாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். திருவனந்தபுரம் வரவேண்டு மென்றுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாமும் வருவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறோம். தேதிகள் இன்னும் நிச்சயம் ஆகவில்லை.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, பிற மாநிலங் களுக்கு அரிசி வழங்குகிற நமது அரசு, கன்னியாகுமரியிலே படி அரிசி ரூ. 4.50 விற்கிறதே, ஆகவே, அங்கு அரிசியைத் தாராள மாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : கன்னியாகுமரி மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு சலுகை செய் தாலும் குறைசொல்லி இலாபம் பெறுவதற்காகத் தவிர, வேறு ஒன்றிற்காகவும் இப்படிச் சொல்லவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I emphatically protest.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : அங்கே, கிட்டத் தட்ட 1,25,000 குடும்பங்களுக்கு நாங்கள் ரூ. 1.40 காசு என்ற அளவிலே அரிசி கொடுக்கிறோம். ஆகையினாலே நாங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். கள்ளக்கடத்தல் காரர்கள் வாங்கிச் செல்கிற அரிசியைப் பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதற்குக்கூட அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத் திருக்கிறோம். உங்களுடைய மாவட்டத்திலே உற்பத்தியாகக் கூடிய நெல்லை—மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். ஆகையால், அதைக் கொடுத்தால் ரூ. 4½-க்கு விற்காது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தியா முழுமையும் வறுமையாக இருக்கிற இந்த நேரத்தில் நம்முடைய அரசு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் உணவு தானியம் வழங்குகிறது. கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்னும் கொள்கையை நமது அரசு அமலாக்குகிறது. எனவே, இந்த நாட்டில் நமது தமிழகத்திற்கு மட்டும் நல்ல பெயர் வரக் கூடாது என்பதற்காக இப்படி மத்திய அரசு செய்கிறது என்ற கெட்ட பெயர் மத்திய அரசுக்கு வருகிறது. அதைப் போக்குகின்ற வகையில் நம்முடைய அரசு நாம் உருவாக்கும், நாம் உற்பத்தியாக்கும் பொருள்களை வழங்குவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்ற அளவில் முயற்சியை நமது அரசு எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : அதைப்பற்றி தினமும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றிய முயற்சியை தினமும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எந்த நேரத்தில் எந்த பிரச்சினை குறுக்கிட்டாலும் அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் தேவை என்பதை கருத்து வேறுபாடில்லாமல் மற்ற எதிர்க் கட்சிக்காரர் கள் எல்லாம் இந்தப் பிரச்சினையிலே ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று நேற்று முன்தினம் கூட இங்கே பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கி றார்கள். நாம் எந்த அளவு உரிமை பெற முயல வேண்டுமோ, அதைப்பற்றி அந்த அளவு நிச்சயமாக நாம் முயலுவோம் என்று நான் தெரிவிக்கிறேன்.

1974 சனவரி 22]

திருவண்ணுமலேயில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலே

* 86 வினு—**திரு. ந. நாச்சியப்பன் :** மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டம், திருவண்ணுமலேயில் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் ஒரு வனஸ்பதி தொழிற்சாலே அமைக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனேயில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னே. ப. நாராயணசாமி : (அ) & (இ) இல்லே.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலேவர் அவர்களே, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே அதிகமாக மணிலா விளேகிறது. அது மட்டு மல்ல, அதற்குப் பக்கத்திலே தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள திருவண்ணுமலேயிலே மணிலா அதிக மாக இருக்கிறது. இந்த நிலேயிலே கையிலே இருக்கின்ற வெண்ணெயைக் கொடுத்துவிட்டு, பம்பாயிலிருந்து நெய்யை வாங்குவதைப்போல் இல்லாமல் இங்கேயே ஒரு வனஸ்பதி தொழிற்சாலேயை ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னே. ப. நாராயணசாமி : தலேவர் அவர்களே, அப்படி எண்ணெய் உற்பத்தி செய்வதற்காக 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த அதற்கான இடத்தையும் திருவண்ணுமலேயிலே பார்த்து ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேம். அதை தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் அப்ரூவலுக்காக அனுப்பியிருக்கிறேம். அவர்கள் தான் அப்ரூவ் செய்ய வேண்டும், அவர்களுடைய அப்ரூவல் வந்ததற்குப் பிறகுதான் அது தொடங்கப்பட வேண்டும். முதல் கட்டமாக கடலேயிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கின்ற தொழிற் சாலேயை வைத்துவிடலாம் என்ற அடிப்படையிலேதான் வனஸ்பதி தொழிற்சாலே ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாக இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறேம்.

[1974 சனவரி 22

ஏற்கனவே நம்முடைய மாநிலத்திலே ஐந்து தனியார்கள் வனஸ்பதி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன, அவற்றிலிருந்து 20 ஆயிரம் டன்கள் வனஸ்பதி உற்பத்தியாகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமான வனஸ்பதி தேவையில்லை—காரணம் நம்முடைய மாநிலத்திலேயுள்ளவர்கள் கொழுப்பு சத்து அதிகமாகவுள்ள வனஸ்பதியை அதிகமாக ஒத்துக்கொள்வதில்லை என்ற காரணத்தினால் 12 ஆயிரம் டன் நமக்குச் செலவாகிறது. இதிலேயே மீதம் உள்ள 8 ஆயிரம் டன்னை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிறோம். இந்தத் தொழில் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே ஏற்கனவே உள்ள தனியார் துறையோடு போட்டிபோட்டு செம்மையாக நடத்தமுடியுமா, லாபகரமாக நடத்தமுடியுமா என்பதை யோசித்துத்தான் வனஸ்பதி தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்காமல் முதல் கட்டமாக திருவண்ணாமலையிலே 60 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே எண்ணெய் ஆலை ஒன்று ஆரம்பிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மோட்டார் வாகனங்களின் முகப்பு விளக்குகள்

***87 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா:** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பஸ், லாரி, கார்களில் கண்களைக் கூசும் வகையில் புதிய ரக பல்புகளை உபயோகப்படுத்தி வருவதைத் தடை செய்யும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மோட்டார் வாகனங்களின் முகப்பு விளக்குகள் வெள்ளை நிறத்தில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று, 1940-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மோட்டார் வாகன விதி, 296-ல் ஏற்கனவே வழி செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. முகப்பு விளக்குகளில் வெள்ளை நிறமல்லாத எந்த பல்புகளை உபயோகித்தாலும் மேற்சொன்ன விதியின்படி குற்றமாகும்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, மேற்கண்ட விதிகளை மீறியதற்காக நடப்பு ஆண்டிலே எத்தனை பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் ? அல்லது அபராதம் விதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா ?

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டிலே முழுவதற்குமான விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலே 50 பேர்கள் மீதும், ஜூலை 71-ல் 100 பேர்கள் மீதும் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல மழை காலத்திலோ அல்லது பனி பெய்கிற காலத்திலோ வெள்ளை விளக்குகள் மூலம் வெளிச்சம் அதிகமாகத் தெரியாது. அந்த நேரங்களிலே மஞ்சள் விளக்குகள் இருந்தால்தான் ஓட்டுபவர்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். வெள்ளை விளக்குகளை மட்டும் வைத்து ஓட்ட முடியாது. ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தொழில் நுட்பம் நிறைந்த கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் மஞ்சள் விளக்குகளை வைத்து ஓட்டுவதால் கண்கள் கூசும். அது மட்டுமல்ல. அதைப் பார்ப்பவர்களுக்கும் தலைவலி போன்றவை வரும், அதனால் விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடிய தோற்றுவாயாக அவை இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வெள்ளை விளக்குகளில் வெளிச்சம் தெரியாது என்று சொல்வது சரியான கருத்து அல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை மீறி பஸ், லாரிகள் போன்றவற்றிலே அதிகமான பிரகாசமுள்ள லைட்டுகளையும் பயங்கரமான சத்தங்கள் உள்ள ஹார்ன்களையும் பயன்படுத்துகிறார்களா ? இன்றைக்கு அப்படி மீறப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக ஒரு சுற்றறிக்கையாவது விடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சுற்றறிக்கையைவிட விதிகளே தீவிரமாக இருக்கின்றன, அவற்றைத் தீவிரமாக அமல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை வேண்டுமானால் மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாகவே முகப்பு விளக்குகள் எரிவதற்கு ஒரு பேட்டரி போதுமானது. ஆனால் இப்பொழுது 2, 3 பேட்டரிகள் வைத்து அதனால் 'பிரிக்ளிங்' ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு அதனால் திரைக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது, அதைக் கவனிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இந்த விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, நான் ஏற்கனவே சொல்லியபடி நடவடிக்கைகள் தீவிரப்படுத்தப்படும்.

திரு. எம். தேவராசன் : இப்பொழுது புதிதாக ஆட்டோ டிப்பர் என்று கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோமே, அதைப் பயன்படுத்த அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அது ஒரு புதிய தகவல்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. லாரிகளுக்கு இப்பொழுது மஞ்சள் வர்ணம் பூசப்படுவதால் விபத்துக்கள் தடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த உத்தரவை இப்பொழுது தளர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அது உண்மை இல்லை.

Tyres for motor vehicles

* 88 *Q.*—THIRU N. DENNIS,

THIRU N. KITTAPPA : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that there is a shortage of tyres in the open market; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) பேருந்து, ட்ரககுகளில் பயன்படுத்துகிற டயர்களைப் பொறுத்தவரையில் மட்டுமே பற்றுக்குறை நிலவுகிறது.

(இ) கிடைக்கும் டயர்களை சீரான முறையில் வினியோகிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRU N. DENNIS : Since it is difficult to get tyres normally, will the Government take steps to sell these tyres through fair price shops?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, டயர்களுக்குரிய விலையை நிர்ணயம் செய்து ஏற்கனவே அரசாங்கம் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. அதே விலையிலே தான் விற்கவேண்டுமென்று கட்டளை ஏற்கனவே டயர் விற்கின்ற விநியோகஸ்தர்களுக்குப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடுதலான விலைக்கு விற்ருல் தவருனதாகும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த டயர் பற்றுக் குறையைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கமே ஒரு தொழிற் சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, டயர் பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற்காக மத்திய அரசாங்கத் தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண் டிருக்கிருர்கள். தொழிற்சாலையைப் புதிதாகத் துவங்குவதைப் பற்றியோ அல்லது இருக்கின்ற தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்து வதைப் பற்றியோ, திட்டக் கமிஷனே அல்லது மத்திய சர்க்காரோ தான் முடிவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிருர்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : சார், பல்லவன் போக்குவரத்திலே ஒரிஜினல் டிக்கட், டூப்ளிகேட் டிக்கட் என்று இரண்டு விதமான டிக்கட்டுகளை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி டயர்களைப்பற்றி, உட்காருங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த டயர்கள் கிடைப்ப தற்கு இல்லாமல் போவதற்கு ரேட் காண்ட்ராக்ட்டும் ஒரு காரண மாக இருக்கிறது. ஆனல் வெளிமார்க்கட்டில் டயர்கள் கிடைக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 சனவரி 22

கின்றன. ரேட் காண்ட்ராக்ட் என்பதை மாற்றி நீண்ட தூர பஸ் களைப் பொறுத்தவரையிலாவது டயர்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : டயர்கள் விநியோகத் தைப் பொறுத்தவரையில் சரியான முறையில்லை என்பதை இந்த அரசு ஒப்புக் கொள்கிறது. தேவை அதிகமாகவும் உற்பத்திக் குறை வாகவும் இருக்கிறது. நாடு முழுவதும் ஒரே மார்க்கட் ஆகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, மாநிலங்களில் ஓடுகின்ற வாகனங்களின் தொகைக்கு ஏற்றபடி உற்பத்தியாகிற டயர்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி அவர்கள் தந்தால் இப்படிப்பட்ட விநியோக முறையை மாநில அரசாங்கங்கள் சீர்படுத்துவதற்கும், இதிலே நடக்கிற கள்ளச் சந்தையைத் தடுப்பதற்கும் பயன்படும். ஆனால் இதைப் பற்றி போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே எடுத்துச் சொல்லியுங்கூட இதுவரையிலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, உற்பத்தியாளர்கள் நினைத் தால் டயர்களை விற்பதில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் விபரீத விளையாட்டுக்களை மேற்கொள்ளலாம் என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை.

THIRU M. A. LATHEEF : There seems to be lot of malpractices, as the Hon. Minister himself has admitted, in the distribution of tyres. The Hon. Minister stated that it has been taken up with the Central Government. Has it been done officially and if so, what is the reply? Will the Government bring some official measure to have effective control over the distribution of tyres in this State?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : I entirely agree with the suggestion of the hon. Member. This matter has been already taken up with the Government of India, that tyres which are manufactured should be distributed according to the population of vehicles in the States. This has been represented by us very often but in spite of repeated representation the scarcity is keenly felt. But unfortunately tyres are available in some unknown or known place at higher rates. What can I do? The whole Indian economy is a black-market economy.

1974 சனவரி 22]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, டயர் பற்றுக் குறையின் காரணமாக அரசாங்க பஸ்கள் ஏதாவது ஓடாமல் இருக்கின்றனவா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாட்டிலே மட்டுமல்ல, நான் அண்மையிலே செய்திப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். மகாராட்டிரத்திலே பஸ்கள் ஓடாமல் கணிசமாக இருக்கின்றன என்ற செய்தியைப் பார்த்தேன். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்குள்ள டயர் கம்பெனிகளோடு நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலமாகக் கூடுமானவரையில் அந்தக் கஷ்டம் அதிகமில்லாத அளவில் பார்த்துக் கொள்கிறோம்.

Introduction of Mini-buses

* 89 *Q.*—THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have taken a decision on the question of introducing mini-buses: and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடம் இல்லை.

இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோருக்கு வாடகைக் கார்கள் ஒதுக்கீடு

* **90 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1973 சனவரி முதல் ஆகஸ்ட் வரை இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பி வந்துள்ள அகதிகள் எத்தனை பேர் டூரிஸ்ட் டாக்சி தொழில் நடத்துவதற்காக அம்பாசிடர் கார் ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என மனு போட்டுள்ளனர் ?

(இ) அவர்களில் எத்தனை பேருக்குக் கார் ஒதுக்கித் தரப்பட்டுள்ளது ?

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) மூன்று.

(இ) மூவருக்கும் அம்பாசிடர் கார் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1974 சனவரி 22

திருக்குறளை தேசீய நூலாக்கல்

*** 61 வினா.—திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருக்குறளை இந்தியாவின் தேசீய நூலாக ஆக்கிட மத்திய அரசை நம் மாநில அரசு கேட்டுக்கொள்ளும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் ஆய்வில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, இந்தியாவினுடைய தேசீயப் பறவையாக, தேசீய மலராக ஒவ்வொன்றும் இருப்பதைப் போல் தேசீய நூலாக தமிழ்மறையாகிய திருக்குறளை இந்திய அரசு ஏற்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசின் சார்பில் எழுதப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, எந்தவொரு நாட்டிலேயும் தேசீய இலக்கியமாக ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாக, மரபு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேசீய பறவை, தேசீய விலங்கு என்ற முறையில் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, எந்த ஒரு நாட்டிலும் நேஷனல் புக், நேஷனல் லிட்டரேச்சர் என்று குறிப்பிட்டு அதுதான் என்று கூறும் மரபு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் அதனைச் சுட்டிக்காட்டி நாமும் வற்புறுத்திக் கேட்கலாம். அப்படியிருந்தால், இந்தியாவின் தேசீய இலக்கியம் என்ற முறை ஏற்பட்டால் அப்படி வைப்பதற்கு எல்லாவிதமான பொருத்தமும் உடைய நூல் திருக்குறள் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லலாம். பொதுவாக உலகப் பொதுமறையாக இருப்பதாலும், எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் பொருந்துகின்ற தன்மையிருப்பதாலும் அதை உலக மக்களுக்குப் பொதுவான நூல் என்று சிறப்பித்துச் சொல்கிறோம். எனவே ஒரு இலக்கியத்தை தேசீய இலக்கியம் என்று ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்ற நிலை வரும்பொழுது திருக்குறளைச் சொல்லலாம். அப்படி எந்த நாட்டிலேயாவது இருந்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆனால் இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு இல்லை.

1974 சனவரி 22]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, திருக்குறள் இந்த நாட்டிலே எத்தனை மொழிகளிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது ? எல்லா பிரதானமான இந்திய மொழிகளிலேயும் மொழி பெயர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது கிட்டத்தட்ட உலக மொழிகளிலே 30 மொழிகளிலே; எல்லா மொழிகளையும் சேர்த்து 30-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் சமஸ்கிருத மொழியில், இந்தி மொழியில், மராட்டிய மொழியில், வங்காள மொழியில், தெலுங்கில், மலையாளத்தில், கன்னடம் ஆகிய இப்படிப்பட்ட முக்கியமான மொழிகளில் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சீன மொழியிலேகூட திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு 1968-ம் ஆண்டிலே நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே அந்த நூல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே,

"கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்"

என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் கருத்தாழம் மிக்க அந்தக் குறளை எல்லா சர்வ கலாசாலைகளிலும் ஆராய்ச்சி செய்யும் நடைமுறையை அரசு செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் துணைக் கேள்விக்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லையென்றாலும், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களிலே திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்காக மூன்று மூன்று இலட்சம் ரூபாய் அறக் கட்டளையாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் சார்பாக ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. சென்னை பல்கலைக் கழகம் இதுவரையில் 5 நூல்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மற்ற பல்கலைக் கழகங்களும் நூல்களை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, திருக்குறளை தேசிய நூலாக அமைக்க இப்பொழுது சாத்தியமில்லை என்று கூறினார்கள். இருந்தாலும் குறைந்தபட்சம் அதைத் தேசிய நூல் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கும் வகையில் சில காரியங்களைச் செய்ய முடியும். உதாரணமாக, நம்முடைய சட்டமன்ற நூலகத்திலே

[1974 சனவரி 22

திருக்குறளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல் இருக்கிறதா என்று நேற்று முன்தினம் நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். ஒரு ஆராய்ச்சி நூல்கூட இல்லை. சட்டத் துறைக்கும், ஆட்சித் துறைக்கும் திருவள்ளுவர் கொடுத்த நல்ல கருத்துக்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் வகையிலே நல்ல ஆராய்ச்சி நூல்களை வைத்து இதுதான் நமது தேசிய நூல் என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணும் அளவிற்குச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சட்டமன்றங்கள் வைத்திருக்கின்ற நூலகங்களிலே நம்முடைய மாநில சட்டமன்ற நூலகம் மிகச் சிறப்பான ஒன்று என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். வேறு பல மாநிலங்களிலுள்ள சட்ட மன்ற நூலகத் துறையை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவைகளில் இல்லாத அருமையான நூல்கள் இங்கே உண்டு. திருக்குறள் நூலும் உண்டு என்று கருதுகிறேன். அப்படி விடப்பட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட நூல்களை வாங்கி வைப்பதற்கு அந்தத் துறை நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் விடை சொல்லும்பொழுது சென்னை பல்கலைக் கழகம் 5 நூல்களை வெளியிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதன் விவரம் அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்த நூல்களின் பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். 5 நூல்களை அந்த ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்திய நாட்டில் தேசியப் பறவை என்றும், தேசீய விலங்கு என்றும் சிலவற்றைக் குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வேறு சில நாடுகளில் தேசீய மலர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில நாடுகளில் நூல்களைக் கூட குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். பொதுவாக இப்படிப்பட்ட அடிப்படை ஒன்று இருந்துதான் ஆக வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. தேசீய கீதம் வங்காள மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய மொழியாக இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வேறொரு மொழி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் எல்லா மதத்தினரும், எல்லா இனத்தினரும் நாட்டினரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்களைத் தாங்கியுள்ள

1974 சனவரி 22]

திருக்குறளைத் தேசிய நூல் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டு மென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலிலே கூறியபடி ஒரு மரபைச் சுட்டிக்காட்டி வற்புறுத்தி னுல் வலிவு ஏற்பட முடியும். நாம் எழுதிய பிறகு அவர்கள் மறுத்துவிட்டால் அந்த அளவில் நின்றுவிடாமல் மாச்சர்யங்கள் ஏற்படவும், பல்வேறு போராட்டங்களில் இறங்கவும் வேண்டிய நிலை வரும். மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறும்பொழுது அவர்கள் 14 மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுத்திருக்கும் நாட்டில் என்று ஆரம்பித்தால் விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட மரபு இருந்தால், அதைச் சுட்டிக் காட்டி கேட்க வழியிருக்கும். ஆனல் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்லை. அப்படி இல்லாததால் அந்தச் செயற்குறிப்பு இல்லை என்று குறிப் பிட்டேன்.

கால்டுவெல், போப் ஆகியோர் சிலைகள்.

*62 வினு—திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் நயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சென்னை மெரினு கடற்கரை சாலையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு சென்னையில் நடந்தபோது அமைக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு கிறிஸ்துவத் தமிழ் அறிஞர்களான கால்டுவெல், ஜி. யு. போப் ஆகியவர்களின் சிலைகள் தற்சமயம் அதற்கான இடங்களில் இல்லை என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், காரணங்கள் யாவை ?

(உ) அதன்மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) சிலைகள் அதற்கான இடங்களில் இல்லை என்று தெரிய வருகிறது.

(ஆ) ஏற்கெனவே இருந்துவந்த சிலைகள் தற்காலிகமாக நிறுவப்பட்ட மாதிரி சிலைகள் என்றும், இப்போது இவை வெண் கலத்தில் நிரந்தரச் சிலைகளாக வடிக்கப்படுகின்றன என்றும்

இதற்கு வசதியாக இருக்கும்பொருட்டு மாதிரிச் சிலைகள் சிற்பக்கூடத்திற்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டுள்ளன என்றும் தெரிய வருகிறது.

(உ) அரசுக்கு இதில் நேரடித் தொடர்பு இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் நேரடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அதற்கு உரியவர்களிடத்தில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

Training in the art of Sculpture

* 63 *Q*.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(*a*) the total number of trainees in Sculpturing who have come out of the Training Institute, run by the Directorate of Industries and Commerce during the last three years; and

(*b*) the number of them who have been placed in employment?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) பதினெட்டு

(ஆ) இந்த பதினெட்டு நபர்களும் பணியில் அமர்ந்துள்ளனர்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் அரசுப் பணிகளில்தான் அமர்த்தப்படுகிறார்களா? தனியார் துறையிலும் வாய்ப்பிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அரசுப் பணியில் சிலயிடங்களில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் தனியாக சிலபலயிடங்களில் சிற்பக் கூடங்கள் அமைத்துத் தொழில் நடத்தி வருகிறார்கள்.

Pichavaram as tourist centre

* 64 *Q*.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal under the consideration of the Government to develop Pichavaram near Chidambaram into a Tourist Centre; and

(*b*) if so, the details thereof?

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

வந்தவாசியில் சுற்றுலா மாளிகை

*65 வினா.—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற வந்தவாசி கோட்டையைக் காணவரும் உல்லாசப் பயணிகள் வசதிக்கென அங்கு ஒரு சுற்றுலா மாளிகை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் ஆய்வில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, வந்தவாசி சரித்திரத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்ற இடம். அங்கே ஒரு பாழடைந்த கோட்டை இருக்கிறது. தெள்ளாறு என்ற இடத்தில் பல்லவன் காலத்து குகைக்கோயில் இருக்கிறது. எனவே அங்கு வரும் பயணிகளுக்கு வசதியாக சுற்றுலா மாளிகை கட்டுவதற்கு இனியாவது முயற்சிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, வந்தவாசியில் கோட்டையின் பழமையையும், வரலாற்றுச் சிறப்பான பகுதிகளையும் காப்பாற்றுவதில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சுற்றுலா மாளிகை கட்டும் அளவிற்கு இன்றியமையாமை ஏற்படுகிறதா என்று பார்க்கும்பொழுது வரும் பயணிகள் அங்கே தங்குகிறார்களா அல்லது நின்று பார்க்கிறார்களா அல்லது ஓட்டத்திலேயே பார்க்கிறார்களா என்ற அடிப்படையில் சுற்றுலா மாளிகை ஏற்படும். திருச்செந்தூருக்கு ஏராளமான பேர் வருகிறார்கள் என்றால், சுற்றுலா மாளிகை கட்டி போதுமான அளவில் யாரும் தங்காத அளவிற்கு அங்கே ஏன் கட்டினோம், திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டையிலே கட்டியிருக்கலாமே என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனவே வந்து தங்கும் பயணிகள், இருக்கின்ற நேரம் ஆகியவைகளைக் கொண்டு கட்ட வேண்டியவர்களாக

இருக்கிறேம். ஆனுல் வந்தவாசியில் கோட்டையின் பழமையை யும், வரலாற்றுச் சின்னங்களையும் காப்பாற்றும் அளவில் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை ஈடுபட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினுக்கள்-விடைகள் முடி வுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி () இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]*

2. அமைச்சரின் அறிக்கை.

ஒரு துணை வினுவிற்கான விடையைத் திருத்தி கல்வி-சுற்றுலா அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 32- விதியின் கீழ் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள், 'தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை எழுதிப் புதைத்து வைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா ?' என்று தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைப் பதிப்பிக்கும் நோக்கம் இருக்கிறதா ? என்று கேட்கிறுர் என்று எண்ணிக்கொண்டு 'இந்தக் குழுவின் பணியே அதுதான்' என்று விடையிறுத்தேன். ஆனுல் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் கேள்வி ஒன்ருகவும், நான் சொன்ன பதில் வேருென்ருகவும், வினுவுக்கும் விடைக்கும் தொடர்பு இல்லாத முறையிலே வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் அதுபற்றித் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை வரலாற்றை எழுதுவது வெளி யிடுவதற்கே தவிர, புதைத்து வைப்பதற்காக அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் கேள்வி கேட்டிருப்பதிலும் அவர் 'இந்திய சரித்திரத்தை எழுதி மத்திய அரசினர் புதைத்து வைத்திருக்கிறுர்களே' என்பதிலும் உண்மை இல்லை. 1947-ம் ஆண்டு முதல் இதுவரை சிறப்பான வரலாற்றுக் குறிப்புகளை எழுதி வைத்து வேறுபல பொருள்களையும்

1974 சனவரி 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதனுடன் வைத்து புதைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மக்கள் பார்க்க வேண்டுமென்ற முறையிலே புதைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று மத்திய அரசை எழுதிக் கேட்டால் அதுபற்றிய விவரங்களை அனுப்ப முடியாது என்று பதில் எழுதிவிட்டார்கள்.

நாம் வரலாற்றை எழுத புதைந்து கிடப்பதை எல்லாம் தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அகழ்ந்தெடுத்து வரலாற்றுக் குறிப்புகளை அறிந்து வரலாற்றை எழுதுகிற நிலைமையில் இருக்கிறோம். எழுதப்படுகிற வரலாற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட வரலாற்றுக் குழுவினர் கருதுகிறார்களே தவிர, புதைத்து வைப்பதற்காக அல்ல. ஆகவே, வினாவுக்கும் விடைக்கும் தொடர்பு இல்லாத நிலைமையில் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(3) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவர் அவர்களே, தொடர்ந்து பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் கூட்டணி அமைப்பு 1947-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் 20 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி செய்தபோதும் ஆசிரியர் கூட்டணி பல கோரிக்கைகளை வைத்தன. அவர்கள் கோவையில் 20—1—73-ம் தேதி மாநில வெள்ளி விழா மாநாடு என்று ஏற்பாடு செய்து அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட அமைப்பு என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் நமது கல்வியமைச்சர் அவர்களையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும், கோவை நகரசபைத் தலைவர் அவர்களையும் விழாவுக்கு அழைத்திருந்தார்கள். அப்படி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் 25 ஆண்டு காலமாகப் பணியாற்றி வருகின்ற அமைப்பு இருக்கும் போது சமீப காலத்தில் 'ஆசிரியர் கழகம்' என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற அரசின் குறிக்கோளுக்கும் கொள்கைக்கும் முரண்பாடாக இருக்கிறது. இந்த அரசு முன்மாதிரியாக வழிகாட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டாமா?

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 சனவரி 22

தமிழ்நாடு மத்திய அரசால் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. 1969 முதல் 1972 வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மத்திய அரசை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் இந்திரா காங்கிரஸுக்கும் நல்ல சுமுகமான உறவுகள் இருந்தன. அந்தச் சமயத்தில் இந்தக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தத் தவறிவிட்டார்கள். உறவுக்குக் கை கொடுத்துவிட்டு உரிமைக் குரல் கொடுக்கத் தவறி விட்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தில் முறைகேடுகள், ஊழல்கள்பற்றிப் பத்திரிகைகளில் பல செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சமீபத்தில் வந்த செய்தி ஒன்று—சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமான தியாகராயநகரில் உள்ள கண்ணம்மாபேட்டை மயானத்தில் புதைக்கச் செல்லும் பிணங்களுக்கு வசூலிக்கப்பட வேண்டிய தொகை ரூ. 32. ஆனால் அதிகப்படியாகப் பணம் வசூலிக்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே மயானத்திற்குச் செல்லுபவர்கள் மன வேதனையோடு செல்வார்கள். வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் அங்கும் முறைகேடுகள் நடக்கின்றன.

ஆசிரியர் மாற்றங்களைச் செய்யும்போது மாவட்ட அளவிலே உள்ள கல்வி அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். அந்த வகையில் சேலம் மாவட்டம் கல்வி அதிகாரி பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

நாட்டில் நிலவி வரும் வறுமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பற்றி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆளுநர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். படித்தவர்களிடையே எந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்பதற்கு ஒருசில உதாரணங்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். 603 இளநிலைப் பொறியாளர் பதவிகளுக்கு வந்த விண்ணப்பங்கள் 3,728. அதைப்போல் 2,600 தட்டச்சர்களுக்கு வந்த விண்ணப்பங்கள் 1,41,535. தொழில் பழக ஆசிரியர்கள் பதவிக்கு வந்த விண்ணப்பங்கள் 25,498. படித்தவர்களிடையே இந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு உடனடிப் பரிகாரம் என்ன என்று இந்த உரையில் கூறப்படவில்லை.

1974 சனவரி 22] [திரு. கே. பி. கோபால்]

இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் ஸ்திரமற்ற கொள்கைகளைப் பற்றி ஒருசில சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சினிமா தியேட்டர்களை அரசுடைமையாக்குவோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலும் வந்தது. தியேட்டர்களை நாட்டுடைமையாக்குவோம் என்று கூறிக் கொண்டே தியேட்டர் பினான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு செமி பர்மனென்ட் தியேட்டருக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் உதவி கொடுத்து வந்தது இப்போது 20,000 ரூபாய் அதிகமாக 1,20,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் நேரடியாகவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று 11—3—1972-ம் ஆண்டு நடந்த சமுதாய வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போது அன்றைய அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படி நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆதரிப்பதாகவும், அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் கூறினார்கள். ஆனால், அடுத்து நடைபெற இருக்கும் நகரசபைத் தலைவர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தலில் இந்த முறையில் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று அறிகிறேன்.

மதுவிலக்கை எடுத்துக் கொண்டால்—இன்று அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் சமாதியில் அணையா விளக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய மதுவிலக்குக் கொள்கையை அணைத்து விட்டார்கள் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் துவக்கத்திலே நம்மை எல்லாம் மனிதர்களாக்கிய நம்முடைய அறிவுக் கண்களைத் திறந்து விட்ட, தன்னுடைய சூறாவளிச் சுற்றுப் பயணத்தால் மூடப் பழக்க வழக்கங்களை, ஜாதியம் பேசிய சனுக்கர்களை, எற்றதாழ்வு பேசிய முதலாளித்துவ வாதிகளை சாடி வந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு, தமிழ் மொழிக்கு, தமிழர் நாகரீகத்திற்கு,

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்து உலகத்திலே தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு மதிப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த உத்தமத் தலைமகன், நம்மை எல்லாம் ஆளாக்கி வளர்த்த ஐயா அவர்களின் மறைவு பற்றி இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரையிலும் இரங்கலைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

சனவரி மாதம் 22-ம் தேதி ஐயா அவர்களின் மறைவைப் பற்றி பேசும் நான், சென்ற ஆண்டு சனவரி மாதம் 22-ம் தேதி ஐயா அவர்களை என்னுடைய போடி நகருக்கு அழைத்துச் சென்று பகுத்தறிவு வார விழாவினைத் துவக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்று இருந்தேன். மனிதன் தோன்றிய வரலாற்றை, மனிதன் கடவுளைப் படைத்த வரலாற்றை, மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால் சில சுயநல சக்திகள், பிற்போக்குச் சக்திகள் பாமர மக்களை எந்த அளவுக்கு ஆட்டிப் படைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எதற்காக இந்த நாட்டிலே பகுத்தறிவு இயக்கம் வளர வேண்டுமென்பதற்காக தந்தை பெரியார் அவர்கள் அன்றைய தினம் கூறிய விளக்கங்கள் இன்றையதினமும் என்னுடைய காதிலே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தியாகச் செம்மலை, தமிழனின் தலைமகனை இழந்து நாம் இன்றைக்குத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தோன்றியிருக்காவிட்டால், 60 ஆண்டுகாலம், 50 ஆண்டுகாலம் இந்த நாட்டிலே தன்னுடைய பேச்சாலும், எழுத்தாலும், தன்னுடைய உழைப்பாலும் இந்தச் சமுதாயத்தை திருத்தி இருக்காவிட்டால், இச் சமுதாயத்தின் நிலை எப்படியிருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அன்றைய தினம் யார் யார் குறை கூறினார்களோ, நல்ல தரம் உள்ள பத்திரிகைகள் என்று நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அவர்களெல்லாம் கூட இன்றைய தினம் தந்தை பெரியார் அவர்களைப்பற்றி தலையங்கத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். யார் யாரிடமிருந்து நாம் ஒரு முழுமையான தலையங்கத்தை எதிர்பார்க்கவில்லையோ அவர்களெல்லாம் கூட தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் தமிழர்களால் நடத்தப்படுகிற ஒரு சில பத்திரிகைகள், அதிலும் குறிப்பாக 'குமுதம்' பத்திரிக்கை அவர்களைப் பற்றி தலையங்கம் எழுதுகிற நேரத்தில் நல்லவை,

தீயவை என்று எடுத்துக்காட்டி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞருக்கு அறிவுரை கூறியிருக்கிறது. யார் யாரோ எந்தெந்த மாதிரி எல்லாமோ தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைவு குறித்துப் பேசினார்கள், கருத்துக்கள் கூறினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தானைத் தலைவர், நம்மை வழிநடத்திச் செல்லும் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மிகவும் சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள். 'பெரியார் அவர்கள் தன்னுடைய சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டார், நாம் தொடருவோம்' என்று கூறினார். அது பொறுக்கவில்லை அந்தப் பத்திரிக்கைக்கு. சும்மா இருந்துவிட்டால் இந்திரா காந்தி எங்கே அவர்களுடைய பத்திரிக்கைக்குத் தரும் காகிதக் கோட்டாவைக் குறைத்து விடுவார்களோ என்று பயந்து, நல்லவை, தீயவை என்று எடுத்துப்போட்டு, நல்லவைகளைப் பின்பற்றுங்கள் என்று நமக்கு புத்திமதி சொல்லப்புறப்பட்டிருக்கிறது அந்த ஏடு. தந்தை பெரியார் அவர்களின் எண்ணத்தில், செயலில், எழுத்தில் தீயவை என்பது கிடையாது. தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாத பத்திரிக்கைகள், அரசியலில் தாங்கள் இழந்து விட்டச் செல்வாக்கை மீண்டும் பெற்றுவிடத்துடிக்கும் சக்திகள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்று நாம் தமிழன் என்று தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறோம். மனிதன் என்று தலைநிமிர்ந்து நடக்கிறோம். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சில தெருக்களில் பன்றிகள் செல்லலாம், ஆடு மாடுகள் செல்லலாம், ஆனால் சூத்திரர்கள், பிரமன் காலில் இருந்து பிறந்தவர்கள்தான் என்று சொல்லி அந்தத் தெருக்களில் நாம் அனுமதிக்கப் படவில்லை. அந்த இழிவை, அந்தக் களங்கத்தை தந்தை பெரியார் அவர்களின் பகுத்தறிவுப் பிரசாரத்தின் வாயிலாக தடுத்து நிறுத்தி, நம்மையும் தமிழன், மனிதன் என்று தலை நிமிர்ந்து நடக்கும் வகையில் செய்து இருக்கிறார்கள்.

தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பற்றி, அவர்களுடைய தொண்டினைப் பற்றி பேசிக்கொண்டே போனால் நீண்டு கொண்டே போகும். கலைஞர் அவர்களே, தாங்கள் கூறியது போல் நாம் சுற்றுப்பயணம் தொடருவோம். நம்முடைய சமுதாயம்

முன்னேறுவதற்கு அவசியம் தொடரவேண்டும். தந்தை பெரியார் காட்டிய வழியில் சென்றால்தான் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் இருக்கும்.

பெரியார் அவர்களின் அரசியல் கருத்துக்களை மற்ற இயக்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் 100 ஆண்டுகள், 1,000 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு தந்தை பெரியார் அவர்கள் நமக்குக் காட்டிச்சென்று இருக்கும் அரசியல் கொள்கைதான் வெற்றி பெறும். காரல் மார்க்ஸ் கூறிய கருத்துக்களை எப்படி இன்றைக்கு விஞ்ஞான சோசலிசம் என்று கூறுகிறார்களோ, அதேபோல் தந்தை பெரியார் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும் விஞ்ஞான தத்துவம் என்று ஒரு நாள் கூறத்தான் போகிறார்கள். ஆகவே, கலைஞர் அவர்களே எங்களை அவர் வழி நடத்திச் செல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து தன்னுடைய உரையைத் துவக்கிய மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் மாநில சுயாட்சியின் அவசியத்தைப் பற்றியும், மாநில சுயாட்சி இல்லாததால், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இல்லாததால் நாம் எந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றியும் விளக்கினார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் 6-வது நிதி ஆணைக் குழுவைப் பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி என்று கலைஞர் கூறியவுடனே, இது மாநில சுயாட்சி இடம் என்று சில பத்திரிக்கைகளில் இடம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் ஏதோ சுதந்திரம் என்பது 1880 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சி துவக்கப்பட்ட உடனே ஆரம்பித்து, 1881 ஆண்டிலே சுதந்திரம் பெற்று விட்டமாதிரி பேசுகிறார்கள். நீண்ட போராட்டங்கள், பல தோழர்கள் சிறை சென்று தியாகங்கள், நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான தோழர்கள் தியாகத்தழும்புகளை ஏற்றதன் பலனைத்தான் சுதந்திரம் என்பது 1947-ம் ஆண்டு கிடைத்தது. ஏறத்தாழ 70 ஆண்டுகள் போராடிய பிறகுதான் நாம் சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம்.

இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி என்றவுடனே, சிலர் அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள், கழகத்தை அரசியல் ரீதியாக எதிர்ப்பவர்கள் இதன் மூலம் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்து

விடலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராகட்டும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராகட்டும், சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் எதற்காக மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கூறுகிறார்? அரசியல் ரீதியாக கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறோம் மாநில சுயாட்சி ஏன் வேண்டுமென்பதற்காக. எந்தெந்த வகைகளில் நம்முடைய மாநில மானது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1947-ல் சுதந்திரம் பெற்றோம். இதுவரையில் ஆறு நிதி ஆணைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு முறையும் நாம் புறக் கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம். இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் மாரி முத்து அவர்களே, உங்களை கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள், மாநில சுயாட்சிக் கோருவதாலே இந்த இயக்கத்திற்கு பாதகம் வந்தாலும் பரவாயில்லை. இந்த இயக்கம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இந்த இயக்கத்திற்கு என்று தனிப்பட்ட தத்துவம் உண்டு. இந்த இயக்கம் தோன்றுவதற்கு சில காரணங் கள் உண்டு. இந்த இயக்கம் தோன்றியது ஆட்சிபீடம் ஏறு வதற்கு மட்டுமல்ல. இந்த இயக்கம் கூறுகிற கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு இழைக் கப்பட்டிருக்கும் அநீதியை, தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக் கிறது என்பதை ஆதாரபூர்வமாக நான் எடுத்துக் காட்ட முடியும். நான் கூறுவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாரித்த புள்ளி விவரங்கள் இல்லை, மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரபூர்வமான ஏட்டில் வந்தது. அதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு நாம் புறக்கணிக் கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியோடு புதிதாக தொடர்புவைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் சிந்திக்கவேண்டும். ஏதேதோ பேசினீர்கள், அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு இன்றையதினம் உறவு வைத்துக்கொண்டிருக் கிறீர்கள். உங்கள் உறவு வளரட்டும். அதைப்பற்றிக் கவலை யில்லை.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மொத்த ஒதுக்கீடு ரூ. 332.00 கோடி. அதிலே தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது ரூ. 36 கோடி. பர்சன்டேஜ் கணக்குப் பார்த்தால் 10.8 சதவிகிதம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லா

மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு ரூ. 1,058 கோடி. தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது ரூ. 95 கோடி. பர்சன்டேஜ் 9.0 சதவிகிதம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு ரூ. 2,315.30 கோடி. தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைத்தது ரூ. 186.80 கோடி. பர்சன்டேஜ் 7.4 சதவிகிதம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு ரூ. 1,763 கோடி. தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்தது ரூ. 119.40 கோடி. பர்சன்டேஜ் 6.8 சதவிகிதம். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மொத்த ஒதுக்கீடு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து ரூ. 3,600 கோடி. தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்தது ரூ. 202 கோடி. பர்சன்டேஜ் 4.7 சதவிகிதம்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

DR. H. V. HANDE: Hon. Speaker, Sir, in support of the amendments given notice of on behalf of the Anna Dravida Munnetra Kazhagam to the Motion of Thanks to the Governor's Address, I wish to offer a few remarks.

Sir, the Governor's Address has been prepared in a rather peculiar way without making proper mention to the policy of the Government of our State. I wonder whether the Governor's Address has taken into consideration any of the important discussions that the Government of Tamil Nadu had with the Planning Commission. It is a tragedy that our wonderful Chief Minister, in spite of the brilliant set of Officers that he is having and also with the luxury of State Planning Commission, which luxury quite a few States did not possess, has failed to convince either the Central Planning Ministry or the Sixth Finance Commission. Both of them have not been properly briefed on the needs of the Government of Tamil Nadu. It is due to non-presentation of facts properly before the twin bodies, namely, the Planning Ministry and the Sixth Finance Commission, our State has been treated badly by them. It has been treated very badly by them and poor allocations have been made to Tamil Nadu. It is because of the inefficiency and incapacity of our Hon. Chief Minister to put the facts before them. I level this serious charge against the Hon. Chief Minister, Dr. M. Karunanidhi and against

the Government of Tamil Nadu. I hope the Hon. Chief Minister in his reply to the debate will give the reasons for them. I level this charge with a sense of responsibility.

Sir, there has been consistent, persistent and deliberate attempt on the part of the Chief Minister to develop smoke screen of State autonomy for everything. He has been accusing the Central Government for partiality forgetting his own responsibility. He has completely let down our State requirements. I want to level this charge with a sense of responsibility. I can prove this. I have a number of facts to prove this. I need not go or travel very far.

Paragraph 21 of the Governor's Address clearly demonstrates how the Hon. Chief Minister has failed to place the facts before the Sixth Finance Commission. It clearly shows how inadequately he has furnished details to the Sixth Finance Commission. In Paragraph 21 of the Governor's Address, it has been clearly stated that ' one positive aspect of the Sixth Finance Commision's Report is we are to obtain a reielf of nearly Rs. 87 crores. . . . ' It is rather funny that a State like Tamil Nadu is to get 87 crores whereas a small State like Orissa, which is half the size of Tamil Naidu, was able to get an allocation of Rs. 100 or Rs. 200 crores. The Government thought it fit to complement the Central Government for this allocation of Rs. 87 crores.

The normal phenomenal excuse of the Hon. Chief Minister is ' State autonomy '. He is making this demand for State autonomy from house tops. Instead of making this cry from the house tops and making it a political issue, he can spend his time and energy usefully and demand for more allocations with the Central Government and Planning Ministry.

I would like to quote an interesting item of information to the House. The news item is this. The plan expenditure sanctioned by the Planning Minister D. P. Dhar for Tamil Nadu for 1974–75 is Rs. 108·80 crores (67·65 mobilisation by the State Government and 41·15 Central grants) as against Rs. 165·85 crores demanded by the State Government. The Planning Minister has told our Chief Minister that if he is interested in having longer plan outlay, he must mobilise a further amount of over Rs. 40 crores

by extra taxation in the area of irrigation, agriculture, electricity and transport. Our Chief Minister has accepted this amount. I charge the Hon. Chief Minister for accepting this fantastic quantum of amount. It clearly shows that he has not placed the needs and requirements of Tamil Nadu properly before the Central Government.

Then I would like to refer to certain other serious tragedies and atrocities committed by the officials including the Police Department. The officials of the Police Department have stopped acting without fear or favour. There has been a lot of pressures from the members of the Ruling Party and Treasury Benches.

I have got a lot of information to bring to the notice of the House. Because there is no time, I am not able to place them before the House. A number of strictures have been passed both by the High Court and Supreme Court. For instance, I would like to quote the strictures passed by the Madras High Court in quashing the order of termination of the services of Thiru V. Selvaraj, a part-time lecturer in the Law College. Thiru Selvaraj was completely removed from service because he appeared in the Royappa's Case. The petitioner submitted that the impugned order was mala fide as it really amounted to punishment and consequently, the provisions of Article 311 of the Constitution had not been complied with. His Lordship Ismail observed that Thiru Selvaraj was victimised. This is one example.

Like that I can give another example with regard to the strictures passed on the Accommodation Controller. Very serious strictures were passed against the Accommodation Controller. In that case his Lordship Ismail said : ' I must place on record the strong disapproval and deprecation of the court of the statement made in the counter-affidavit of the respondent. He is a responsible Officer of the Government invested with vast powers and it was utterly unworthy and unbecoming of him to make irresponsible and incorrect statements before the court . . . it was his duty to place before the Court only true facts. ' In other words, I charge this Government for not allowing the Accommodation Controller to place the true facts.

1974 சனவரி 22] [Dr. H. V. Hande]

Then again, there is a petition from Mrs. Lazarus with regard to allotments made by the Housing Board. It is a very serious petition with regard to the atrocities committed by the Housing Board in making allotments. In that petition she has pointed out a number of malpractices and anomalies committed by the Housing Board. This petition clearly proves that there is a lot of pressure brought on the Housing Board by the ruling party members in the matter of allotments. This is the way in which the ruling party people are interfering in each and every affair.

There is another tragedy with regard to Sooramangalam Town Panchayat. In that Town Panchayat, a lot of ruling party interference is going on. The entire Sooramangalam Panchayat has been prevented from functioning in a democratic manner. The Chairman of the Panchayat has been silenced. The Executive Officer, one Thiru Gopal has been made the sole Officer. He has committed a lot of malpractices. I have a number of records to prove this. I can prove how a very important member of the Cabinet is interfering in the affairs of the Sooramangalam Panchayat. At any time, I can place the facts before the House or before the Hon. Speaker. I would like to quote a few instances. I hope the Hon. Chief Minister in his reply will give information with regard to them.

I would like to pose some questions. They will show how the Panchayat is interfered with by a member of the Cabinet and family members of the Minister. Firstly, whether about 30 works were done without any tenders being accepted by the Panchayat, without any reference to the Panchayat or to the Prresident, at the instance of the Executive Officer, and if so how those illegalities were allowed to occur by the Inspecting Officers and if so what action has been taken on the appeal made to the Government by the President? Secondly, whether several appointments of clerks, sweepers, maistries, bill collectors, etc., have been made by the Executive Officer without reference to the Appointment Committee or even sanction by the Panchayat? Thirdly, whether the Executive Officer has been constantly refusing to allow the President to peruse the records of the Panchayat, in spite of written requests by the President, even sent by registered post, and if so what action has been taken against him? Fourthly, whether the Executive Officer has not applied even for a day's

leave throughout 1973, but has been absenting himself from the area and has been at Madras and other places? He has not applied for leave even for a day during that period. Lastly whether many services like supply of bullocks, etc., have not been supplied, but moneys were drawn by the Executive Officer and that in spite of resolutions passed by the Panchayat, no open enquiry or action has been taken by the department. When this is the position with regard to a Panchayat,

மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கிறார்கள். என்ன யோக்யதை இருக்கிறது மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கு? With what right he is asking this? When there is a Panchayat like this, how can he ask for State autonomy? I have got a lot of materials to show that there are such malpractices throughout in all the Panchayat Unions, Corporation and Municipalities. The whole thing stinks because of the interference by the members of the Cabinet and by members of the Ruling Party. Last year there was one Minister.

Now, there is another Minister. An enquiry was sought to be made with regard to that Panchayat. No enquiry was made with regard to such irregularities. The Executive Officer is getting protection from the Members of the Cabinet and from the members of the Ruling Party. I am prepared to place all the facts for an enquiry before the Hon. Speaker or Hon. Minister. I will place all the records available with me at the disposal of the persons concerned.

(முற்பகல் 10.30)

Then again I can give hundreds of examples with regard to interference. The whole administration stinks . . .
(Mr. Speaker sounded the gong)

Sir, in the meeting of the Business Advisory Committee we have made a request that time should be allotted to all the parties. Tomorrow one of our Members who wanted to speak would not speak and that is why extra time should be allowed to me . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஒரு உறுப்பினருக்கும் மற்றவருக்கும் வித்தியாசம் காட்ட முடியாது.

1974 சனவரி 22]

DR. H. V. HANDE : That is our business

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு கட்சிக்கும், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் சொல்வது நியாயமில்லை. எங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் நான் பேசுகிறேன். அதை மறுக்க, அதிலே நீங்கள் தலையிட முடியாது. எங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டிய நேரத்தை ஏற்கெனவே தங்களுடைய அறையிலே பேசியிருக்கிறோம். எங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தை எங்களுக்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சிக்கு 20 நிமிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேசியாக வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மீண்டும் சொல்கிறேன், இந்த விவகாரத்தில் இவ்வளவு நேரம் என்று கட்டுப்படுத்தக் கூடாது. நான் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு 10 நிமிட நேரம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது சரியில்லை. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொருவருக்கும் நேரம் ஒதுக்குகிறோம். உங்கள் கட்சிக்கு 20 நிமிடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு பத்து நிமிடமும், திரு. முனு ஆதிக்கு பத்து நிமிடமும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஒரு கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தை ஒருவருக்கே கொடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. முனு ஆதி அவர்களும் பேச வேண்டுமென்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவருக்கும் நேரம் ஒதுக்குவது என்பது பேரவைத் தலைவருடைய விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. கட்சியின் முடிவல்ல.

திரு. முனு ஆதி : தலைவரவர்களே, நான் இன்றைக்குப் பேசவில்லை. நாளைக்குப் பேசிக் கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Then I come to another matter which relates to the Ramanathapuram district, Tiruvadanai taluk, R.S. Mangalam Panchayat Union. One Thiru G. Ganapathy, formerly President of the Panchayat Board, Anandur, was suspected by the higher authorities that he had misappropriated nearly Rs. 30,000 and according to the Audit Report, the liability of Rs. 5,000 lies on him. Though he was ordered by the Government to remit the amount immediately, he failed to act accordingly. The Devakottai R.D.O. produced a warrant to arrest Thiru Ganapathy through R.S. Mangalam Sub-Inspector of Police, Mr. Latheef. The Sub-Inspector either out of fear or favour has omitted to submit the warrant to the offender who has got high political connections. Therefore, even after the issue of the warrant three months back, no action has been taken. Why the Police Department and other officials hesitate to exercise their executive duty against the culprit? I know the Hon. Chief Miister will not be able to answer this point. If he answers it the entire thing will come out, including the secrets.

Then again with regard to the misappropriation of funds in the Institute of Film Technology at Adyar, we have given an amendment to the Governor's Address. A sum of about Rs. 62 lakhs has been allotted in the name of the Institute of Film Technology but a major portion of it has not been spent on the Institute but only for the advertisement of the Government. A lot of such malpractices are going on in the Institute of Film Technology.

Then I come to the incidents at Periyakuppam. After the Commission of Enquiry was appointed, houses of the people were burnt and poison was mixed in the well because they boldly came forward to give evidence before the Commission of Enquiry. Also, police officials have threatened the people there and I have got valid evidence to prove it. Harijan colonies and fields were destroyed by them. Then under the leadership of S. P. Thiru Narayanan, 400 persons were collected and beaten in almost all the police stations of Acharapakkam and Madurantakam constituencies for giving evidence before the Commission. This has been brought to the notice of the Hon. Chief Minister who first denied about those incidents. Afterwards it was conclusively proved that a lot of malpractices are going on there.

Then I come to another matter which relates to Thirukovilur. One gentleman belonging to the D.M.K. is a businessman and he is also the Paddy Levy dealer in the same town. He swindled 13,000 bags of paddy and 14,000 gunny bags and cheated the Government. He sold the above paddy in blackmarket at Rs. 60 to Rs. 70 per bag with the help of the Taluk Supply Officer, Thiru Kantharaj. The paddy godowns were situated 2 furlongs from Penniyaru. With the help of some important persons belonging to the ruling party, he transferred his levy licence to his brother-in-law who had already declared himself insolvent. That is the most shocking thing. On 9th December 1973 the river was overflowing and the town was flooded. At that time he used the opportunity and announced that the whole paddy and gunny bags were spoiled by the flood. Members belonging to all parties have submitted a petition against his announcement to the Government for further action. Thiru Kantharaj was finally suspended by the R.D.O. Meanwhile the accused removed pages No. 24 and 25 from the levy paddy purchase register and attached fresh papers with 'correction'. Page 40 also has been corrected by the accused for his safety. In these circumstances, members belonging to all the parties have published and distributed bit notices about the irregularities. He became angry and with the help of rowdies and dogs beat the persons who belonged to other parties, especially Anna D.M.K. Members like Thiru Jeeva. All these things have been done with the connivance of the ruling party. In this connection, I have to point out that the P.W.D. report also mention the fact that the godown was not flooded. Step by step the public has realised the truth. That is why the Hon. Chief Minister, Thiru Karunanidhi has become a most unpopular man and there is fantastic interference in such matters.

Then I come to victimisation against our party members and this is going on in full swing. After the election in 1971 victimisation was directed against Congress (O) members. Now the victimisation is directed against our Members. One Thiru Chitti Babu was one of the victims and he belongs to my constituency. So also one Thiru Nagalingam belonging to Division 34, was admitted in the General Hospital for multiple injuries and no action has been taken by the Police Department

against the concerned persons. So also, one Thiru Jayaraman belonging to the A.D.M.K. was beaten by the Sub-Inspector of Police and was admitted in the hospital but no action has been taken against the Sub-Inspector. So also with regard to the incident at Paramathur Velur, no charge sheet has been filed against the concerned persons . . .

(Mr. Speaker sounded the gong) I want five minutes.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுதே 20 நிமிடம் ஆகி விட்டது. உங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நேரம் கொடுக்கப் பட்டுவிட்டது. இனிமேலும் நேரம் கொடுக்க முடியாது.

DR. H. V. HANDE : I want only three or four minutes.

It is a tragedy that when we are mentioning such important facts, the Hon. Speaker is not giving us extra three or four minutes. I want only three or four minutes. There are a number of other subjects. I want it to go on record that I have been denied time for mentioning important things.

What I want to say to the Hon. Chief Minister is that his political days are numbered. He cannot go on like this for a long time. I have already mentioned it on a number of occasions in this House and outside. I mention this again. This fictitious majority that he has in this House is in fact nothing when compared to the fantastic opposition that he is having outside. That is why I have been repeating *ad nauseam* both inside and outside this House that there is no comparison between the fantastic opposition he is having outside and the majority he is having here. If he has any belief in parliamentary method of life, let him leave this and face the electorate again.

We know what is going to happen in Pondicherry. I demand on the floor of this House that if only he has the guts, the only thing he can do is to dissolve the Assembly and face fresh election. Have you got the guts to do it? *(சிரிப்பு)*

1974 சனவரி 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நீங்க சிரிக்கலாம், இன்றையதினம். ஆனால் ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு பட்ஜெட் செஷனின்போது மீண்டும் வரத்தான் போகிறீர்கள், ஒவ்வொருவரும் அழுத மூஞ்சியோடு வரப் போகிறீர்கள். இப்போது நீங்க சிரிக்கலாம். நாளைக்கு நீங்கள் சிரிக்க முடியாது. எனக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் சிரித்துக் கொண்டோ, அழுதுகொண்டோ இந்த அவைக்கு வருகிற துணிவைப் பெற்றிருக்கிறோம். சிலருக்கு இந்த அவைக்கு வருகிற துணிவே கிடையாது.

***திரு. எ. க. துரைசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து திரு. என். வீராசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை உங்கள் மத்தியில் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன்.

இந்த நாட்டில் அடக்கி, ஒடுக்கப்பட்டிருந்த மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு, அவர்களை உன்னதமான மேன்நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, தம்முடைய 95 ஆண்டுகளில் 65 ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலாக பொது வாழ்வில் பணியாற்றிய தந்தை பெரியார் அவர்களின் மறைவு குறித்து, "நாம் ஒரு மாபெரும் விடுதலை வீரரை இழந்துவிட்டோம். அஞ்சாமையை அணிகலனாக கொண்ட சமூக சீர்திருத்தக்காரர் அவர்" என்பதாக ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் மனிதனை மனிதன் தொடக் கூடாதென்ற அவல நிலையை மாற்றுவதற்காக எத்தனையோ கஷ்ட நஷ்டங்களை 65 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஏற்று, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடிய தந்தை பெரியாருக்கு நாம் என்றென்றைக்கும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்து, தந்தை பெரியார் குறித்து ஆளுநர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ள தற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் அண்மையில் ஏற்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிற நேரத்தில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். "கடந்த ஆண்டில்

மின்விசை வெட்டு தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. பருத்தி விலையும் உயர்ந்தது. இவற்றின் காரணமாக, கடுமையான நூல் பற்றுக் குறையும் நூல் விலை உயர்வும் ஏற்பட்டன. அவற்றின் விளைவாக நெசவாளர்களுக்குப் பெரிதும் இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டது. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் உற்பத்தி செய்த நூலையும் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு நடத்தப்படும் ஆலைகள் உற்பத்தி செய்த நூலையும் கூட்டுறவுத்துறையைச் சேர்ந்த நெசவாளர்களுக்குச் சீராக வழங்கினோம்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், "கூட்டுறவுத்துறையைச் சேராத நெசவாளர்களுக்கு பெரிதும் இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டது. கூட்டுறவு பிரச்சனை தொடர்ந்து கவலை அளிப்பதாக உள்ளது" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத்துறையில் இருக்கிற மில்கள், அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்கிற நூல்கள் மட்டும் நமக்குப்போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே இருக்கிற மில்களின் உற்பத்தித் திறனை இரண்டு, இரண்டரை மடங்காக ஆக்குவதன் மூலமும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு மில்களை மேலும் இந்த அரசு அமைத்துத்தர முன்வரவேண்டுமென்று இந்த அரசினைக் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்தத் துறைபற்றி மிகுந்த பரிவோடு பரிசீலனை செய்து, சந்தானம் தலைமையில் அமைந்த குழு அளித்துள்ள பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த அரசு தன் சக்திக்கு உட்பட்ட நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுக்கவேண்டும், மத்திய அரசோடு வாதாடி பெற வேண்டியதைப் பெற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றையதினம் சுற்றுலா வாரியத்தின் சார்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிற கோ-ஆப்டெக்ஸ் கண்காட்சியினை நான் பார்க்கிறபோது, எல்லோரும் வியக்கத்தக்க வண்ணம்—அந்த அந்த மாநில கலாச்சாரத்திற்கேற்ற, ஏன் உலக நாடுகளுக்கேற்ற வண்ணம் கைத்தறி ஆடைகள் தயாரிக்கப்பட்டு ஒப்பனை செய்யப் பட்டிருந்தது. உலக நாடுகளின் சந்தையைத் தேடவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் அந்த கண்காட்சி அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 சனவரி 22] [திரு. எ. க. துரைசாமி]

அதுமட்டுமல்லாமல், கவர்னர் தம் உரையில் மற்றொன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்க் கடன் கொடுப்பதில் இப்போது கையாண்டு இருக்கிற முறை காரணமாக மிகப்பெரிய அளவு தொழில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெசவாளர் களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணிகள்—கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ள துணிகள் இன்றே மார்கெட்டில் தேங்குகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, வியாபாரத் துறையில் மந்த நிலை ஏற்படாத வாறு, ரிசர்வ் பாங்க் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கைத்தறித்துறை வளர்ச்சிக்காக ஏறத்தாழ 18 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய கருதப்பட்டுள்ளது பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அதன் வளர்ச்சிக்கு இது மிகவும் அவசியமாகும். கடந்த காலத்தில் மத்திய அரசின் சட்டத்தால் பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலையில்லாதுபோன நிலை ஏற்பட்டபோது அவர்களுக்கு எல்லாம் கடன் தந்து உதவ முன் வந்ததுபோல, தமிழ்நாடு வரலாறு காணாத அளவில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எங்கும் செய்யப்படாத அளவில், இந்த மாநிலத்தில் நெசவாளர்களுக்காக 1 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்க முன் வந்ததை நெசவாளர் சமுதாயம் பாராட்டும். அதற்காக நானும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெருகி வருகிற தொழில்களைப் பார்க்கும்போது மின்சாரம் நமக்கு மிகவும் இன்றியமையாத தாகும். எத்தனை திட்டங்கள் போட்டாலும் மின்சாரப் பற்றுக் குறையே அவற்றுக்கு எல்லாம் தடங்கலாக இருக்கிறது. அதை உணர்ந்து நமது மாநில அரசு அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்காக நாம் செலவிட உத்தேசித்துள்ள 1,200 கோடியில் 326 கோடி ரூபாயை மின் சக்தி உற்பத்திக்காக செலவிட இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அடுத்து பாசனத்திற்கு 126 கோடி ஒதுக்கி யிருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

மக்களுக்கு அத்தியாவசியத் தேவையாகக் கருதப்படுகிற உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய மூன்றிலும் இந்த அரசு பல படிப்படியான திட்டங்களை போட்டுச் செயல்படுத்தி வருவது

பாராட்டுக்குரியதாகும். அந்தவகையில் உணவுக்கு அடுத்த படியாக உள்ள உடை பிரச்னையில் நமக்குத் தேவையான நூல் முழுவதையும் உற்பத்தி செய்யும் முயற்சியினையும் நாம் எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும்.

நிதி ஆணைக்குழு தமிழ்நாட்டை புறக்கணித்திருக்கிறது என்பதையும் ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான கதையாக நமக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை 5.4 சதவிகிதமே ஆகும். மேலும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமான தொகையைப் பெற இந்த அரசுக்கு அனைத்துக் கட்சிகளும் ஆதரவு தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல மதுவிலக்குப் பிரச்சனையைப்பற்றி பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது, நாங்கள் இதற்காக 1½ லட்சம் பேர்கள் போராடியிருக்கிறோம், பூரணமான மதுவிலக்கு அமல் செய்யப்படவில்லை என்றால் எதிர்காலத்திலும் போராடுவோம் என்றார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் ஒற்றுமையை பேசுகின்ற அவர்கள் அகில இந்திய ரீதியில் மதுவிலக்கு அமல் செய்யப்படவேண்டும் என்பதாக நமது முதல்வர் அவர்கள் தெரிவிக்கிற கருத்தை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது ? அதனை ஏற்றுக்கொள்ள அகில இந்திய ரீதியில் செயல் படுகிற அவர்களது கட்சி முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி கூறி, திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை முழுமையாக ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 சனவரி 22] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இந்த 20-வது நூற்றுண்டினுடைய சீர்திருத்தச் செம்மலாக விளங்கி, மக்களுடைய வாழ்க்கை முறையிலே பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்திய தந்தை பெரியாருடைய மறைவு உண்மையிலேயே தமிழகத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல் இந்தியத் திருநாட்டிற்கே ஒரு பேரிழப்பாகும்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக மக்களிடையே மூண்டுகிடந்த பழம் புராதன பழக்கவழக்கங்களையும், ஆசாரங்களையும், மதத்தின் பெயரால் மனிதன் மனிதனை ஏமாற்றிவந்த பழக்கத்தையும் மதத்தின் பெயரால் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்த தன்மைகளையும் மாற்றியமைக்க, சமுதாயத்தில் மண்டிக்கிடந்த மூடநம்பிக்கைகளை மாற்றியமைக்க அவர்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் செய்த புரட்சிகரமான போராட்டங்கள் உண்மையிலே பெரிய மாற்றத்தை தமிழகத்திலே ஏற்படுத்தி, சிறப்புமிக்க தமிழக அரசை தமிழகத்திற்கு அன்பளிப்பாகத் தந்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையுடன் நினைவுகூர்கிறேன்.

இறைவனைப் பற்றி பெரியார் அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்தை நான் முஸ்லீம் என்ற முறையிலும், மதத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவன் என்ற முறையிலேயும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அவருடைய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களில் பலவற்றை நான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் தமது உரையில் இந்த மாநிலத்திலே 40 சதவிகித நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இன்னும் 60 சதவிகித நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்யப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். மாநிலத்தில் உள்ள பெரிய ஆறுகளில் எல்லாம் பாசன வசதி நிறைவு பெற்றுவிட்டன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது முழுமையான உண்மை, அந்த 60 சதவிகித பாசன வசதி பெறாத பகுதியிலே என்னுடைய தொகுதியும் இருக்கிறது.

25 ஆண்டுகளிலே ஏதேனும் ஒரு உருப்படியான திட்டமும் என்னுடைய தொகுதியிலே நிறைவேற்றப்படவில்லையென்று பார்க்கும் போது, உள்ளத்திலே மிகுந்த வேதனையோடுதான் இதை ஒவ்வொரு முறையும் கூறிக்கொண்டு வருகிறேன். இந்த நாட்டில் தாழ்ந்தவன் தாழ்ந்து கொண்டே போகின்ற நிலை

இருக்கிறதே தவிர, மேம்பாடுடையவன் மேம்பாடடைகின்ற தன்மைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, என் தொகுதி போன்ற பின்தங்கிய பகுதிகள் கைதூக்கிவிடப்படக்கூடிய நல்ல திட்டம் ஒன்றும் ஏன் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பது என்னுடைய சிந்தனைக்கு எட்டவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியிலே நொய்யலாறு என்ற ஒரு திட்டம் 1½ ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் இன்வெஸ்டிகேஷன் நிலையிலேயே இருக்கிறது. சிறிய ஆற்றுத் திட்டம், ஏறக்குறைய ரூ. 1கோடி, ரூ. 2 கோடி உள்ள திட்டம், அதற்கு இன்வெஸ்டிகேஷனே இன்னும் முடியவில்லையென்று சொன்னால், 21-வது நூற்றாண்டிலே இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கிறதா என்றே நான் அறிய விரும்புகிறேன். உண்மையிலே ஏன் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அதிகாரிகளுக்குக் குறிப்பிட்ட மாதங்களுக்குள் முடிக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு, உடனடியாக முடிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது? நாங்கள் 27 ஆண்டுகள் காத்திருந்துவிட்டோம். இனியும் எங்கள் பகுதியி லுள்ள விவசாயிகள் காத்திருக்க மாட்டார்கள், போர்க்கொடி தூக்குவார்கள் என்று வேதனையுடன் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு திட்டம், எங்களுடைய பகுதியிலே ஓடுகிற அமராவதி ஆற்றுத் திட்டம். வெள்ளக் காலத்திலே ஓடுகிற தண்ணீரை மாத்திரம்—நிரந்தரமாகப் பாசன வசதி கேட்கவில்லை —வெள்ளக் காலத்திலே ஓடுகிற தண்ணீரை மாத்திரம்—வீணாகப் போகிற தண்ணீரை மாத்திரம்—எடுத்து அங்குள்ள குளங் களுக்குத் திருப்பிவிட்டால், 100 அடி ஆழமுள்ள கிணறுகளிலாவது ஊற்றுகள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கும். அது குடிநீர்ப் பிரச்னையைத் தீர்க்கும்; அது ஓரளவு விவசாயப் பிரச்னையைத் தீர்க்கும். ஆகவே, இதை அருள்கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் தமது உரையிலே, 27,000 குளங்கள் ரூ. 15 கோடியிலே வெட்டப்படப் போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு குளம் என்பது எப்படி இருக்கும் என்று கூடத் தெரியாது. அதை சொல்லப் போனால், குளம் வெட்ட விரும்புமிடத்தில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள், கட்டாய முறையில் ஆர்ஜிதம்

செய்ய முடியவில்லை என்று அரசு சொல்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை ஏன் ஆர்ஜிதம் செய்யக் கூடாது? மக்களுடைய நலனுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது அவர்களுடைய செயல் என்றால், ஏன் கட்டாய முறையிலே ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடாது? அதை ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியும் என்று ஏன், நீங்கள் சட்டம் கொண்டுவரக் கூடாது. அந்த முறையிலே சட்டம் இயற்றி, ஒரு சில பகுதிகளிலாவது பாசன வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, அரிசன மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதியிலே குடி தண்ணீரே இல்லாது 1½ மைல், 2 மைல் சென்று தண்ணீர் கொண்டு வரக்கூடிய சூழ்நிலை வேனிற் காலங்களிலே இருந்து வருகிறது. குடிநீர் வாரியத் தலைவர் அவர்கள் கருணையிலே 1, 2 கிராமங்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியில் குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் குடிநீர் கிடைத்திருக் கிறது. அதை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கோரிக்கை விடுக்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலே திண்டுக்கல்லுக்கும் கரூருக்கும் இடையிலே இருப்புப்பாதை அமைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், மாநில அரசு வற்புறுத்தவில்லையோ என்னவோ, ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே இருக் கிறது. ஆகவே, மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, திண்டுக்கல்லுக்கும் கரூருக்கும் பள்ளிப்பட்டி-வேடசந்தூர் வழி யாக செல்லும் வகையிலே இருப்புப்பாதை அமைக்கப்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ளது ஒரே ஒரு நூற்பாலை. அதை விஸ்தரிக்கத் திட்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அப்படி விஸ்தரிக்கும்போது, அதே இடத் திலே விஸ்தரிக்காமல், என்னுடைய தொகுதியிலே இன்னொரு மூலை யிலே அந்நூலாலையினுடைய பகுதியாக, அதனை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டுக்குப் பாதுகாப்பான தொழில்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஆளுநர் உரையிலே எழுப்பப்பட்டிருக் கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை என்னுடைய தொகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வருமான வரி சீரமைப்பு என்பதுபற்றியும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன். இன்று மத்திய தர மக்கள், சிறு சிறு வியாபாரிகள் தங்களுடைய வருவாயில் பெரும் பகுதியை, கணக்கை சரியாகக் கொடுப்பதன் காரணமாக இழக்கிறார்கள். இவர்கள் உண்மையான கணக்குகளைக் கொடுப்பதன் காரணமாக, இங்குள்ள அதிகாரிகள் மிகுந்த விஸ்வாசமாக, அரசுக்கு விஸ்வாச மாக நடந்து கொள்வதால், கணக்குகளை ஆராய்ந்து, அதிக வரிகளை வசூலிப்பதால், இந்த மாநிலத்திலேயுள்ள சிறுசிறு வியாபாரிகள் வருவாயிலிருந்து எந்த முதலீட்டையும் செய்ய முடியாத காரணத் தாலே தொழில்கள் குன்றி இருக்கின்றன. அவர்கள் ஓரளவு பொருளாதாரத்தை சேமித்து, தொழில் துறையிலே வருவாயை ஈட்டுகின்ற வகையிலே மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருமான வரி சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அதிலே வெற்றியும் காணவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல சட்டச் சிக்கல்கள் எல்லாம் இருந்தன உருது பேசுகிற மக்க ளுக்கு உரிமை அளிக்கும் விஷயத்திலே, பின் தங்கியவர்கள் என்ற பட்டியலிலே சேர்க்கும் அளவிலே. அலுவலர்கள் குறுக்கிட்டார் கள், மற்றவர்கள் குறுக்கிட்டார்கள். இருந்தபோதிலும், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முஸ்லீம் சமுதாயத்தின்மீது கொண்டுள்ள பற்றின் காரணமாக, பாசத்தின் காரணமாக, முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் தலைவர் காயிதே மில்லத் இஸ்மாயில் சாகிப் அவர்களுடைய மரணப் படுக்கையிலே அவருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியின் காரணமாக, எல்லாச் சட்டச் சிக்கல்களையும் சுக்கு நூறாக்கி, எங்களது நீண்டகாலக் கோரிக்கையான, உருது பேசும் முஸ்லீம்களை பின்தங்கியவர்கள் என்று அறிவிப்பு செய்தது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதற்காக முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர் நமது அரசுக்கும் கலைஞர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கர்நாடகம்-மகாராஷ்டிர எல்லைப் பகுதிகளிலே நடந்த சச்சரவு கள் காரணமாக, அங்கே பல தமிழ் மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்டிருக் கிறார்கள். பல தொழில்களை இழந்து அவர்கள் நிர்வாணமாக ஓடி வரவேண்டிய நிலை மகாராஷ்டிர எல்லையிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மக்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்புத் தர இனி

1974 சனவரி 22] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

யாவது நம்முடைய மாநில அரசு முன்வரவேண்டும், பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். இந்த இழப்புக்கு ஓரளவுக்கு நஷ்ட ஈடு தர எற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்திய நாடு கடுமையான கால கட்டத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ' very trying time due to national and international developments ' என்று சொல்லியுள்ளார். இதிலுள்ள பொருள் நன்றாக விளங்கு கிறது. இன்று குஜராத்திலும் மற்ற மாநிலங்களிலும், நடை பெறுகிற அமைதியின்மை, துப்பாக்கிச் சூடுகளாலே அரசே நடத்த முடியாது ஸ்தம்பித்துப் போகிற அளவு பயங்கரமான கிளர்ச்சிகளைக் காணும்போது, தமிழ்நாட்டிலே நிலவுகிற அமைதி யைக் காணும்போது உள்ளத்திலே உவகை ஏற்படுகிறது. சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கக்கூடிய மக்கள் நிம்மதியாக வாழ வழி வகுத்துள்ள அரசு தமிழ் நாடு அரசு. இந்திய நாட்டிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவு இங்கு அமைதியான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை குறை கூறுபவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ஆனால், அப்படிப்பட்ட இந்தியத் திருநாட்டில் ஒரு கட்சி ஆட்சிதான் மத்திய அரசிலே இருக்கிறது. அது நீங்கி, கொயலிஷன் கவர்ன்மென்ட் அமைக்கப்படுமானால் இந்த இந்தியத் திருநாட்டில் அமைதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்து, தோல் பதனிடும் தொழில் சம்பந்தமாக வேண்டு மென்றே மத்திய அரசு கொண்டுவந்த ஒரு சட்டத்தின் காரண மாக, இன்று பங்கீட்டு முறை, கோட்டா முறை அமுலாக்கப்பட்டி ருக்கிறது. இதனால் சிறு சிறு தொழில்களைச் செய்தவர்கள் எல்லாம் மிகுந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்திருந்ததில் சரி பாதி அளவு குறைகின்ற நிலைக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த உத்தரவினால் சிறு அளவில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோடிக் கணக்கிலே போட்டு, லட்சக்கணக்கிலே ஏற்றுமதி செய்பவர்கள் மேலும் அதிக பலன் அடைய வாய்ப்பேற்பட்டுவிட்டது. இதுதான் சமதர்மமா, சோஷலிசமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

இந்நிலைமாற மாநில அரசே முன்பு அக்கறை காட்டியிருக் கிறது. மீண்டும் அக்கறை காட்டி மத்திய அரசு இந்தச் சட்டத் தைத் திருத்தக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்திலேயுள்ள குறை

களைச் சுட்டிகாட்டி இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் சிறு சிறு தோல் உற்பத்தியாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்துதான் அதிகமான தோல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. சற்றேறக்குறைய 140 கோடி அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்த எதிர்பாராத சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு இதைப் பற்றி நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தச் செய்யவேண்டும்.

நகரங்களிலே உள்ள வார்டுகளைப் பிரிக்கின்ற வேலை அண்மையிலே நடைபெற்றது. ஒரு ஊரிலே சில பகுதிகளில் முஸ்லீம் மக்கள் இருப்பார்கள், அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து ஒன்றிரண்டு முஸ்லீம்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள், அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளிலேயுள்ள முஸ்லீம் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாகவும், அவர்களுக்குவேண்டிய வசதிகளை எடுத்துச் சொல்லவும் வசதி இருந்தது. துரதிருஷ்டவசமாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்திலே முஸ்லீம் வாழுகின்ற பகுதிகள் சரியாகப் பிரிக்கப்படாத காரணத்தினால் அப்படி முஸ்லீம் பெருமக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அதைப்போன்று இன்றைக்கு அலுவலர்களின் குறைகளினாலே முஸ்லீம் மக்கள் வாழுகின்ற பகுதிகள் சரியாகப் பிரிக்கப்படாததால் அவர்கள் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை, வாணியம்பாடி, திருப்பூர் போன்ற பகுதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி உடனடியாக முஸ்லீம்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதியை ஒன்றாக அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு பெருமைக்குரிய அரசாகவும், பாராட்டுக்குரிய அரசாகவும், ஏழை மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்கின்ற பாராட்டுக்குரிய அரசாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : கிளாரிபிகேஷன் சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மத்தியிலே கூட்டாட்சி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியானால் தமிழகத்திலே தோழமைக் கட்சிகளுடனாவது கூட்டாட்சி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி என்ன கருத்தைக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ?

1974 சனவரி 22]

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிளாரிபிகேஷன் எல்லாம் வேண்டாம், உட்காருங்கள். அடுத்து, திரு. ரா. ரா. முனுசாமி பேசட்டும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக நடைபெறுகின்ற கூட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசு என்றும், எப்படி இந்த அரசு யாரால் கட்டிக் காக்கப்பட்ட அரசு என்றும், நம்மையெல்லாம் ஆளாக்கி இந்த நாட்டிற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் நல்ல பல கருத்துக்களை வழங்கி தமிழன் எப்படி வாழவேண்டும் என்று சொல்லி பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை யெல்லாம் எடுத்துவைத்து நாட்டு மக்களுடைய பிரச்னைகளில் அன்றாடம் கவனம் செலுத்தி நாட்டினுடைய அறிவு வளர்ச்சிக் கண்ணைத் திறந்து வைத்த பெரியார் அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அவரைப் பிரிந்தது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவுக்கே ஒரு பேரிழப்பு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஆட்டுக்கு தாடி, இந்த நாட்டிற்கு ஒரு கவர்னர், தேவையா என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கையை விட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை ஒரு கவர்னர் தேவையில்லை என்றும், கவர்னருக்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது என்றும் சொல்லி 1957 ஆம் ஆண்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் 15 பேர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்திலே, என்று கூறிய நேரத்திலே அப்பொழுதெல்லாம் இங்கே ஆண்டுகொண்டி

ருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் தி.மு.க. பிரிவினைக் கட்சி என்றும், கவர்னர் தேவையில்லையென்று சொல்கிறார்கள் என்றும்தான் காட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 1962-ஆம் ஆண்டிலே, 15 பேர்களாக இருந்தவர்கள் 50 பேர்களாகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு பிறகு 1967-ஆம் ஆண்டிலே 138 பேர்களைக் கொண்ட கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே பெரும் பான்மை பெற்று ஆட்சியை அமைத்த நேரத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் பொறுப்பையேற்றுக்கொண்ட நேரத்திலே பல கொள்கைகளை எடுத்து வைத்து விளக்கியபிறகுதான் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாகப் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஆட்டுக்கு தாடி, இந்த நாட்டுக்கு கவர்னர் தேவையா என்று சொன்னோம் என்று சொன்னாரே அவர், இதே நிலைமையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவருமானால் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு காங்கிரஸ் நண்பர் கள் ஆதரவு அளிப்பார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் . . .

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது சொன்ன கருத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு அந்தக் கொள்கைகளை அவர்கள் விட்டுவிட்டார்களா அல்லது வைத்திருக் கிறார்களா என்றுதான் கேட்டேன்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர் களே, அப்படிப்பட்ட கொள்கையை எடுத்து வைக்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பிரிவினை கேட்கிற அரசு என்று இந்த அரசின்மீது குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதித்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒத்திவைத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாக இருந்தாலும் அதை ஒத்திவைத்தார்கள்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : ஒத்திவைத்திருக்கிறார்களா அல்லது விட்டுவிட்டார்களா? அவர்கள் மீண்டும் எதிர்க் கட்சியாக வந்தால் மீண்டும் அதைக் கொண்டு வருவார்களா அல்லது அந்தக் கொள் கையை விட்டுவிட்டார்களா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பதவி தேவையில்லை என்பது இன்னும் விட்டுவிடப்படவில்லை, ஒத்திவைக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள், அதுவும் இல்லை. இருக்கின்ற கவர்னருக்கு அவமானம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எங்களுடைய கட்சி எண்ணவில்லை. திரு. ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் இருக்கின்ற கவர்னருக்கு அவமரியாதையை ஏற்படுத்த என்னவேண்டுமானாலும் செய்யலாம். கவர்னர் தேவையில்லை என்ற கொள்கையை விட்டுவிடவில்லை, மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையிலேகூட அதை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்றைக்குமே ஆளுநர் அவர்களை மரியாதைக் குறைவாகவோ அல்லது கௌரவத்தைக் குறைத்தோ நான் பேசியதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆளுநர் தேவையில்லை என்று அவர்கள் சொன்ன கொள்கையை ஒத்திவைத்திருக்கிறார்களா அல்லது விட்டுவிட்டார்களா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அமைச்சர் அவர்கள் ஓ. என். சுந்தரம் கவர்னருக்கு அவமரியாதை செய்துவிட்டார் என்று சொல்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் என்னுடைய நிலைமையை விளக்கிவிட விரும்புகிறேன். எப்பொழுதும் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் சரி, உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலும் சரி கவர்னருக்கு உள்ள மரியாதையைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு இஞ்ச் கூட நான் குறைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் தேவையில்லை என்று அவர்கள் சொல்லி வந்தார்களே, அந்தக் கொள்கையை விட்டு விட்டார்களா என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது ஒரு அரசியல் பிரச்னை. அது அரசியல் மேடைகளிலே விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்னை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு கொள்கை இருக்கலாம், மற்ற கட்சிகளுக்கு கொள்கை வேறு விதமாக இருக்கலாம். சாதாரணமாக கவர்னரைப்பற்றி சட்டமன்றத்திலே சர்ச்சைக்கு இடமான பேச்சுகளைப் பேசக்கூடாது என்பதை நாம் ஒரு மரபாகக் கடைப்பிடித்துவருகிறோம். ஆகவே இங்கே அதைப் பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல, திரு. ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள்

வேண்டுமானால் மேடைகளிலே அதைப்பற்றி வைத்துக்கொள்ள லாம், இங்கே தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, சபையிலே சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள் . . .

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆளுங்கட்சி யின் கொள்கை என்ன என்று கேட்டார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்களே.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபையிலே அதைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், அமைச்சர் பதில் சொல்லிவிட்டார்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர் களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, 1971-72-ஆம் ஆண்டில் உணவுப் பிரச்னை யிலே கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கி அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம் போன்ற மாநிலங் களுக்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபொழுது நம்முடைய மாநிலம் தமிழக அரசு எந்தவிதமான தங்குதடையுமின்றி உணவு வழங்கிவந்தது. ஆனால் மத்திய அரசுதான் என்னைக் கேட்கா மல் ஏன் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டு தடை விதித்து இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளெல்லாம் இன்றையதினம் எந்த அளவிற்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும் பொழுது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியோடு, இந்தியாவிலே எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்திரா சர்க்கார் மாநிலங்களை ஆண்டு கொண்டிருக்கும்பொழுது தமிழகத்தில் மட்டும் முன்னேற்றக் கழகம் ஆள்வதா என்று நினைக்கிறார்கள். தமிழகம் மட்டும் உணவு

1974 சனவரி 22] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

உற்பத்தியிலே முன்னேற்றமாக இருப்பதா, அப்படியிருப்பதால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நம்மைக் கேட்காமல் கொடுத்தால் அவர்கள் கேட்கும் மாநில சுயாட்சிக்கு பக்கத்து மாநிலங்களிலிருப்பவர்கள் உதவி புரிவார்களே என்ற அச்சம் ஏற்படும் அளவிற்கு மாநிலங்களுக்கு உணவு கொடுக்கும்பொழுது மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு தர வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளெல்லாம் வளர்ந்தால் ஏன் மாநில சுயாட்சி நாம் கேட்கக்கூடாது? மாநில சுயாட்சி கேட்கும் பொழுது மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள், மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கு இவர்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று. ஹாண்டே அவர்களுக்கு மட்டும் யோக்கியதை இருப்பதைப்போலவும், நமக்கெல்லாம் யோக்கியதை இல்லாததைப் போலவும் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

ஆனால் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். -மாநில சுயாட்சி என்பது ஹாண்டே அவர்களின் பாக்கெட்டில் இருப்பதைப் போலவும், அதை முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் தருவேனா, தர முடியாது என்று சொல்கிறார். மாநில சுயாட்சி கேட்டது இந்திய அடிப்படையிலே இந்த அரசுதான் என்பது ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்பதை இப்பொழுது சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் இந்தப் பிரச்னையை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றபிறகு மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சட்டமன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் வெளியிலேயிருந்து சமுதாயப் பிரச்னைகளைச் சொல்லியபோதும் இந்த நாட்டிற்கு மாநில சுயாட்சி தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருக்கும்பொழுது மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்றும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு யோக்கியதை இல்லை என்றும் சொல்லும் ஹாண்டே அவர்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய விவாதத்தில் கவர்னர் பெருமானின் உரையின்மீது பார்வர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக உரையாற்ற முயலும்பொழுது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக, கவர்னர் அளித்துள்ள உரையை நான் மனமார வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அப்படி வரவேற்கும்பொழுது இதிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்கள் அத்தனையும் மன நிறைவுடையதாக இருக்கிறதா என்ற கேள்வியை எழுப்பும்பொழுது வேண்டிய அளவிற்கு இல்லை என்பதுதான் பதிலாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவில் எந்த அரசும் சாதித்திராத அளவிற்குப் பல சாதனைகளைச் சாதித்திருப்பதும், பலவிதமான பிரச்னைகள் இந்த மாநிலத்திலே எழுந்தபோதும், பலவிதமான பிரச்னைகள் இங்கே தானாகவே எழுந்ததும் உண்டு, பலரால் அரசியல் காரணங்களுக்காக எழுப்பப்பட்டதும் உண்டு என்றாலும் அத்தனையையும் பல கோணங்களிலேயிருந்து தன்னுடைய அரசின் அதிகாரத்தைப் பயன் படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், தான் ஒரு மனிதன் என்ற நிலையிலேயிருந்து மாறுபடாமல் மனிதாபிமானத்தோடு கலைஞர் அவர்களும், ஏனைய அமைச்சர் பெருமக்களும் கடமையாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிகள் ஜனநாயகத்திலே இயங்க வேண்டியது கடமை, மாபு என்று இருந்தாலும்கூட, ஏதோ எதிர்க்கட்சிகளாக இருப்பதாலேயே செய்கின்ற நன்மைகளையெல்லாம் எதிர்த்துப் பேசுவதும், ஆதரிக்கிறோம் என்ற நிலையில் எங்களைப் போன்ற தோழமைக் கட்சிகளெல்லாம் எதற்கெடுத்தாலும் ஆதரிக்கிறோம் என்பதும் வேண்டாத ஒன்று என்பதை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆகவே, குறுகிய காலத்தில் சாதித்துள்ள கலைஞர் அரசின் சாதனைகள் பொன்னெழுத்துக்களால் எழுதக்கூடியவை என்று சொன்னால் அது உண்மையிலேயே மிகையாகாது. அதே நிலையில் இன்றைக்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்வேன்.

உணவுப் பிரச்னை இந்தியா முழுவதும் முக்கியமான பிரச்னையாக, மனிதாபிமானப் பிரச்னையாக இருக்கிறது. பல குறிப்புகளை ஆரம்ப உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். vagaries of

1974 சனவரி 22] [திரு. கே. கந்தசாமி]

monsoon இயற்கையாக வழக்கம்போல் பெய்ய வேண்டிய மழை தவறியதாலும், அதாவது மிகவும் மழை குறைவாக இருந்த தாலும் கஷ்டமாக இருநதது.

உரப்பிரச்னை குறித்து நான் உள்பட பலரும் அமைச்சரவர் களைச் சந்தித்துக் கேட்டோம். விவசாயத்தில் 'ஷார்ட் டெர்ம் கிராப்ஸ்', ஹை யீல்டிங் வெரைட்டீஸ் பரப்புகிறார்கள். ஆனால், முன்பெல்லாம் இயற்கை உரங்களான இலைகளையும், தழைகளையும், மாட்டு சாணங்களையும் போடுவதுபோல் வாய்ப்புகள், சூழ்நிலைகள் இல்லாமலிருப்பதால், குறைந்த இயற்கை உரங்களைப் பயன் படுத்துவது 'ஷார்ட் டெர்ம் கிராப்ஸ்', ஹை யீல்டிங் வெரைட்டீஸ் களுக்குப் போதாத காரணத்தால் செயற்கையாக இட வேண்டிய 'ஃபெர்டிலைசர்ஸ்' 'மென்யூர்ஸ்' தேவைப்படும் எங்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு இல்லையே என்று கேட்டபொழுது, அகில இந்திய அளவில் எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது, எந்தெந்த முறைகளில் எந்தெந்த நேரத்தில் நாங்கள் முயற்சிகளை எடுத்துள் ளோம் என்ற விவரங்களை மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரவர் களும், உணவு அமைச்சரவர்களும் எங்களுக்குத் தெள்ளத் தெளி வாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அவ்வளவு கொடுத்தும்கூட காணாத நிலையில் விவசாயப் பெருமக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் அறிவோம்.

இருந்தாலும், வேண்டிய அளவிற்குக் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற நிலை நடைமுறையில் இருந்தாலும், பருவ மழை தவறியதால் வேண்டிய அளவிற்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்காதிருந்தாலும் அரசின் நல்ல பல முயற்சிகளால், அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப் பினால், விவசாயிகளின் உழைப்பால் 'சர்ப்ளஸ் ஸ்டேட்' என்ற வகையில், தன்னிறைவு பெற்றது மட்டுமல்லாமல் பிறருக்கும், கேரளா போன்ற பஞ்சத்தால், பட்டினியால் வாடும் மக்களுக்கும் உதவுகிறோம் என்ற பெருமிதத்தோடு இந்த ஆட்சி நடை பெறுகிறது. தமிழகம் இன்றையதினம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது. அரசின் சாதனைகளை எந்த எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் எடுத்துச் சொல்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது ?

இன்னும் பிரச்னைகள் வருகின்றன. மாணவர்கள் பிரச்னை, தொழிலாளர்கள் பிரச்னை, ஆசிரியர்கள் பிரச்னை என்று வரு கின்றன. இன்னும் எத்தனையோ பிரச்னைகள், எத்தனையோ

கோணங்களிலிருந்து மனிதாபிமானத்தோடு நாம் அணுக வேண்டிய பிரச்னைகள் பல வருகின்றன. கடந்த வாரம் கரும்பு விவசாயிகளின் சார்பில் மாநிலம் முழுவதுமிருந்து பல தலைவர்கள், விவசாயப் பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்பட்டார்கள். நானும் சென்றிருந்தேன். மாநில தொழில் அமைச்சரவர்களிடம், கரும்பு விவசாயிகளுக்கு 100 ரூபாய் கொடுப்பது போதாது, 120 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை விடுத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இன்னும் பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் வந்திருந்தார்கள். அந்தப் பிரச்னையில் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு மனிதாபிமானத்தோடு அணுக வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அணுகி, இந்த நிலை போதாது, நானும் உங்களில் ஒருவனாக இதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் நாங்கள் எப்படிப் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியும் என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது வந்திருந்த அத்தனை உறுப்பினர்களும் கட்சி வேறுபாடற்ற முறையில் அவர்களது கருத்தைப் பாராட்டினோம். எந்த அளவிற்கு நிவாரணம் கொடுக்க முடியுமென்று விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகளும் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு ஆலைகளில், பிரைவேட் ஆலைகளில் உற்பத்தியாவதில் 100-க்கு 70 சதவிகிதம் மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்கிறது. மீதியுள்ள 30 சதவிகிதம்தான் மாநில அரசுக்கு ஃப்ரீ டிஸ்ட்ரிப்யூஷனுக்கு அனுமதிக்கிறது. இந்த நிலையில் வெளி மார்க்கெட்டில் 365 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை விற்கிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுப்பது 150 ரூபாய் அல்லது 160 ரூபாய்தான். அந்த அளவிற்குக் குறைந்த விலையைக் கொடுக்கிறது. நமக்கு பர்செண்டேஜ் 100-க்கு 30 தான் கொடுக்கிறது என்றால் எந்த அளவிற்கு நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த 30 சதவிகிதம் என்பதை எங்களுக்கு 50 சதவிகிதமாவது ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை அத்தனை விவசாயிகளின் சார்பாக அமைச்சரவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது இதை அரசியல் பிரச்னையாகக் கொண்டுவர விரும்பவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

அரசியல் பிரச்னையாக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இது விவசாயிகளின் பிரச்னை. மிக மிக முக்கியமான சமுதாயப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இங்கு அரசியல் தேவையில்லை. மத்திய மாநில உறவு என்பது தேவையில்லை. நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய

நியாயமான பங்கு கிடைத்தால் விவசாயிகள், அவர்கள் கன்சப்ஷன் செய்யும், உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களை அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் வாங்கிக் கொடுக்க முடியும். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்துவிட்டன. விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் விலையை உயர்த்தினால்தான் அவர்கள் நியாயமான விலைகளைப் பெற்று தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கிக் கொள்ள முடியும். எனவே, இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு மத்திய அரசினுடைய சட்டங்கள், மத்திய அரசினுடைய நடைமுறைகள், கோட்பாடுகளில் குறுக்கிடு இருக்குமானால் அவற்றை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்னை. அந்த முறையிலே இதை அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : தலைவரவர்களே! ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொடுப்பதை விட அதிக விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறோம். ஆனால், எங்கே இந்தச் சங்கடம் வருகிறது என்று கேட்டால், இங்கு உற்பத்தியாகிற சர்க்கரையில் 70 சதவிகிதம் மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது. இப்படி எடுத்துச் சென்று மத்தியப் பிரதேசத்தில், ராஜஸ்தானில் கரும்பு உற்பத்தி ஆகாத மாநிலங்களில் கொடுக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 3, 4 லட்சம் டன் சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது. இந்தச் சர்க்கரையில் மத்திய அரசு 3 லட்சம் டன் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் கொடுக்கிற விலை "லெவி பிரைஸ்" ஒரு குவிண்டாலுக்கு 155 ரூபாய். ஆனால், அதே சமயத்தில் ராஜஸ்தான், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களில் வாங்குகிற சர்க்கரைக்கு 195 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். பஞ்சாபில் தயாராகும் சர்க்கரையைப் பார்த்தால், நம்முடைய சர்க்கரையைவிட உயர்வாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய சர்க்கரையே உயர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால், நம்முடைய சர்க்கரைக்கு ரூ. 155 தான் கொடுக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 40 ரூபாய் குவிண்டால் ஒன்றுக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவேதான் நாம் கரும்புக்கு அதிக விலை கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. நாம் இந்தப்

பாகுபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குத் தூதுக்குழு ஒன்றை, அரசாங்கச் செயலாளர் ஒருவரும், ஆலைப் பிரதிநிதி ஒருவரும், விவசாயப் பிரதிநிதி ஒருவரும் கொண்டு, அடுத்த வாரம் டில்லிக்குப் போய் இதைத் தெளிவுபடுத்த இருக்கிறோம். அங்கே வாங்குகிற அளவுக்கு இங்கேயும் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்க இருக்கிறோம். அங்கே கொடுக்கிற விலை இங்கேயும் கொடுக்கப் பட்டால் நாம் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொடுப்பதை விட அதிகமான, நியாயமான விலையைக் கொடுக்க முடியுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே ! அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது இங்கே டன்னுக்கு 85 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், அங்கே டன்னுக்கு 110 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே டன்னுக்கு 195 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள், இங்கே மத்திய சர்க்கார் 155 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றார்கள். அங்கே 110 ரூபாய் கொடுப்பதால் 195 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் "இன்வர்ஸ் ஆர்டரில்" சொல்கிறார்கள். இங்கே விலை குறைவாகக் கொடுப்பதனால் தான் நாம் குறைந்த விலை கொடுத்து வாங்குகிறோம். அங்கே அதிக விலை கொடுப்பதால் அவர்கள் அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள். 70 சதவிகிதம் சர்க்கரையை, 3 லட்சம் டன் சர்க்கரையை, இங்கிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொண்டு செல்கிறது. 155 ரூபாய் நமக்குக் கொடுக்கப்படுவதனால் தான் நாம் கரும்புக்கு அதிக விலையைக் கொடுக்க முடியவில்லை. கரும்பு விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிக விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால், எங்கே சங்கடம் வருகிறது என்றால் பஞ்சாபிலே 195 ரூபாய்க்கு சர்க்கரை வாங்குகிற மத்திய அரசு ஏன் இங்கே 155 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறது? அங்கே கிடைக்கிற ரெகவரிதான் இங்கேயும் கிடைக்கிறது. இரண்டும் ஒன்றுதான். அங்கே கொடுக்கிற அளவிற்குக் கொடுத்தால் இங்கேயும் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிக விலை கொடுக்க முடியும்.

1974 சனவரி 22]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாபிலே 195 ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். எத்தனை நாட்களாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது ? இதற்காக நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் ? இப்போது தூதுக்குழுவை அனுப்புவதாகச் சொல்கிறீர்கள். இதற்கு முன்னாலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் ? அங்கே 195 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அங்கே கொண்டு போகிற செலவு, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் அதிகமாக இருக்கலாம். இங்கே டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் குறைவாக இருக்கலாம். அதனால் இந்த வித்தியாசம் இருக்குமென்று கருது கிறேன். இந்த வித்தியாசம் எத்தனை நாட்களாக இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, கரும்பு சீசன் அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து தொடங்குகிறது. அப் போதிலிருந்து இந்தப் பாகுபாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே 195 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறது என்றால் அங்கே டிரான்ஸ் போர்ட் சார்ஜ் மிகவும் குறைவு. இந்த 195 ரூபாயும் டன்னுக்கு அல்ல குவிண்டாலுக்கு. இங்கே 155 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தினால் தான் நாம் அதிக விலை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதைப் பற்றித் தனியாக விவாதம் வரும்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் என்ன நினைக்கிறார் என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா ? ஒரு சந்தேகம். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள். அப்போது பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நான். . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறபோது மத்திய அரசு இன்னும் அதிக விலையைக் கொடுத்தால் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு அதிக விலையைக் கொடுக்க முடியுமென்றார்கள். ஆனால் சர்க்கரை ஆலைகள் நியாயமான விலையை கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று உணர்கிறேன். 350 ரூபாய் "ப்ரி மார்க்கெட்" விலை இருக்கும்போது சக்தி சுகர்ஸ் 125 கொடுத்திருக்கிறார்கள். 382 ரூபாய் இருக்கும் போது இன்னும் அதிகவிலையை கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கந்தசாமி அவர்கள், தம்முடைய பேச்சைத் தொடரலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பேச்சிலிருந்தும், உறுப்பினர்களின் குறுக்கீடுகளிலிருந்தும் எனக்குக் கிடைத்த விளக்கத்திற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிக விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். மத்திய அரசின் கொள்கையினால் விவசாயிகளுக்கு பாதகம் விளைகிறது என்பதை நாம் மனப்பூர்வமாக உணர்கிறோம். இதை நேரிடையாக உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு விவசாயிகள் பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும், கட்சித் தலைவர்களாக இருந்தாலும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு மனச்சாட்சி ஏதாவது இருக்குமானால் இதற்கு விளக்கம் கூறுவதற்குத் தூதுக்குழு அல்லது தனிக்குழுவோடு சென்று மத்திய அரசோடு விவாதிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். கொள்கை அளவில் போராடத் தயாராக இருக்கிறேன். இன்றைக்குப் பிரச்னையை அணுகுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உள்ளபடியே பல கோணங்களில் பார்த்தால் நாட்டின் பிரச்னை மாநில அரசால் மட்டும் தீர்க்கப்பட முடியாது. நேற்று மேலவையில் பேசுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளாகியும் கல்பாக்கம் அனல் மின் நிலையம் காகிதத்திலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளாகுமோ அது நிறைவேற என்றார்கள். மத்திய

1974 சனவரி 22] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அரசு மாநிலப் பிரச்னைகளை, அது தமிழகமானாலும், குஜராத் தானாலும், வங்காளமானாலும், எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும், "மதர்லி டெண்டன்சி" யோடு அணுக வேண்டும். அந்த மனப் பான்மையோடு மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு உதவிகளைப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும். நிதி ஒதுக்குகிறபோது தேசப் பிரச்னை, இந்தியப் பிரச்னை என்ற நிலையில் அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமெயொழிய அதிலே "பார்ஷியாலிடி" காட்டுவது இருக்கக் கூடாது. நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பார்த்தால் இருக்கும்படியான புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் எந்த அளவிற்கு நமக்குச் சாதகமில்லாத நிலை இருக்கிறது என்ற விவரத்தையெல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல முடியும். நேரமில்லாத காரணத்தினால் அவற்றை யெல்லாம் தொடாமல் குறிப்பாக ஒன்றிரண்டை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

பழனித் தொகுதியில் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு இரண்டாயிரம் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இன்றைக்கு உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை அமைச்சர் அவர்களுக்கு விடுக் கிறேன்.

உசிலம்பட்டி தொகுதியைப் பற்றி ஏற்கனவே ஃப்ளோர் ஆப் தி ஹவுசில் இண்டஸ்ட்ரிஸ் மினிஸ்டர் அறிவித்தார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு டெக்ஸ்டைல் மில் ஒன்று கட்டதேவன்பட்டி என்ற கிராமத்தின் அருகே ஆரம்பிக்கப் போவதாக அறிவித் தார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்து அந்த மில்லை உடனடியாக கொண்டு வருவதற்கு அதிகாரிகள் மூலமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரூரல் ரோட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமின்படி உசிலம்பட்டியில் பல ரோடுகள் போடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஏ.இ. டி.இ. ஆகியவர்கள் ஃபண்ட் இல்லை என்று தட்டிக் கழிக்கும் பதிலைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுதி கொடுத்தபடி உடனடியாக வேலைகள் செயல்பட ஆவன செய்யவேண்டும்.

இந்த அரசைப் பாராட்டுவதற்கு இன்னொரு காரணத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தோடு, தேசியக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போது 1970-ம் ஆண்டு

இன்டிவிஜுவல் பர்காபிடா இன்கம் ரூ. 345.6 ஆக இருந்தது. 1971-72-ல் ரூ. 343.6 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. 1972-73-ல் ரூ. 337.52 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. வருஷா வருஷம் பார்க்கும்போது இது குறைந்துகொண்டே வருவதைப் பார்க்கிறோம். முந்தா நாள் "மெயில்" பத்திரிகையில் ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

'Agricultural produce total income is not in proportion to the population.'

ஜனத்தொகை கூடி வருகிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள் உற்பத்தி கூடவில்லை, குறைந்து வருகிறது என்ற நிலையைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நாட்டில் விவசாயத்தின் நிலை அது. தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும் எங்கு பார்த்தாலும் ஓய்வின்மை, உற்சாகம் இல்லாத தன்மை, ஒத்துழைப்பு இல்லாத தன்மை நிலவுகிறது. ஆசிரியர் மாணவர் உறவு சரியில்லாத நிலை இருக்கிறது, டெஸ்ட்லஸ்னஸ் இருக்கிறது.

'National production has been affected adversely, as a result of which the entire economy of the Nation is affected.'

என்ற நிலையில் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் நிலையை அறிய முடியும். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? சுதந்திரம் வாங்கினோமே தவிர அதை வகிக்கும் தகுதி இல்லையா? அதை இழந்து விட்டோமா? இதைத்தான் தேவர் திருமகன்—"பெரியோர் வாய்ச் சொல்லும், பெருநெல்லிக் கனியும் முன்னால் கசக்கும், பின்னால் இனிக்கும்" என்று சொன்னார்கள்.

'Political independence without economic independence is worse than slavery'

என்று நேத்தாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியல் சுதந்திரம் கிடைத்தும் பொருளாதார சுதந்திரம் கிடைக்காத காரணத்தால் நாம் அடைய வேண்டிய இலக்கை அடைய முடியவில்லை. காரணம் கையாள்கிற மார்க்கமாக இருக்கலாம். ஜனநாயகத்தில் குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிகள் வருகிற காரணத்தால் திறமைசாலிகளுக்கு, நியாயவான்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பங்கு அநேகமாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த மார்க்கத்தின் மூலமாக நம்முடைய சந்ததிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையில் வேறு மார்க்கத்தை

அரசியல் நிபுணர்கள், தேசியவாதிகள் ஆராய்ச்சி செய்து ரெமடி கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் அறிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை வற்புறுத்தி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(திரு. கு. காமாட்சி—தலைமை.)

கவர்னர் உரையிலே வேலையின்மை, விலைவாசி ஏற்றம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நல்வாழ்வு இவற்றுக்கான வழிமுறைகள் எதுவும் அந்த அறிக்கையிலே திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. அண்ணல் காந்தியடிகளுடைய திட்டம், கிராம மட்டத்திலே திட்டங்கள் நல்ல முறையில் அமைந்தால்தான் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைய முடியும், நாட்டு மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ முடியும் என்று கூறினார்கள், அன்று கனவு கண்டார்கள் அந்தக் கனவுக்கு ஏறுக்கு மாறாக இன்று திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது இந்த நாட்டுக்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கும் கிராமங்களிலே அடிப்படைத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்றுதான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குடிசைமாற்று வாரியம், மற்றும் முன்னேற்றங்கள் எல்லாம் நகரத்திலேதான் அமைந்திருக்கின்றன. அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு இதுமாதிரித் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அமைந்தால்தான் இந்த நாடும் இந்த நாட்டு மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு வழிவகைகள் ஏற்பட முடியும் என்பதைக் கூறிவிட்டு என்னுடைய தொகுதிப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அண்மையில் எங்களது புதுக்கோட்டையானது தனி மாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நான் இந்த அரசுக்குச் சட்டசபை மூலமாக நன்றியினைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் என்னைப் போன்றவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் காரணத்தாலோ என்னவோ அந்த மாவட்ட அமைப்பு விழாவிலே வாய்ப்பு, சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால்தான்

நன்றியை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதனைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அந்த மாவட்டத்தைப் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவித்து மத்திய அரசோடு வாதாடி நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே குடுமியாமலையிலே அண்ணு பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையில் நல்ல பெரிய, அரிய சாதனைகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அங்கு அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் விவசாயிகள் ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தால் கரும்பு அதிகமாக விளைகிறது. அங்கு ஒரு கரும்பாலை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் குளத்தூர் தாலுகாவில் நல்ல மழை பெய்யாத காரணத்தால் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து அந்த மக்களுடைய துயர் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. மின்சார வசதி கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்கும் வகையில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவித்து அந்தப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் :** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தமிழக மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

1974 சனவரி 22] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் முகப்பில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் விடிவெள்ளியும், தன்மானத் தலைவருமாக விளங்கிய தன்னிகரற்ற தலைவர் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு இரங்கலைத் தெரிவிக்கிற முகத்தான் அவர்களது உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஏறத்தாழ ஐம்பது, அறுபது ஆண்டுகள், தன் வாழ் நாள் பூராவுமே ஏழை எளிய மக்களின், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஏழை மக்களின் சீரான வாழ்க்கைக்காக, அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக, அவர்கள் எப்படி நசுக்கி ஒடுக்கப் பட்டார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களின் நிலையை மேலே தூக்கி விடுவதற்காக அயராது தனது தள்ளாத வயதில்கூட இரவு பகல் என்று பாராது தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பட்டிதொட்டி களுக்கெல்லாம் சென்று தம்முடைய பிரசாரத்தைச் செய்து வந்தார்கள்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் அவர்களுக்கு இயல்பான முறையில் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டும் வகையில் பிறரிடம் அன்போடும் பாசத்தோடும் எளிமையான முறையில், பழகும் முறைக்கு இலக்கணம் என்று சொல்லத்தக்க வகையில், எவ்வளவு சாதாரணமானவர்களாக இருந்தாலும் கூட தானே எழுந்து நின்று மரியாதை தெரிவித்த பாங்கினை நினைக்கும்போது இனி அத்தகைய தலைவரை எப்போது காண்போம், எப்போது காண்போம் என்று ஏங்கித் தவிக்கிற நிலையில் நம்மையெல்லாம் அழ வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அத்தகைய சிறந்த தலைவர் நமக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் நமக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். நாவலர் அவர்களை, பேராசிரியர் அவர்களை, இன்னும் மற்ற மற்ற அமைச்சர்களை எல்லாம் அவர்கள் தான் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். நம்மை யெல்லாம் அளாக்கிய பெருமை அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. ஏனெனில், இந்த நாட்டிலே சாமான்ய மக்கள் எல்லாம், பாமர மக்கள் எல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக சாக்கடையில் நெளிகிற புழுக்களைப்போல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கருதி வந்த நாட்களில் எல்லாம் மிகத் துணிச்சலோடு ஜாதிச் சாக்காட்டினை ஒழித்த பெருமை தந்தை பெரியாருக்கு உண்டு. அத்தகைய நம் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்

டிருக்கிறோம் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு நாம் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் அவர்களுக்கு இந்த உரையில் நன்றி தெரிவித்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாகும்.

குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்திற்கு தந்தை பெரியார் அவர்களின் சேவை மிகவும் அதிகமான ஒன்றாகும். திருச்சி மாவட்டத்தில்தான் அவர்கள் தம்முடைய மாளிகையை நிறுவியிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்துகொண்டுதான் அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் சென்று பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். திருச்சி மாவட்டத்தில் அவர்கள் ஐந்தரை லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவி, அரசாங்கத்தின் சார்பில் நிறுவி, அது சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. அந்தக் கல்லூரியில் ஏறத்தாழ 90 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினைச் சார்ந்தவர்கள் படித்து பயனடைந்து வருகிறார்கள். அதேபோல் அங்கு அரசு மருத்துவமனையில் குழந்தைகள் பகுதியாக ஒரு மருத்துவமனையை நிறுவ ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் அங்கு ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியும் நிறுவி நடத்தி வருகிறார்கள். இன்னும் அங்கு அனாதைக் குழந்தைகளுக்காக, ஏறத்தாழ 175 அனாதைக் குழந்தைகள் பயில்கிற ஒரு பள்ளியை நிறுவி அங்கு அனாதைக் குழந்தைகள் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இப்படி பல சிறந்த பணிகளைத் திருச்சி மாவட்டத்திற்கு அவர்கள் செய்திருப்பதை நினைக்கும்போது அவர்களை மறந்துவிட முடியாத நிலை மீண்டும் மீண்டும் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய சிறந்த தலைவருக்கு எங்கள் மாவட்டத்தின் சார்பாக நன்றி செலுத்தி அவர்களின் மறைவிற்கு இரங்கலைத் தெரிவிக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களது குடும்பத்தாருக்கும், அவர்களது துணைவியார் மணியம்மை அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியையும், இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அடுத்து, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் நம் மாநிலத்திற்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த ஆண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 150 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் எதிர்பார்ப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை போதுமான தொகை அல்ல. அதை மேலும் அதிகம் பெறுவதற்கு

நம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். வாதாடி வருகிறார்கள். அதிகப்படியான தொகை தருவதற்கு மத்திய அரசு உதவி புரிய வேண்டும். இன்னும் நம் பாசன வசதிகள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் அற்றுப் போயிருக்கிற நிலையில் அவைகளை மேம்படுத்துவதற்காக அறிவியல் துறையில் அதுகுறித்து ஆராய்ச்சி செய்து ஊற்று கிடைக்கிற இடங்களில் எல்லாம் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கெல்லாம் திட்டங்கள் தயாரித்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அதற்கு வேண்டிய தொகைகளை மத்திய அரசு வழங்க வேண்டும் என்றும் இந்த அரசு அந்தத் திட்டங்களை விரைவுபடுத்த உதவிகரமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் மத்திய அரசை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு அரசு எவ்வளவோ முனைந்தபோதிலும் அவர்களுடைய பொருளாதார வளம் குறைந்துகொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புற பொருளாதார வளம் நகரப் பொருளாதார வளத்தைவிட குறைந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது. கிராம மக்களின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கினால்தான் நாட்டுப் பொருளாதாரம் செம்மையுற்றதாக இருக்கும். ஆகவே அந்த வகையில் விவசாய மக்களின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்குகிற வகையில் இன்னும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டு வதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலைகூடக் கிடையாது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எட்டு சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவ இருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அந்த எட்டு சர்க்கரை ஆலைகளில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை முசிறியில் நிறுவுவதற்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் என் தொகுதி தொழில் துறையில் மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதியாக இருக்கிறது, இதுவரையில் இருந்து வருகிறது.

அந்தப் பகுதியில் இப்போது குளித்தலையையும் முசிறியையும் இணைத்து ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பாலம் கட்டப்பட்டு விட்டால் அதற்குப் பிறகு

அந்தப் பகுதியில் தொழில் வாய்ப்பு ஏற்பட வழியிருக்கிறது. அங்கு ஒரு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வருமானம் அதிகம் கிடைக்கும். ஆகவே முசிறியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்குத் தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மேலமலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுக் கழகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய சீரிய திட்டங்கள் எல்லாம் இருப்பதைக் கண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவிற்கு எனக்கு பேச வாய்ப் பளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. நா. வெ. குருசாமி:** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைமீது நடை பெறுகிற விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு எனது சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களது உரையில் பாசன வசதிக்கென 15.90 கோடி ரூபாய் செலவில் 14 திட்டங்களும், 15 கோடி ரூபாயில் 19 புதிய நடுத்தரத் திட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக் கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம், குறிப்பாக பாசன வசதிகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில்தான் நிறைவேற்று கிறார்களே தவிர பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் இந்தத் திட்டங்களை அதிகமாக நிறைவேற்றுவதில்லை. காரணம், இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் தான் இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் அல்லாது பாசன வசதி இல்லாத இடங்களைப் பார்த்து ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்னை. குடிநீர்த் திட்டத்தில் குறிப்பாக பல திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருப்பதாகக் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. எங்களுடைய ஆண்டிப்பட்டி பகுதியில் ரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டு, ரூ. 19,000 கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது

வரையில் அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. நேற்றைய முன்தினம் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் சுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள், இப்போது கோவைத் தேர்தலுக்காக இந்த கவர்னர் உரையில் சிறுவாணித் திட்டத்தைச் சேர்த்து இருக்கிறார்கள் என்று. அதையே நானும் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டித் திட்டத்தையும் திண்டுக்கல் பாராளுமன்றத் தேர்தலின்போது, அங்கே நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் நமது மதிப்பிற்குரிய வாரியத்தின் தலைவர் கந்தப்பன் அவர்கள் கூறினார்கள். குருசாமி அவர்கள் கூறும் ஆண்டிப்பட்டி திட்டத்தை இப்போது சேர்த்து இருக்கிறோம் என்றார்கள். மேலும் சென்ற மாதம் 31-ம் தேதி நடைபெற இருந்த கூட்டத்தில் அந்தத் திட்டம் குறித்து மீட்டிங் நடத்தப்பெற்று, அது சேர்க்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கூட்டம் 7-ம் தேதி நடைபெறும் என்று பிறகு சொன்னார்கள். அந்தக் கூட்டம் நடந்தது, ஆனால் அந்த ஆண்டிப்பட்டித் திட்டத்தை அதில் சேர்த்ததாகத் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கிற போதுதான் இந்த அரசு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் கொண்டு காரியங்களைச் செய்கிறது என்று தோன்றுகிறது. இம்மாதிரியான குடி நீர்த் திட்டங்களில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் கூடாது, எங்கெங்கே விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமோ அங்கே செயல்படுத்த முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உர விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 73–74-ம் ஆண்டிற்கு தேவைப்பட்ட 3.15 இலட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரத்திற்குப் பதிலாக மொத்தம் 2.3 இலட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரம் மட்டுமே நமக்குக் கிடைத்து இருப்பதாகக் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கிடைத்து இருந்தும் ஏன் விவசாயிகளுக்கு சரியான முறையில் உர விநியோகம் நடைபெறவில்லை. சென்ற மாதம் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள குடோனில் இருந்து 150 டன் உரம் காணாமல் போய்விட்டதாகக் கூறப்பட்டு, அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கைது செய்ததாகக்கூடப் பார்த்தேன். இவைகளெல்லாம் எப்படி நடைபெற்றன். இப்படி அவர்கள் வெளியே

எடுத்துக்கொண்டுபோய் விற்று விட்ட காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு உரம் வந்து சேரவில்லை, அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பூச்சிகொல்லி மருந்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாய டெப்போக்களின் மூலம் கொடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. விவசாய டெப்போக்களில் பாலிடால் போன்ற மருந்துகள் வந்தால் அதை அவர்கள் கடைகளுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்குச் சகாய விலையில் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அக்ரிகல்சுரல் டெப்போக்களில் பூச்சிகொல்லி மருந்து கொடுக்கிறபோது விவசாயிகளிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. ஆதலால் ஒவ்வொரு விவசாய டெப்போவிலும் ஒரு ரிஜிஸ்டர் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதிலே விவசாயிகளிடமிருந்து கையெழுத்தும் வாங்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொல்கிறமாதிரி விவசாய டெப்போக்களிலிருந்து பூச்சி கொல்லி மருந்தை கடைகளுக்கு விற்று இருப்பார்களானால், அதை எனக்குத் தெரிவித்தால் நான் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. நா. வெ. குருசாமி : நான் எனக்குத் தெரிந்த விஷயத்தை கூறுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறேன். முன்னால் கையெழுத்து இல்லாமல் கொடுத்து வந்தார்கள். அப்படி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததில், அதை மற்றவர்கள் வாங்கி ஆந்திராவிற்கு அனுப்புகிறார்கள் என்று கிடைத்த தகவலின் பேரில், யாருக்கு—எந்த விவசாயிக்கு—பூச்சி கொல்லி மருந்து கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களிடத்திலிருந்து கையெழுத்து வாங்கவேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. இதைவிட, இனிமேல் அரசு செய்யக்கூடியது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு யாராவது விவசாயி கையெழுத்துப் போட்டமாதிரி வாங்கி அதை வெளியே விற்கிறார் என்று தெரிந்து

1974 சனவரி 22] *[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]*

இருக்குமானால், புகாராகக்கூடச் சொல்ல வேண்டாம், ஒரு போஸ்ட் கார்ட் அல்லது துண்டு காகிதத்தில் எழுதி அனுப்பினால் போதும், நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. சிமெண்ட் நம் நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம். இருந்தபோதிலும், சிமெண்ட் எல்லோருக்கும் சரியாகப் போய்ச் சேருவது இல்லை. குறிப்பாக இப்போது சிமெண்ட் விநியோகம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரிடத்தில் ஒப்படைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் ரூ. 2 லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டுதான் சிமெண்ட் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு எங்கே ஆதாரம் என்று கேட்பீர்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் ஆதாரத்தை எழுதிக் கொடுத்து விட்டு லஞ்சம் வாங்குவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது முறையல்ல. பொதுவாக பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் மீது ஒரு 'எஸ்டாபிளிஸ்ட் பாக்ட்' மாதிரி, நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மை மாதிரி சொல்லக்கூடாது. குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் யாராவது இருந்தால் அவரைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: ஆண்டிப்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் சந்திரமோகன் இந்த மாதிரி செய்து வருகிறார். இதை உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். கடந்த 2 மாதம் ஆகிறது. எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்த முறையை அரசு மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்கள் குறித்து பல சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது இந்த உரையில். என்னுடைய தொகுதியில் பல சங்கங்கள் வைத்து இருக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் ஜக்கம்பட்டி, சுப்பலாபுரம் பகுதியில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவ்வளவு சங்கங்கள் இருந்தும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஜக்கம்பட்டியில் ஒரு சில சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதில், கலைஞர் கருணாநிதி, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், அறிஞர் அண்ணா, மாதவன் இப்படிப்

பட்ட கட்சித் தலைவர்களின் பெயரைச் சொன்னால்தான் சொசைடி துவங்க லைசென்சு தருகிறார்கள். அங்கேயுள்ள மக்கள் 3 சொசைடி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அதில் பெரியார் சொசைடி ஒன்று, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் குருசாமி சொசைடி இரண்டாவது, சிதம்பரனார் சொசைடி என்று மூன்றாவது. இதில் இரண்டு சொசைடிக்கு, அதாவது பெரியார் சொசைடி, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் குருசாமி சொசைடி ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்சு தந்துவிட்டார்கள். இந்த அரசு சிதம்பரனார் செக்கை இழுத்துக் கொண்டுவந்து இங்கே நிப்பாட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிதம்பரனார் பெயரில் ஆரம்பித்து இருக்கும் சொசைடிக்கு லைசென்சு வழங்க முன் வரவில்லை. ஆகவே, அங்கேயுள்ள மூன்று சொசைடிகளுக்கும் லைசென்சு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நமது தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவோ பேர் வேலையில்லாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அடிக்கடி சந்தித்து வேலை வாங்கித் தாருங்கள் என்று எத்தனை பேர் கேட்கிறார்கள்? காரணம் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் இப்போது லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் நடக்கிறது. ஒரு ஆசிரியர் வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்றால் ரூ. 2,000 அல்லது ரூ. 3,000 தரவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வேலையில்லாதோர் பிரச்னையில் அரசு மிகுந்த கவனம் கொண்டு, அவர்களுக்கு விரைவில் வேலை கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சாலை வசதி சரிவர இல்லை. காரணம் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியம் மிகவும் பரப்பளவில் அதிகமாக இருக்கிறது. வருஷ நாடு பகுதியைப்பற்றி எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். அங்கே சாலை வசதி சரியான முறையில் இல்லை. அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களிடத்தில் கூட இதுபற்றிச் சொல்லி இருக்கிறோம். வருகிற ஆண்டில் ஆண்டிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தை இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டிப்பட்டி-சேடப்பட்டியை இணைக்கும் மயிலாடும்பாறை எம். கல்லுப்பட்டி சாலையைச் செப்பனிட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலைகூட இல்லை. வைகை அணைப் பகுதியில் நைலான் தொழிற்சாலை ஒன்று வருவதாகத் தெரிகிறது. நிபுணர் குழுவும் அதை ஆராய்ந்து அந்த இடத்தை சிபார்சு செய்து இருக்கிறது. இருப்பினும் ஏதோ அது வர தடைப்படுகிறது. அந்த நைலான் தொழிற்சாலையை அந்த வைகைப் பகுதியிலே வைப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மதுவிலக்கு திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் சென்ற ஆண்டு கூறியது. ஆனால், இந்த ஆண்டு மேல் நாட்டு மதுபானங்கள் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவே, தமிழகம் மது விலக்கு விஷயத்தில் தீவிரமாக அமுல்படுத்துகிறது என்ற நல்ல பெயரை ஏற்படுத்துவதற்கு, மேல் நாட்டு மது வகைகளைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட மதுவிலக்கை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் இப்பொழுது கள்ள டிக்கெட்டுகள் அடித்து விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி, இதர ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில் கள்ள டிக்கெட் விற்பதைப் போல், இப்பொழுது பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஒரே நம்பரில் இரண்டு டிக்கெட் உள்ளதுபோல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு டிக்கெட் ஒரே நம்பரில்தான் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நான் காலையில் கேள்வி நேரத்தில் ஒரு பிரச்னையை எழுப்பினேன். என்னுடைய மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு அரிசி கள்ளத்தனமாகக் கடத்திச் செல்லப்படுகிறது. என்னுடைய பகுதியிலே சுமார் 70 மைலுக்கு இப்பால் ஒரு செக் போஸ்டு போட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதி வறண்ட பகுதி, ஆண்டிப்பட்டி, ஜக்கம்பட்டி ஆகியவைகள் நெசவாளர்கள் வாழக்கூடிய பகுதி. அங்கே படி அரிசி ரூ. 4 என்று விற்கின்ற அவல நிலை இருக்கிறது. இந்த செக் போஸ்ட்டை நோடிஃபைட் ஏரியா என்று அறிவிக்காமல், கம்பம் பக்கத்தில் கேரளா பார்டரில் அங்கு செக் போஸ்ட்டை போட்டு, இந்த செக் போஸ்ட்டை

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 சனவரி 22

எடுத்து, ஆண்டிப்பட்டி பகுதி மக்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையில் சாதனைகளைப்பற்றி சரிவரச் சொல்வதற்கு இயலாமை யால், வேதனையை விரித்துரைக்கும் உரையாகவே அது இருக்கிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to offer a few comments on His Excellency the Governor's speech.

First of all, I would like to congratulate the Government on the progress it has made in every aspect of its work, especially on the plans for construction, those that have been achieved and those that are going to be achieved. One does not need to be an expert in going around the various improvements effected in the City itself. Many visitors who came to this City and especially those who have travelled abroad for some time or who have been on holiday and who came back, are very much struck by the vast improvements made in regard to bridegs, very wide bridges, fly-overs and various buildings that thave been raised. For this, we must give our praise and congratulations to the Government which has achieved so much.

I feel very sincerely that when the history of India and Tamil Nadu comes to be written, this special phase will need to be recorded. It is as though some past memory has been awakened in this Government; which although it is of short duration up to now; and which; as people thought, had no past experience, which has so quickly put up so many very fine monuments to its credit.

But, Sir, I do feel that one aspect has to be mentioned just as a corrective. Even today all the beauty of the City will be spoiled unless we maintain cleanliness and that is where we fall short. We cannot blame the Government for that. We have to blame ourselves. We do not train our children to be clean and hygienic. We are not a hygienic people. So let us face the fact that if we want a clean city we need clean people and we have to take steps to conduct ourselves and our young, to keep the city clean. Otherwise, instead of getting the praise of the visitors who come to us, they will go back with bad memories of their visit. If you examine any spot in tourist places of attraction, it is always

1974 சனவரி 22] [Thirumathi Alda M. Fowler]

spoiled and this we cannot allow. Therefore, I appeal to the Government to take radical steps to clean our city and to punish those who misuse public places.

Sir, we have been promised more water for the district of Coimbatore, nothing can be a more heartening piece of information. We only hope that Coimbatore which is such a great city producing so much for the welfare of the State, will be given water quickly. Whereas it progresses by leaps and bounds, once water comes, I think the progress will be multiplied tenfold. Tohugh Coimbatore is a large industrial city, we must not forget the neighbouring suburbs. I have in my mind, Pothanur, a distance of five miles from Coimbatore—which when developed will make a very, very beautiful suburb of Coimbatore and it is waiting for development.

Sir, hon. Members have made their comments on His Excellency the Governor's speeck, especially on employment or lack of it. I feel, Sir, that it has been left to me to mention the needs of my own community, the Anglo-Indian community. It would seem that on reading the Address or on reading the plans for the State, either the community is immune to the plans of the Government or the Government is immune to the community. Now this cannot be. I do feel that plans must also include the needs of this community, small as it is. You see a back-door has been prepared for the escapists. The back-door is for the backward Classes., Scheduled Castes and what not. The escape route in made so that we can get through the door and enter these classes where people can get everything for nothing. That in itself is bad. Psychologically if you get everything for nothing, then you are no use at all. The Report of the Backward Classes Commission suggests that not all really benefit by the scholarships, hostels, fees, employment and seats in colleges. When you give too much, well this is too much and people cannot take it and so, Sir, a time must come when people should be treated according to their requirements and according to the needs of the community and not necessary because of the category to which they belong. Eventually the healthiest thing that can happen to thhe State and the whole country will be that these categories are removed and people are helped because of their needs.

When we examine the needs of the community, they fall into two groups, education and employment or lack of education and lack of employment. Education is given by every single school or convent. Some schools are carrying the maximum of their commitments. They are doing a fine piece of work. But there are schools which do not share such responsibility. All English medium schools are committedt o give five per cent of all admissions in free ships to Anglo-Indian children, if this were carried out to every school, then we shall not be having this gap of uneducated people.

But there again the responsibility is not only on the schools but on parents of children do not take the responsibility or make use of the opportunities provided. What are we to do in this matter? We have children, orphons, who fail in their examinations but since they come under the 156 Grant, are not allowed to repeat the class in that school because the school cannot affod it. It is an orphanage. What are we to do?

I met only yesterday, a poor boy who was coming in a bicycle. I asked him 'why are you not going to school'. He said that he was not going to school because he had failed last year and his father and mother could not pay again the fee of Rs. 50 per month. They cannot afford to pay. Can they afford to pay? It is a difficult question to answer. What can the child do if the father cannot put him in school again? Very obviously the parent cannot manage the 50 rupees fee for the school and the consequent food, clothing and books, because the child cannot pass his examination. So they do not go to school; they drop out and they are the first class of unemployable people because they are not educated enough.

Secondly you have restless young men, boys, who drop out voluntarily in standards VII, VIII or X. They do not complete the education. What are we to do for them? They should be chanelled into training schools or technical schools so that they are not lost sight of and so that they will not become a liability to society, or to the State. We have to look after them and we have to utilise their potential. Let the drop-outs be utilised. Let them be given vocational training. But who is going to utilise

1974 சனவரி 22] [Thirumathi Alda M. Fowler]

their potential and who is going to start it? At least an attempt has been made as in the district of Salem, I think. I think we should experiment with that idea in Madras City itself.

I am keenly aware of the needs of the poor in the community. One does not like to touch upon the well-to-do, the professional middle-class. But this group, which goes to the wall because of some element of neglect of training, should be looked after care. They are good; some have a mechanical bent of mind. Their talent should be used. Why can't we make use of their talent? One cannot do it oneself. I feel, that if a group of well-wishers of the community can come forward they would change the misfortunes of this group of people. But we cannot do it ourselves. We must have the active participation of Government. Government must come forward in a very big way to settle this problem, to make them get out of the rutin to which they have sunk and to plant them firmly on their feet. There is no need to label people as Backward and Scheduled Castes. We must help ourselves to . All I ask is for the opportunity to help us to help ourselves. Thank you.

* **திரு. எம். சுரேந்திரன் :** சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சபை முன் வைத்திருக்கும் ஆளுநர் அவர்களின் உரைமீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரி னுடைய தொடக்க உரையாக ஆளுநர் உரை இருக்குமென்றும் அந்த உரை இந்த பட்ஜெட் ஆண்டிலே இந்த அரசு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகின்றது, இவற்றை எப்படிச் செய்யப் போகின்றது என்பதை விளக்குமென்றும் எதிர்பார்ப்பது இயல் பான ஒன்றாகும். ஆனால் இந்த முன் உரையிலே அந்த மாதிரியான காரியங்களுக்குப் பதிலாக தங்களால் செய்ய முடியாத காரியங் களுக்கு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பாளி என்று அமையும் படியான முறையிலே இந்த முன் உரை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது இந்த தேசத்தில் அரசியல் சட்டப்படி தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட வரையறுக்கப் பட்ட அதிகாரங்களுடன் இருக்கிற மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டு காரியங்களை முடித்துக்கொள்ள முடியுமென்ற அந்த எண்ணம் இந்த நாட்டுக்கு நல்லதாகத் தோன்றவில்லை.

இன்றைக்கு சமீபத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற நம்முடைய அனுபவம், அரபு நாடுகளுக்கும், இஸ்ரேல் நாட்டுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டை காரணமாக, அதன் விளைவாக அவர்கள் பெட்ரோலும், டீசலும் மற்ற நாடுகளுக்குத் தர முடியாது என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். பின்னால் விலையை ஏற்றிக் கொண்டார்கள். இதனால் உலகத்தினுடைய எல்லா நாடுகளையும் பாதிக்கின்ற நிலை, பெரும் பணக்கார நாடுகளான அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளைப் பாதிக்கின்ற ஒரு நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்ற அனுபவத்தை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்படி ஒரு நாட்டிலே இருக்கின்றவர்கள் நினைத்தால் கூட மற்றொரு நாட்டிலே உள்ளவர்களைத் துன்புறுத்த முடியும், துன்பத்திற்குள்ளாக்க முடியுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கால கட்டத்தில் ஏதோ நம்முடைய மாநிலம் மட்டும்தான் முன்னேற வேண்டும், இதற்குத் தனி அதிகாரம் வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற எண்ணம் எவ்வளவு பழமையானது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு நம்முடைய மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறது. அதிகமான உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

ஆனால் மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் மின்சார உற்பத்தியில் நமக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தியில் கேரளம் அதிக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. இன்னும் அதிக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு மாநிலம் ஒன்றில் அதிகமாகவும், இன்னொன்றில் குறைவாகவும் இருப்பது இயல்பானதாகும். எல்லா மாநிலங்களும் ஒரேமாதிரி அமைந்து விடவில்லை. எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரேமாதிரிப் பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. எல்லா மாநிலங்களிலும் இயற்கை அமைப்பு வேறு வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. ஒரு சில மாநிலங்களில் ஒரு சில இயற்கைப் பொருட்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாக் கனி வளங்களும் இங்கே கிடைப்பதில்லை என்பது தெளிவு. சில பொருட்கள் வெளியிலிருந்து வர வேண்டும். இது இயற்கையான, இயல்பான தன்மையாகும். எல்லா மாநிலங்களும் ஒரே மாதிரியாக

1974 சனவரி 22] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

வளர்வதற்கு மார்க்கம் கண்டு பிடித்துச் செயல்படுத்துவது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நல்லதே தவிர, ஏதோ ஒரு இடத்தில் முன்னேறி விட்டால் போதும் என்ற கண்ணோட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு இருப்பது இந்தக் காலத்திற்குச் சிறிது கூடப் பொருத்த மானதல்ல என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மாநில சட்டசபையில் கூட பல நேரங்களில் அமைச்சர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் எந்த மாவட்டம் பிற்போக்கானதாக இருக்கிறதோ அந்த மாவட்டத்தைத் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அதிகமாகச் செலவிட வேண்டும் என்று. பல மாநிலங்களில் பல மாவட்டங்களைப் பிற்போக்கான மாவட்டங்கள் என்று மத்திய அரசும், மாநில அரசும் தீர்மானித்து, அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கு அதிகமாகச் செலவிட்டு வருகின்றன. அதை ஏன் நாம் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற மாவட்டங்களே வெவ்வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றன. வட்டங்கள் வேறு வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றன. கிராமங்கள் வேறு வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியாகப் பார்த்து அதன் குறைகளைப் பூர்த்தி செய்து, நிறைவுகளை பகிர்ந்து கொள்வதுதான் இயல்பான ஒன்றாகும்.

சோஷலிசம் வரவேண்டுமென்று எல்லோரும் பேசுகிறோம். சோஷலிசம் என்பதை ஒரு மாநிலத்தில் மட்டும் நிலைநிறுத்த முடியாது. அதைத்தான் ருஷ்ய சரித்திரம் நமக்குக் கூறுகிறது. ருஷ்யாவில் சோஷலிசம் என்று கொண்டு வந்தவுடனே, அதை எதிர்த்த அண்டை நாடுகளுடன் இரும்புத்திரை போட்டு எத்தனை நாள் வைத்திருந்தார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அண்டை மாநிலம் சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறபோது நாம் மட்டும் சிறப்பாக ஒன்றை பாதுகாத்துக்கொள்வது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இப்போதுகூட உணவுக் கடத்தலைத் தடுக்க இந்த மாநில அரசு எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ பணம் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. என்றாலும் கடத்தல் நிறுத்தப்பட்டதா என்றால் நிறுத்தப்பட முடியவில்லை என்ற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. காரணம் நமக்கு அடுத்துள்ள அண்டை மாநிலம் மிகவும் பற்றாக் குறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் நாம்

எத்தனைதான் தடைகளை விதித்தாலும் அவற்றை எல்லாம் சமாளித்து அரிசியைக் கொண்டுபோகத் தயாராக இருப்பார்கள். அண்டை மாநிலமும் நம்மைப்போல சிறப்பான முறையில் இருந்தால்தான் நாமும் சிறப்பாக இங்கே இருக்க முடியுமே தவிர, அது இல்லாவிட்டால் நாமும் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதை ஒவ்வொரு நாளும் நாம் அனுபவத்தின் மூலம் தெரிந்து கொண்டு வருகிறோம்.

பக்கத்திலுள்ளவர்களும் மற்ற அம்சங்களில் விரிவு அடைந்த பின்னால் நாமும் நன்றாக நமது சிறப்பு அம்சங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும் என்கிற உணர்வு இல்லாது, எப்படியோ நாம் வாழவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் மாநில உணர்வு எழுவது யாருக்கும் நல்லதல்ல என்று முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் ஆளுநர் உரையில் எனக்கு ஒன்றும் ஏமாற்றம் கிடையாது. ஏனென்றால் இந்த அரசு ஏற்பட்ட பின்னால், இந்த அரசு எந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறபோதும் ஆழ்ந்து, ஆராய்ந்து, ஆலோசனை செய்து, அதன் பொருளாதாரப் பொறுப்புகள் எவ்வளவு என்பதனை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துச் செய்கிறதா என்றால், இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மற்ற மாநிலங்கள் பின் தங்கிய நிலையில் இருந்தால் இருக்கட்டும், தமிழகம் முன்னேற வேண்டும் என்று கேட்பது சரியல்ல. நாமும் அப்படிச் சொல்ல வில்லை. நம்மைப்போல அவர்களும் வளரவேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோம். ஆனால் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், தமிழ்நாடு அரசு நம் மாநிலத்திற்காகக் கேட்டிருக்கிற சலுகைகள் தேவையில்லை என்று உறுப்பினர் சொல்கிறாரா என்பதுதான்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இம் மாதிரி கேள்வி கேட்பதன் மூலம் திசை திருப்பிவிடக் கூடாது. நம்முடைய கண்ணோட்டத்தில் அடிப்படையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று சொல்கிறேனே தவிர

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தை நான் குறை சொல்லவில்லை, தமிழ்நாட்டுக்கு என்ன என்ன தேவை என்று நாம் சொல்கிறோமோ அவை ஒன்றும் தேவை இல்லை என்று உறுப்பினர் கருதுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : யாரும் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். தமிழ்நாடு முன்னேற வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும் கருதுவார்கள். நாம் பெரிய மாளிகையில் இருந்தாலும், அடுத்துப் பலர் நம்மைச் சுற்றியே குடிசையில் இருக்கிறபோது நம்முடைய ஆடம்பர வாழ்வு எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் பிரச்சினையே தவிர, நமக்குத் தரவேண்டிய எல்லாச் சலுகைகளையும் தந்துவிட்டார்கள், நமக்கு எதுவுமே தேவையில்லை என்பது என் வாதம் அல்ல என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஏற்கெனவே சொல்லிவந்ததைப்போல, இந்த அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னல் எதையும் ஆராய்ந்து, முறையாக பொருளாதாரப் பொறுப்புகளை எல்லாம் கணித்து எதையாவது செய்கிறதா என்று சொன்னல் இல்லை என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் உணவுப்பொருள் பற்றாக்குறையாக இருந்த காலத்திலே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி தருகிறேன் என்று முடிவு எடுத்தார்கள். அதை நிறைவேற்ற முடிந்ததா? அதனல் ஏற்படுகிற பொருளாதாரப் பொறுப்பு என்ன அதை நம்மால் தொடர்ந்து சமாளிக்க முடியுமா என்று கணித்துப் பார்த்தார்களா? அப்படி இல்லை என்பதை பின்னல் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்ட நேரத்திலே புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அதேபோன்று மின்சாரத்தைப்பற்றிய பிரச்சினை. இன்றைக்கு 15 சதவிகிதம் வெட்டு இருக்கிறது. இந்த 15 சதவிகிதம் வெட்டு இன்றைக்கு கேரளாவில் இருந்து நமக்கு 30 கோடி யூனிட் மின்சாரம் கிடைக்கிறபோதே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னல் நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தை வாங்கிக்கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டபோது அதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் அந்த மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேறு தொழிற்சாலைகளை

அமைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்பது யாருக்கும் தெரியாத ஒன்று அல்ல. நமக்கு மின்சார நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னர் நெய்வேலி மின்சாரத்தை நாடினோம், அவர்களும் மின்சார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். நமது மாநிலத்தில் 75 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு கொண்டுவரவேண்டிய நிலை எப்படி ஏற்பட்டது? மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதிலே, வினியோகம் செய்வதிலே நாம் நிச்சயம் எதையும் ஆராய்ந்து, கணித்துப் பார்த்துக் காரியங்கள் செய்யாத காரணத்தினால்தான் ஏற்பட்டது என்பதைச் சொல்வேன். எதையும் மதிப்பீடு போடாமலேயே எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் தருகிறோம் என்று அறிவித்தார்கள். அதை முதலமைச்சரின் பெருமையாக மின்சார அமைச்சர் பேசினார்கள். அப்படித் தரப்போகிறோம் என்று சொல்லும்போது நமக்கு எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது, தேவை எவ்வளவு என்பதை கணக்கிட்டுச் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. எண்ணிப் பார்த்தால் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பல இடங்களில் கம்பிகள் இல்லை. பல இடங்களில் கம்பங்கள் இல்லை. பல்புகள் இல்லை என்ற பிரச்சினை இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. மின்சாரத்திற்கு வரக்கூடிய கட்டண பாக்கிகளை வசூலிக்கக் கூட நாதியில்லை என்கிற நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் சொன்னார்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று. நமக்கு வரவேண்டிய வருவாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது, குற்றங்களும் அதிகமாகின்றன என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு மதுவிலக்கை நிறுத்திவைத்தார்கள். இப்படி எடுப்பதனால் இது நமது சமுதாயத்தில் எத்தகைய விளைவுகளை உண்டாக்கும் என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தார்களா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு ரத்து செய்த சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவருவது என முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். எல்லாமே அப்படி வரும் என்றார்களா என்றால் இல்லை. முதலில் கள்ளுக்கடையை எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னது, அடுத்து, சாராயக் கடைகளை எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னது, மேல்நாட்டு மதுவகைகள் இருக்கலாம் என்பது--இவை எல்லாம் இந்த அரசு எந்த ஒரு காரியத்தையும் தெளிவாக, திடமாக, ஆழ்ந்து, நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்துச் செய்வதே இல்லை. அந்த அந்த நேரத்தில் அரசியல் காரணங்

1974 சனவரி 22] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

களுக்காக, மக்களைக் கவருவதற்காக திடீர் திடீர் என்று வருகிற அறிவிப்புகளாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறு மாதிரியாக இல்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

அதன் காரணமாகச் சொல்கிறேன். எனக்கு ஆளுநர் உரையில் ஏமாற்றம் எதுவும் இல்லை. இந்த உரையும் அதேபோல அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு உங்களிடத்தில் இருக்கிற அதிகாரத்தை சரியாகப் பயன்படுத்துகிறீர்களா ? கிடையாது. நூல் விநியோகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எந்த முறையில் நடந்தது, எப்படி நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சர்க்கரை விநியோகத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சர்க்கரையை விநியோகம் செய்ய பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாகத் தான் விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாசிலாபாபுலம், பி. என். பட்டி இங்கெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுகள்தான் விநியோகிக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்கிறேன். தெரியாதது பல இருக்கலாம். கிராம மக்கள் சர்க்கரை வாங்குவதிலே அக்கறை காட்டுவதில்லை. அவர்கள் அப்படியே மூட்டையாக கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்று விடுகிறார்கள். அதற்கு டி.எஸ்.ஓ. முதற்கொண்டு பங்காளிகள் ஆக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கான தகவல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. இதை நீங்கள் ஆராய வேண்டும். நான் அதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, வேறு காரணத்திற்காக அல்ல. ஆக, விநியோக முறையில் திறமையற்ற போக்கு. நூல் விநியோகமும் அதே நிலைதான். சிமென்டைப் பற்றி ஏற்கெனவே சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கிற பி.டி.ஓ., கலெக்டர், தாசில்தார், இவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அதற்கென புரோக்கர்களை வைத்து, அதிலே பங்கிட்டுக்கொள்கிற அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள்

நாம், 400 டன் சிமெண்டை கேரளத்திற்கு அனுப்புகிறோம். நமக்கே இங்கே சிமெண்ட் பற்றுக்குறை இருக்கும்போது, நம்முடைய சிமெண்டிலே பெரும் பங்கை கேரளத்திற்கு அனுப்புகிறோம். ஆகவே, இங்கே மேலும் போதாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதை சரிக்கட்டுவதற்கான முறையிலே நம்முடைய விநியோகம் அமையவில்லை என்றால், அதனால் பல கெடுதல்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, நம்முடைய நிர்வாகம் சரியாக அமையவில்லை, எல்லா நிலைகளிலும் ஊழல் இருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றவர்களும் ஒருமுகமாக ஒத்துக்கொள்கிற விஷயமாகும் அது.

நம்மிடத்திலே இருக்கிற அதிகாரத்தைச் சரியாகப் பயன் படுத்தவில்லையென்று இப்பொழுது குறை சொல்லப்படுகிறது. கார்ப்பரேஷன் விவகாரம்—ஊரே சிரிக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது சரித்திரத்திலே முக்கியமான இடம் பெற்றிருக்கிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது? அங்கே ஆடிட்டர்கள், லோக்கல் ஃபண்ட் ஆடிட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இவ்வளவு காலம் இது நடந்திருக்க முடியாது. நமக்கு அதிகாரம் வேண்டும், சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு முன்னால் நம் தகுதிக்கேற்ப, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளுக்கேற்ப, காரியங்களை இந்த அரசுச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ஒன்றிரண்டு அரசியல் ரீதியானப் பிரச்னைகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே, கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சி 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர் ஒரு கமிட்டி அமைத்து எல்லா காரியங்களையும் செய்தாகிவிட்டது. நிதி திரட்டியாகிவிட்டது. தொழிலாளர்கள் ஒரு நாள் வருமானத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் வருமானத்தையும் அளித்தாகிவிட்டது. வசூலும் முடிந்தாகிவிட்டது. ஆனால் 3 வருஷங்கள் ஆகியும் கலெக்டரோ, மற்றவர்களோ எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், அதற்குப் பின்னாலே, சேலத்திலே ஒரு கல்லூரி வந்து விட்டது. ஆத்தூரிலே ஒரு கல்லூரி வந்து விட்டது. இதற்கு அரசியல்தான் காரணமே தவிர, வேறு காரணம் இருக்கமுடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்து, மேட்டூரிலே டவுன்ஷிப் கமிட்டி என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதைக் கலைக்க வேண்டுமென்று வெகு நாளாக எல்லா மக்களும் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு அதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தேன். பின்னால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இது சர்க்காரிலே செய்ய வேண்டிய காரியமே அல்ல. வருமானம் இருக்கிறது, ஜனத் தொகை இருக்கிறது, மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, அதிலே தடை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பிரச்னையையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே உங்களுடைய ஞாபகத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1967-லிருந்து ஒரு பிரச்னையை கொண்டு வந்து கொண்டிருக் கிறேன். அங்கே பாலமலை ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே மலை வாசிகள் நடந்துசெல்ல பாதை இல்லை. மலையிலேயிருந்து கீழே மலைவாசிகள் நடந்து வருவதற்கானப் பாதையை போடுங்கள் என்று 1967-லிருந்து ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் சொல்லி வருகிறேன். அதில் அரசாங்கம் உரிய கவனம் எடுத்துச் செயல் படவில்லை. அரசியல் பார்த்திருக்கிறார்களோ—அதன் காரணமாக, அதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களோ என்று நான் சொன்னால், அதில் தவறு ஒன்றும் இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால், 1967-லேயிருந்து, 1974 வரை ஆறு, ஏழு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன.

இந்த விஷயங்கள் மட்டுமல்லாமல் ஆளுநர் உரையிலே மேட்டூர் அனல் மின்சார நிலையத்தை மத்திய அரசாங்கம், வேண்டியதில்லை யென்ற முறையிலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. அதை வேண்டிய முறையிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அனல் மின்சாரம் வருவது மிகவும் அவசியம் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் உருக்காலையை ஆரம்பித்து விரிவுபடுத்துகிறபொழுது, அனல் மின்சார நிலையம் மிகத் தேவையாகும். அதை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே இந்த அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களையும் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. ஆறுமுகம்] [1974 சனவரி 22

இன்று, நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிய தந்தை பெரியார் அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த அந்தத் துயரத்தை நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் நமக்கெல்லாம் மிகத் தெளிவாகவும் விளக்க மாகவும் இந்த சட்ட மன்றத்திலே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துள்ளமைக்காக கவர்னர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இன்று நமது அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, 1967-ல் பொறுப் பேற்ற பிறகு, கிராம மக்களுக்கும், நகர மக்களுக்கும், குடிசை வாழ் மக்களுக்கும் நாம் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். கிராமங்களிலே குடிநீர் திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாகச் செயல் படுத்தியிருக்கிறோம். அதுபோல், பாமர மக்களுக்குக் கிராமந் தோறும் தெரு விளக்குகளை மிகச் சிறப்பான முறையிலே அமைத்திருக்கிறோம். அதேபோல் மன நிறைவோடு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நம்முடைய நாட்டுத் தேவைக்குப் போக மீதத்தைக் கூட வெளி மாநிலங் களுக்கு அனுப்பிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற விவசாயி களுடைய நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வேதனைக்குரிய தாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், சல்பேட், யூரியா போன்றவைகள் அவ்வளவு சுலபமாகக் கிடைப்ப தில்லை. அப்படியே கிடைத்தாலும்கூட, அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 75 கே.ஜி. நெல் விலை ரூ. 50-லிருந்து ரூ. 60 என்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. அது போல் ஒரு மூட்டை உரம் வாங்கவேண்டுமென்றால், நெல்லைக் கொடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உரம் கிடைக்கவில்லையென்றால், மத்திய அரசாங்கம் அதற்குப் பொறுப் பேற்க வேண்டியிருந்தாலும் நம்முடைய மாநில அரசு அதைப் பெறுவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு தொழிலாளிக்கு போனஸ் இல்லையென்றாலும் அல்லது தொழிலிலே குறைந்த அளவு ஊதியம் கிடைக்கிறது என்றாலும், உடனடியாகப் போராட்டம் நடத்திப் பெறமுடிகிறது.

அதுபோல அரசு ஊழியர்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்றால் போராட்டம் நடத்தி, அவர்களால் போதுமான ஊதியம் பெறமுடிகிறது.

1974 சனவரி 22] *[திரு. அ. ஆறுமுகம்]*

ஆனால், விவசாயிகளுக்கென்று கோவை மாவட்டத்தில் சங்கம் இருந்தாலுங்கூட, அச்சங்கம் பெரிய மிட்டா மிராசுதாரகளுக்குச் சொந்தமான சங்கமாக இருக்கிறது. அது சிறிய விவசாயி களுக்குப் பயன்படவில்லை. ஆக, விவசாயிகளுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றால், ஒவ்வொரு மாவட்ட வாரியாகவும் ஒவ்வொரு குழுவை அமைத்து, சிறிய விவசாயிகளைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து, ஆண்டுக்கு இரண்டு மூன்று முறை கூடி, அவர்களுக்குரிய கூலியை நிர்ணயித்து, அதற்கு தக்கவாறு அரசு நடந்து கொள்ளுமானால், நிச்சயமாக அது விவசாயி களுக்குப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

நாம் சுதந்திரம் பெற்று 25 ஆண்டுகளானாலும்கூட, கிராமங் களிலே உள்ள அரிசனக் குடிமக்களுக்கு, வீடில்லாத மக்களுக்கு, உடனடியாக நிலம் கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்குப் பல காரணம் சொல்கிறார்கள். ஒரு கோர்ட்டு அல்ல, 3, 4 கோர்ட்டு களுக்குச் சென்று தடை உத்தரவு பெறப்படுகிறது. 1964-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பில்லுக்குறிச்சி என்ற சேரிக்கு 10 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட நிலம் எடுக்க முடியவில்லை. பல சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே முன் பொரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய அரசுச் சட்டமாக இருந்தாலும் அல்லது மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்த வேண்டியிருந் தாலும் வற்புறுத்தி சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அதற்கு நாம் முன்வரவேண்டும். நீண்ட நெடுங்காலமாக, அரிசன மக்களுக்கு, ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு வீட்டுமனைக் கொடுக்கக் கூட முடியவில்லை. அது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாகும். ஆகவே, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வற் புறுத்தி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி விவசாயிகளை ஊக்குவித் தாகவேண்டும். விவசாயிகள் நிலவள வங்கியிலே கடன் கொடுத் தாலும் பெற்றுவிடுகிறார்கள், கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களிலேயும் பெற்று விடுகிறார்கள். பெறுகின்றார்களே தவிர, திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை. காரணம், போதிய வருவாய் இருந்தாலும்கூட, அவர்களாலே திருப்பிக்கட்ட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 700 செலவாகிறது. ஒரு ஏக்கரிலே வருகின்ற வருமானம் ஆவரேஜாக 20 மூட்டை வருகிறது. மூட்டை ரூ. 50 என்றால், ரூ. 1,000 வருகிறது. ரூ. 700 செலவாகிறது. அது போக நீர்த் தீர்வை. உழுதவன் கணக்கைப் பார்த்தால் உழக்குக்

கூட மீதி இருக்காது என்பார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளை ஊக்குவித்தாகவேண்டும். அதற்கு அரசு பொறுப்பேற்று உரம் தருகிறபொழுது, அவர்களுக்குப் பாதி விலையிலே கொடுத்தால்கூட நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய யோசனை. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே என்னுடைய தொகுதியிலே நீண்ட நெடுங்கால மாக காவிரியாற்றிற்குக் குறுக்கே கோவை மாவட்டத்தையும் சேலம் மாவட்டத்தையும் இணைக்கின்ற ஒரு பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே 1967-க்கு முன்னாலே இருந்த அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்து, அதற்கு மத்திய அரசும் ஒப்புதல் அளித்தும்கூட அப்பொழுது அந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அதற்குத் தடையாக இருந்ததால் அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். நம்முடைய அரசு அதை மீண்டும் பரிசிலனை செய்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நகரத்தின் குறுக்கே சரபங்கா நதி என்ற நதி ஓடுகிறது. அந்த நதியைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எடப்பாடி தொகுதியில் ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பெண் டாக்டர் வேண்டுமென்று பலமுறைகள் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு பெண் டாக்டர் அங்கே போடப்பட்டு அவர்கள் விடுமுறையிலே சென்று விட்டார்கள். இப்பொழுது அங்கே பெண் டாக்டரே கிடையாது, ஆகவே அதையும் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய கிராமங்களுக்கு பஸ் வசதிகள் கிடையாது. அங்கே யெல்லாம் பஸ் வசதிகள் தேவையென்பது ஒன்று. சிறு கிராமங் களுக்குப் பாதை சரியாக இல்லை. அதனால் அங்கே பஸ்விட முடியாத நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே சிறிய பாதைகளாக இருந்தால் அந்தப் பாதைகளில் மினி பஸ்கள் விடு வதற்கும், ஒரு பஸ்ஸிலே 20 அல்லது 30 பிரயாணிகள் பயணம் செய்தால்கூட போதும், அந்த அளவிற்கு சிறு பஸ்களை விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 22] [திரு. அ. ஆறுமுகம்]

சேலத்திற்கு ஒரு விமான தளம் தேவைப்படுகிறது என்று ஒரு மத்திய அமைச்சர் கருத்துத் தெரிவித்தார். நாடுகள் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே சேலத்திற்கு இரும்பாலை வருகின்ற நிலையிலே அங்கே ஒரு விமான தளம் அவசியமாக தேவைப் படுகிறது. ஆகவே நம்முடைய அரசு மத்திய அரசிற்கு எடுத்துச் சொல்லி, அங்கே ஒரு விமான தளத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய சிறிய பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன, அவற்றிற்கு நிதி வசதிகள் போதுமானதாக இல்லை. அதனால் அவை குடிநீர்த் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு குடிநீர் அதன் காரணமாகக் கிடைக்க வில்லை. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எல்லாம் அந்தப் பஞ்சாயத்துகள் பாதித் தொகையைக் கொடுத்தால்தான் குடிநீர்த் திட்டம் வரும் என்ற நிலைமை இருக்கின்றது, அப்படியில்லாமல் அரசாங்கமே அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு முழுத் தொகையையும் மானியமாகக் கொடுத்து, குடிநீர் வழங்கவேண்டும் மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலே பல பகுதிகளிலே சிறிய நீர்த்தேக்கங்கள் வேண்டுமென்று பலமுறைகள் நான் எடுத்துரைத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்ற நிலையில் ஒரு ஆண்டுக்காலமாக அந்த வேலை நிறுத்திவைக்கப் பட்டது, காரணம் மதிப்பீடுகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே அதைக் கவனித்து உடனடி யாக அதைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே சாயம்பாளையத்தையும் புதுப் பாளையத்தையும் இணைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை அந்தப் பகுதி மக்களிடமிருந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல் நல்ல பல திட்டங்களை இந்த அரசு செய்துகொண்டிருந் தாலும்கூட மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் தவறான கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியிலே எடுத்துச்சொல்லி கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்த முயற்சிக் கிறார்கள். நம்முடைய அரசு ஏழை நடுத்தர மக்களுக்கு உதவி செய்வதைப் போல் விவசாய மக்களுக்கும் உதவிகளைச் செய்

வதைப்போல் விவசாய மக்களுக்கும் உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும், விவசாயிகளை ஊக்குவித்தால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும், விவசாயிகள் உள்ளம் பூரித்தால்தான் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். ஆகவே அதிலேயும் நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் பகலிலே ஒரு வாரமும், இரவிலே ஒரு வாரமும் கொடுக்கப்படுகிறது. இரவு நேரத்திலே விவசாயி களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் தோட்டங்களுக்குச் சென்று விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை, சில நேரங்களிலே ஆபத்து ஏற் படுகிறது. ஆகவே தொழிற்சாலைகளுக்கு இரவு நேரங்களிலே மின்சாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, பகலிலே விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்தால் பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அளவிற்கு கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

*__திரு. சோ. அழகர்சாமி__: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நாட்டிலே பெரும்பகுதி மக்களாக இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைப்பற்றி இந்த உரையிலே சொல்லப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க தாகும். அடுத்து, பெரிய ஜனத்தொகையாக உள்ள நெசவாளர்கள் ஈடுபடும் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றியும் இதிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் அரசாங்கத்தின் தீவிரப் பிரச்சாரத்தை நம்பி வீரிய வித்துக்களை விதைத்து விட்டு உரம் கிடைக்காமல் அல்லல்பட்டு ஒரு மூட்டை உரத்திற்கு நான்கைந்து

1974 சனவரி 22] *[திரு. சோ. அழகர்சாமி]*

மூட்டை விலையைக் கொடுத்தால்கூட உரம் கிடைக்காமல் கள்ள மார்க்கட்டிலே அந்த விலைகொடுத்து வாங்குவதற்கு சக்தியில்லாமல் பயிர்கள் கெட்டுவிட்டன.

அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள் மின்சார வெட்டைப்பற்றி. கரும்புக்கு நியாய விலைக்காக விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உரம் கிடைக்காததற்குக் காரணம் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால், 3.15 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் தேவை என்றும் 2.3 லட்சம் டன்கள்தான் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் 75 சதவிகிதம் வந்திருக்கிறது. ஒருவனுக்கு 10 மூட்டை தேவையென்றால் 7 மூட்டைதான் கிடைத்திருக்க வேண்டும். இந்த அளவு கிடைக்கும் முறையில் விநியோகம் நடந்துள்ளதா? 60 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய உரம் 160 ரூபாய், 170 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்றால் அதைக் கண்டுபிடிக்க, தண்டிக்க உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையா? அல்லது எண்ணம் இல்லையா? எண்ணம் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும், அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. யார் யார் என்ன என்ன செய்தார்கள் என்று எல்லாம் பார்த்து கேஸ்களைப் போடுகிறார்கள். எங்களுடைய தலைவர் கே. டி. கே. அவர்கள் ஏதோ பேசினார்கள் என்பதற்காக இங்கேயிருந்து வெளியே போனவுடனே பிடித்துக்கொண்டு போன போலீஸுக்கு, 50 ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய உரம் 150, 160 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்றால் அதைப் பிடிக்கக்கூடிய எண்ணம் இல்லை. உங்களிடம் போலீஸ் இல்லையா? ஏன் அவர்களை பிடிக்கவில்லை? என்ன காரணம்? கொள்ளை அடிக்கக்கூடியவர்களைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

(திரு. கு. காமாட்சி—தலைமை)

அதேபோன்றுதான் கரும்புக்கு அதிகமாக விலை கொடுக்க இந்த அரசு முன்வரவில்லை. மத்திய அரசு ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும் அவர்கள் குறைந்தபட்சம் 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்றால் மாநில அரசு விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையைத்தான் ஆலை முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது உள்ள விதிகளின் பிரகாரம் ஏன் செய்யக்கூடாது. அப்படி மில் முதலாளிகள் செய்யாவிட்டால் அந்த ஆலைகளை தேசியமயமாக்கிவிடுவோம் என்று ஏன் சொல்லக்

கூடாது? சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் ஏற்கெனவே கோடி கோடியாக சம்பாதித்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றிய கணக்குகூட என்னிடம் ஒன்றிரண்டு இருக்கிறது. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் சம்பாதித்துவிட்டார்கள். அதிகமான விலை கொடுக்கச் சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு உண்டா இல்லையா?

உத்திரப்பிரதேசத்திலே டன்னுக்கு 135 ரூபாய் கொடுக்கிறார்களே, இதே விதிகளை வைத்துக்கொண்டுதானே கொடுக்கிறார்கள், நீங்கள் ஏன் கொடுக்கச் செய்யக்கூடாது? ஆலைமுதலாளிகள் கொள்ளையடிப்பதற்கு அனுசரணையாக கொள்கையை வைத்திருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு அவர்கள் கொள்ளையடித்து லாபம் சம்பாதித்துவிட்டார்கள். வெளி மார்க்கட்டிலே 30 சதவீதம் விற்கலாம் என்றால் அதிலே நல்ல லாபம் சம்பாதித்து விட்டார்கள். 70 சதவிகிதம் கன்ட்ரோல் விலைக்கு கொடுத்த நிலையிலேயும் அவர்கள் அடித்த லாபம் கொஞ்ச நஞ்சம் அல்ல, அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிகமான விலையைக் கொடுக்கச் சொல்வதற்கு ஏன் உங்களுக்கு எண்ணம் இல்லை?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): கரும்புக்கு அதிகமான விலையைத் தரச்சொல்லி வற்புறுத்துவதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது, வேண்டுமானால் சிபாரிசு செய்யலாம், வற்புறுத்துவதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. அந்த ஸ்டேச்சுட்டரி பவர் இல்லை. ஆனால் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் கொடுக்கவேண்டும், அப்படி கொடுக்காவிட்டால் தேசியமயமாக்கி விடுவோம் என்று பயமுறுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு விளக்கம். அவர்கள் சொன்ன தகவலின்படி, மத்திய சர்க்கார் குறைந்த பட்ச விலையை ஃபிக்ஸ் பண்ணுகிறார்கள். 85 ரூபாய் என்று ஃபிக்ஸ் பண்ணுகிறார்கள் என்றால் பல மாநிலங்களில் அவர்கள் நிர்ணயித்ததை விட அதிக விலை கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி ஏன் இந்த மாநிலத்திலும் கொடுக்கக்கூடாதா? அதற்கு உங்களுக்கு மனம் வரவில்லை. ஐந்து ரூபாய் என்ன அதிகம் கொடுப்பது? பிற மாநிலங்களில்

1974 சனவரி 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கொடுப்பதைப்போல கொடுங்களேன். மத்திய சர்க்கார் குறைந்த பட்ச விலையைத்தான் நிர்ணயிக்கிறார்களே தவிர அதிக பட்சத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. ஏன் நீங்கள் அதிகபட்சமாகக் கொடுக்கவில்லை? உங்களுக்கு மனமில்லை என்று சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு 'எசன்ஷியல் கமாடிட்டீஸ் ஆக்ட்'-இன் கீழ் கரும்புக்கு 1 டன்னுக்கு 80 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு கூட மாநில அரசு கொஞ்சம் துணிச்சலோடு 10 ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரையில் அதிகமாகக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துகிறது. இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கச் சொல்ல முடியும். ஏற்கெனவே ஒருமுறை விளக்கியாகிவிட்டது. ஏறத்தாழ பஞ்சாபில் மத்திய அரசு சர்க்கரையை 195 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறது, ஆனால் நம் மாநிலத்தில் 155 ரூபாய்க்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். எவ்வளவு வாங்குகிறார்கள் என்றால் 3 இலட்சம் டன், 30 இலட்சம் குவிண்டால் வாங்குகிறார்கள். பஞ்சாப் அரசோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது சுமார் 12 கோடி ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்பினாலும் உடனடியாக வற்புறுத்த முடியவில்லை. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் நம் மாநிலத்திலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போகும் இந்த சர்க்கரைக்கு, எப்படி பஞ்சாபிற்குக் கொடுக்கிறார்களோ அதைப்போல் நமக்கும் கொடுக்கக்கூடாதா என்று வற்புறுத்திக் கேட்பதாக இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்திய சர்க்காரை ஏன் கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டும்? சண்டை போடுங்களேன், எங்களுக்கும் 195 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று. நீங்கள் ஏமாந்து விட்டு விட்டு விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்றால் எப்படி?

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விளக்கம் கூறிய திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கும், அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த ஆலைகளை விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கச் சொல்லி வற்புறுத்தி விலை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட, உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது, உரத்திற்கும் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டில்

விலை அதிகம், மற்றபடி எல்லாச் செலவினங்களும் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆண்டைவிட குறைந்த விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரப் பிரதேசத்திலே இதே அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு 135 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்க மறுத்தால் நாங்கள் தேசிய உடைமையாக ஆக்கப் போகிறோம் என்று பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் ரிபேட் வாங்குகிறார்கள். அதை அந்த ஆலை முதலாளிகள் லாபமாக வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுங்கள், இல்லையென்றால் சர்க்கரை ஆலைகளை நாங்கள் எடுத்து நடத்தப் போகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்வதற்கு என்ன தயக்கம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏன் உங்களுக்குப் பயம் வருகிறது, ஆலை முதலாளிகள் உங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருப்பதால்தான். ஏன் அவைகளை தைரியமாக எடுக்கக்கூடாது, சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால் அதிக வருமானம் வரும். ஆகவே, கரும்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விவசாயிகளுக்கு பாரபட்சமாக, அனுசரணையில்லாத முறையில், அதே நேரத்தில் ஆலை அதிபர்களுக்கு அனுசரணையாக நடக்கிறீர்கள். அப்படியில்லாமல் விவசாயிகளுக்கு உரிய பங்கைப் பெற்றுத் தருவதிலே உரிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு மின் வெட்டைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு மின் வெட்டு இல்லை என்று சொன்னார்கள். தொழில்களுக்கு 75 சதவிகிதம் வெட்டு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: விவசாயிகளுக்கு சர்க்கரை ஆலைகளிலே கிடைக்கும் லாபத்திலே பங்கு கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுங்கள். லாபத்தை நிர்ணயித்த பிறகு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் லாபத்தில் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்? அதேபோல் ஆலைக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று உங்கள் கருத்தைச் சொன்னால் முடிவு சொல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும்.

1974 சனவரி 22]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அது கூட்டுறவு ஆலை அதிபர்களும், விவசாயிகளும் பேசி முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் தனியாரே நடத்தக் கூடாது. தனியார் நடத்தும் ஆலைகளை எல்லாம் எடுத்து அரசாங்கமே நடத்த வேண்டும். தனியாரிடம் விட்டு விட்டு பிச்சை வாங்குவது போல் வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் கூறுகிறேன்.

அடுத்து, சென்ற காலத்திலே விவசாயிகளுக்கு மின்வெட்டு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு 6 மணி நேரம் தான் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது நடைமுறையில் 75 சதவிகித மின்வெட்டு என்றுதானே அர்த்தம்? ஆனால் அதே நேரத்தில் 75 சதம் மின் வெட்டு என்று சொல்லியும் பல தொழிற்சாலைகள் ஓடிக் கொண்டேயிருந்தன. எனவே மின் வெட்டு விவசாயிகளுக்கு இல்லை என்பது இருந்தாலும் நடைமுறை யிலே 4 மணி நேரம், 2 மணி நேரம் என்று மின்சாரம் கொடுத்த தால் நடைமுறையிலே மின் வெட்டால் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் விவசாயிகள் நஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கி றார்கள்.

அடுத்து, உலக பாங்கிடமிருந்து கடன் வாங்கி 30,000 பம்பு செட்டுகளை செங்கற்பட்டு மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களில் பொருத்தப்பட்டன. அவை களுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் அங்கே வாங்கி வைத்திருக் கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக, உலக பாங்கில், உபகரணங்களை வாங்குவதற்காக 8 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது என்ன ஆயிற்று? பம்பு செட்டுகள் வழங்கப்பட்டவர்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வில்லை. ஆனால் பம்பு செட்டுகளை வாங்கிய கடனுக்காக ஜப்தியாக பம்பு செட்டுகளையே ஜப்தி செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. சர்டிபிகேட் வாங்கிப் பொருத்திய பிறகு கடனுக்காக ஜப்தியாகப் போகும் நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): இன்னும் 5 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். 35 நிமிடங்கள்தான் இருக் கின்றன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகிப்பதில் இந்த அரசு சரியான நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலை 70 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை முழுவதும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக வியாபாரிகளைக் கொள்முதல் செய்யச் சொல்லிவிட்டு அவர்களிடமிருந்து 25 சதவிகிதம் லெவி மட்டும் வாங்குவதால், மீதியை அவர்கள் என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்க அனுமதிப்பதால் கொள்ளைக்காரர்கள் கொள்ளையடிக்க வசதியாக இருக்கிறது. 100 மூட்டை கொள்முதல் செய்கின்ற ஒருவர் 25 மூட்டைகளை மட்டும் நியாயமான விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீதி மூட்டைகளை அதிக விலைக்குக் கொடுக்கிறார். அந்த நிலை மாற வேண்டும். எனவே அரசாங்கமே சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவோ அல்லது ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவோ கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், அவர்களே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து, இங்கே தேசியத் தலைவர்களுக்கு அவமதிப்பு ஏற்படுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. தேசியக் கவி பாரதியாரின் சிலையின் கையை உடைத்திருக்கிறார்கள், அதேபோல் காந்திஜியின் சிலைக்கு அவமதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான மோசமான சம்பவங்கள் ஏற்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் கண்காணிப்போடு இல்லை என்று தெரிகிறது.

அடுத்து ஒரு விஷயம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அதேபோல் பெண்ணையாற்றில் வெள்ளம் வந்து 13,000 அரிசி மூட்டைகளைக் கொண்டுபோய்விட்டது என்று ஒரு பெரிய ஊழல். 14,000 சாக்குகளையும் காணோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஊழல் புகார்களைக் கொடுத்தவர்களைப் பாராட்டி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியிருக்க, அதை வெளியிட்டவர்களையே அடித்து நொறுக்கி, அவர்கள்மேல் ரௌடிகளை ஏவிவிட்டிருக்கிறார்கள். போலீசில் புகார் செய்தும் பாதுகாப்பு இல்லை. குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யவும் இல்லை.

1974 சனவரி 22] *[திரு. சோ. அழகர்சாமி]*

திருக்கோயிலூரிலே நடந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி 7 லட்சம் 8 லட்சம் ரூபாய் அளவில் சர்க்கார் சொத்து அபகரிக்கப்படுகிறது என்று தகவல் கொடுப்பதற்கு ரிவார்ட் கொடுக்கவில்லை என்றாலும் கூட அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் கொடுத்த கேசில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சொல்லும் அந்தத் திருக்கோயிலூர் பிரச்னை சம்பந்தமாக கிட்டத்தட்ட நான்கைந்து மாதங்களாகப் பரிசோதனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஆய்வு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே யார் யாரோ அடித்துக் கொள்வதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. அதை இதிலே சேர்த்துப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : யார் யாரோ அடித்துக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் ஏஜண்ட் 7 இலட்சம் ரூபாய் மோசடி செய்து விட்டார் என்று கூட்டம் போட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அடி. யார் யாருக்கோ நடந்த அடி அல்ல. *(மணி யடிக்கப்பட்டது)*

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. இ. இராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் தொடக்கத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழிக்கவும், தொட்டால் தீட்டு என்று சொல்லப்படுகின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் பாடுபட்டு வந்த, தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் சீர்திருத்தப் பணியில் ஈடுபட்டு வந்த தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி ஆரம்பித்தார்கள். அந்த அஞ்சலியில் என்னுடைய அஞ்சலியையும் இணைத்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான நல்ல பல அம்சங்களையும், திட்டங்களையும் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் காண்கிறோம். தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னால் மலைப் பகுதிகளிலே கடல் மட்டத்தி

லிருந்து ஆயிரம் மீட்டருக்கு மேல் உள்ள மலைப் பகுதிகளிலே இருக்கும் அரசுப் பணியாளருக்கு குளிர்காலப் படி கொடுக்க வேண்டுமென்ற முடிவை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எடுத்தது. பல்வேறு துறைகளில் இருக்கும் அரசு ஊழியர்கள் அதை அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வால்பாறை அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் குளிர்காலப் படி பெற்றாலும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. அதேபோன்று அரிசன நலப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தப் படி கிடைக்கவில்லை. இதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கும் குளிர்காலப் படி கிடைக்கும் வகையில் உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவையில் இருக்கும் கல்வி அதிகாரியை இதுபற்றிக் கேட்டபோது சென்னையில் இயக்குநர் அவர்களுக்கு எழுதியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கேட்டால் கவர்ன்மெண்டுக்கு அனுப்பி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தயவு கூர்ந்து இதனை அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரியானாலும், வால்பாறையானாலும் தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளில் தனியார் தோட்ட நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த பள்ளிகளில் பணி புரிபவர்களுக்கான சலுகைகள் அத்தனையும் அவர்கள் அளிக்க வேண்டும். பிளாண்டேஷன் சட்டப்படி அவர்கள் அளித்தாக வேண்டும். ஆனால் வால்பாறையில் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு எவ்விதச் சலுகைகளும் அளிக்கப்படவில்லை. மருத்துவ வசதிகூட அளிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஆசிரியர் கேஸ் போட்டார். சாதகமான தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. சட்ட அடிப்படையில் இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால் சாதகமான தீர்ப்புக் கொடுத்தும் கூட மானேஜ்மென்டார் அதை நிறைவேற்றாமலே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, மானேஜ்மென்டாரைப் பணிய வைக்கும் வகையில் அதற்கான உத்தரவுகளை அரசாங்கம் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

1974 சனவரி 22] [திரு. இ. இராமசாமி]

பிளாண்டேஷன் அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு மின் விளக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. தோட்ட நிர்வாகிகளும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், அரசு தரப்பு அமைச்சரும் கூடிய முக்கூட்டுக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு அந்த முடிவு. அது நீலகிரி மலையில் செயல்பட்டு வருகிறது, ஆனால் வால்பாறையில் ஆரம்ப வேலையைக்கூட மானேஜ்மென்டார் செய்யவில்லை. ஆகவே, வால்பாறையில் பணிபுரிகின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீடுகள் மின்விளக்குப் பெற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை விரைவில் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வேட்டைக்காரன்புதூர், கலியபுரம், சாமிநாதபுரம் ஊர்களில் வாழும் அரிசன மக்களுக்கு அந்தப் பகுதியில் புறம்போக்கு இல்லாத காரணத்தால் வீடு கட்டும் மனை வழங்கப்படாமலே இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலத்தை அக்வைர் செய்ய அதிகாரிகள் எடுத்த நடவடிக்கை முடங்கிக் கிடக்கிறது. இதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து வீடு கட்ட நிலத்தை அக்வைர் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலியபுரம் மாமரத்துப் பகுதி என்ற இடத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு பட்டா கொடுக்கவில்லை. சாமிநாத புரத்திலும் அரிசனக் காலனியில் 30 வருஷகாலமாகக் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் பட்டா கொடுக்கவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளையும் அணுகிக் கேட்டோம். கொடுக்கலாம் என்று கேட்கும்போது சொல்லுவார்களே தவிர, இதுவரை கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அவர்கள் இருக்கும் வீட்டு மனைக்குப் பட்டா வழங்குமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பல்வேறு பணிகள் நடைமுறைக்கு வராமல் இருக்கும் காரணத்தால் விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வால்பாறை ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழும் பகுதி. நமது ஆளுநர் அவர்கள் வருகை தந்தபோது இவ்வளவு பெரிய ஊரில் ஒரு கல்லூரி இல்லை என்று எடுத்துச் சொன்ன பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் பொதுமக்களும் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையின்

பேரில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரியை விரைவாகத் திறக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆசியாவிலேயே முதன்மையான திட்டம் என்று சொல்லும் அளவுக்கு காடம்பாறை மின்நிலையத் திட்ட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீராறு திட்ட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து கொண்டிருந்தன. திடீரென்று வேலை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் நிறுத்தப்பட்டது என்று புரியவில்லை. நீராறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் முடிந்தால் மின்சாரமும் கிடைக்கும், நீர்ப்பாசனத்திற்கும் போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்கும். கேரள அரசு தடை விதித்து விட்டதா என்று புரியவில்லை. அப்படி ஏதாவது இருந்தால்கூட மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் இதிலே தலையிட்டு கேரள அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்த வேலையை விரைவாக முடித்துக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் உரையை வரவேற்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் மறைந்த தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள் தேசியத் தலைவர் மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய நாட்டிலே கண்மூடித்தனமான பத்தாம்பசலிப் பழக்கவழக்கங்களைத் தீவிரமாக எதிர்த்து, ஜாதிக் கொடுமைகளை எதிர்த்து அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் போராடிய கர்ம வீரரை நாம் இழந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வேலைகள் எல்லாம் செய்து முடித்தாகி விட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1974 சனவரி 22] *[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]*

இனிமேல் சிறு சிறு அணைகள் கட்டுவது, குளங்கள், ஏரிகள் மராமத்து செய்வது கிணறுகள் வெட்டுவது மூலம் பாசன வசதி செய்து விவசாய அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பூமிக்கடியில் ஓடுகின்ற தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வருகின்ற முறையில் அரசாங்கம் திட்டமிட வேண்டும். ஐக்கிய நாட்டுச் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் பூமிக்கடியில் ஓடுகின்ற தண்ணீரை எடுப்பதற்கு ஆராய்ச்சி நடத்தியபோது தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடற்கரை ஓரமாக இருக்கும் பகுதிகளில் பூமிக்கடியில் இருந்து தண்ணீரை எடுத்தால் உப்புத் தண்ணீராக இருக்குமென்று முடிவு செய்து அந்தப் பிரதேசங்களை எல்லாம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறு ஒதுக்கியிருப்பதை மறுபரிசீலனை செய்தாவது அல்லது அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் நம் அரசே சர்க்கார் நிதியிலிருந்து 48 அடி, 50 அடி ஆழமுள்ள குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டி அந்தத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்குப் பயன் படுத்தமுடியும். கடற்கரைப் பிரதேசத்திலுள்ள மேட்டு நிலங்கள், விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்கள் பாசன வசதி இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவற்றிற் கெல்லாம் பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து அந்த முயற்சியில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்னும் லட்சக்கணக்கான நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அதையும் அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கூறியது பிரகாரம் 74 லட்சம் டன் உற்பத்தி இன்றையதினம் எதிர்பார்ப்பது மிக அபாயமான ஒரு நிலையில் இருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதற்குக் காரணம், நமக்குத் தேவையான உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் இவை காலத்தில் கிடைக்காதது மாத்திரமல்ல, மிகக் குறைவாகக் கிடைத்ததன் காரணமாக இம்மாதிரியான ஒரு குறைவு எற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனது ஆலோசனை, தமிழகத்தில் நெய்வேலியில் தயார் செய்யக்கூடிய உரங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாட்டின்

தேவைக்குப் போக உபரி இருந்தால் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு நிலையினை நம் அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் தேவையான உரத்தை நம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்ய முடியும்.

அதேபோல் இன்னும் அதிகப்படியான அளவில் உரங்கள் தயாரிக்கக்கூடிய வகையில் அரசு திட்டமிட்டு அதிகப்படியான உரத் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். அதேபோல் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் கிடைக்காததால் இந்த ஆண்டு லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயம் சேதமடைந்திருக்கிறது. வேறு ஒரு வியாதி—சூரை வியாதி என்று சொல்கிறார்கள்—காரணமாக ஒரு போக சம்பாப் பயிர் பாதிக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக விவசாயிகள் குத்தகை அளிக்க முடியாத ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் நான் கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகை அளிக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுமானல் சட்டப்படி அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றி விடுவார்கள், அப்படி பெரியதொரு அபாயமான நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்படும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தமாதிரியான பாதகங்கள் ஏற்படுகிற காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை என்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை தமிழகத்தில் விவசாயிகளுக்காகக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். மற்றவைகளுக் கெல்லாம் இன்ஷூரன்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாகத்தான் விவசாயிகளுக்கு திடீர் திடீரென்று ஏற்படுகின்ற ஆபத்துக்களினால் வருகிற நஷ்டத்தை ஈடுகட்ட முடியும்.

அடுத்தபடியாக, நெல் விலை க்விண்டாலுக்கு ரூ. 57 என்றிருந்தது. இன்றையதினம் ரூ. 70 ஆக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அது நல்லதொரு ஆதாயமாக இருந்தாலும்கூட இன்றையதினம் உள்ள செலவில் அது கட்டுபடி-

யாகாது. ஆகவே இன்னும் அதிகப்படியான விலையை விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அத்தனை அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகளும் இரண்டு மடங்கு உயர்ந்துள்ள நேரத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற தானியத்திற்கு மட்டும் விலை அந்த அளவிற்கு உயரவில்லை. ஆகவே அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற உற்பத்திப் பொருளுக்கு அதிக விலை கொடுப்பதன் மூலந்தான் கிராமப்புறங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்குப் பொருளாதாரத் துறையில் அரசு நன்மை செய்து கொடுத்ததாகும். ஆகவே அந்த வகையில் பரிசீலனை செய்து க்விண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்றிருப்பதை மேலும் உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பைப்பற்றி அதிகம் பேசியாகிவிட்டது. நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிற நிலப்பிரபுக்கள் தங்களுடைய நிலங்களை, ஏமாற்றி எழுதி வைத்த நிலங்களை, அதற்கான விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு இன்றையதினம் தமிழக அரசு தமிழ் நாடு சுகர்கேன் பார்ம் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்ப்பரேஷன் அரசாங்க மேற்பார்வையில் இயங்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனமாகும். அந்த ஸ்தாபனம் கரும்பு உற்பத்தி செய்து தன் நிர்வாகச் செலவு போக கடன் வரக்கூடிய ஒரு அபாய நிலை ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 6,400 ஏக்கரா நிலத்தில் வருகிற ஆண்டு கரும்பு விவசாயம் செய்ய இருக்கிறார்கள். அந்தக் கரும்பிற்கு நியாயமான விலையை—மற்ற ராஜ்யங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி விலை நிர்ணயம் செய்கிறது என்று சொல்லும் போது தமிழக அரசு தீவிரக் கவனம் செலுத்தி கரும்புக்கு ஒரு நியாயமான விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு பட்ஜட் பிரசங்கத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் மீது அக்கறை கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். வருடம் ஒன்றாகியும் அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய முறையில் ஹரிஜன நல மேம்பாட்டுக் கழகம்

என்று தனியாக அமைத்தாவது அவர்களுக்குப் பொருளாதார உதவி, தொழில் நடத்தக்கூடிய முறையில் உதவி செய்தல், வீடு கட்டிக்கொள்ள உதவி செய்தல் போன்றவைகளைச் செய்ய வேண்டு மென்று எனது திருத்தத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அகதிகள் அதிகமாக வரப் போகிறார்கள் என்ற அபாயமான அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் பிழைப்ப தற்கு வழி இல்லாமல் அயல்நாடுகளுக்குப் பிழைப்பதற்காகச் சென்றார்கள். பர்மா, சிலோன், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றார்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் அந்த நாடுகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டு தமிழகத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மலேயா, சிங்கப்பூர் சென்றவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் வந்து இருக்கிறார்கள். மலேயா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டிருப்பவர்கள் இன்று பிழைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு வந்திருப்பவர்களை கணக்கெடுத்து அவர்களுக்கு என தனியாக ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்து அவர்களுக்குத் தக்க வாய்ப்பு வசதிகள் அளிக்கும் ஏற்பாட்டினைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி அடிக்கடி பேசிக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தத்தை தீவிரமாக செய்தாக வேண்டும். நிலத்தில் யார் யார் உழைத்துக் கொண்டிருக் கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்ற அந்தக் கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக் கூடிய அந்தக் கொள்கையை, நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவதன் மூல மாகத்தான் நம் நாட்டில் அதிகமான அளவில் உணவு உற்பத்தியை காண முடியும். சில பத்தாம் பசலிப் பேர்வழிகள் சொல்கிறார்கள், நிலப்பிரபுக்கள், தொங்குசதைகள் சொல்கிறார்கள், நிலச் சீர் திருத்தச் சட்டம் மூலமாகத்தான் இன்றைய தினம் உற்பத்திக் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதாக. அந்தச் சட்டம் வந்த பிறகுதான் 74 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறையில் அதை சந்தோஷமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆக, மேலும் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருத்தல் வேண்டும். அந்த நிலத்திற்கும் அவர்களுக்கும் ஒரு உறவு

ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் உணவு உற்பத்தியின் அளவை நாம் மேலும் பெருக்க முடியும். நில பிரபுக்கள் ஏமாற்றி நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் தங்கள் பண்ணைகளைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அரசுக்கும் நன்கு தெரியும். விதிவிலக்கு என்பதன் அடிப்படையில் பண்ணைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் எடுப்பதன் மூலம், மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களின் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்தும் அவற்றில் நேரடியாக உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் பரிபூர்ணமான ஒரு நிலச் சீர்திருத்தத்தை எதிர்பார்க்க முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரும் என்று கிராம மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் தீவிரமான நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தோம் என்ற நற்பெயரை எடுக்க முடியும்.

கிராமங்களில் மக்கள் கடன் தொல்லை தாங்க முடியாத அளவிற்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களை எல்லாம் பரிசிலனை செய்து கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டிய ஒரு நிலையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அபிவிருத்தி வேலைகள் கிராமப் புறங்களில்தான் செய்யப்பட வேண்டும். நகரங்களைத்தான் அபிவிருத்தி செய்து பெரிய மாடமாளிகைகளை எல்லாம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களை நோக்கி படை எடுத்து வருகிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் கிராமப்புறங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்வதன் மூலமாகத்தான், அதிகப்படி கட்டடங்கள் கட்டுவதன் மூலமாகத்தான், கிராமப்புறங்களில் பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் கிராம மக்கள் பொருளாதார உயர்வு பெறச் செய்யமுடியும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் கிராம மக்கள் நல்லதொரு விதத்தில் வாழ்க்கை நடத்த வழிவகை செய்ய முடியும் என்று கூறி முடித்து கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. என். டென்னிஸ் :** தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையைப் படித்துப் பார்த்தால், அது ஆளும் கட்சியின் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்தும் ஒரு விளம்பரப் பலகை போல் அது உபயோகிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர மக்களின் பொருளாதாரப் பிரச்னையைத் தீர்க்கும் கொள்கைகள், திட்டங்கள் இதில் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. இன்று மக்களை வாட்டி வதைக்கும் மாபெரும் பொருளாதாரப் பிரச்னைகளான விலைவாசி உயர்வு, அதனால் பொதுமக்கள், ஏழைகள் படும் கஷ்டங்கள், வேலை யில்லாத் திண்டாட்டம், அதனால் பொதுமக்கள் அடைந்து கொண் டிருக்கும் அவதிகள், மன அமைதியின்மை, மாணவர்கள் மத்தியில் காணப்பட்டு இருக்கும் அமைதியின்மை, கல்விசாலைகளில் இருக்கும் அமைதி இன்மை, மாணவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் படித்தால் வேலை கிடைக்குமா என்ற பீதி, விவசாயிகள் அடையக் கூடிய கஷ்டங்கள், அவர்களுக்கு உரம் முதலானவை கிடைக்காமல் படும் கஷ்டங்கள், நெசவாளர்களுக்கு நூல் முதலியன கிடைக்காமல் அவர்கள் படும் கஷ்டங்கள், தொழிற்சாலைகளில் அமைதியின்மை, அதனால் அவர்கள் படும் கஷ்டங்கள், தொழில் துறை முதலானவை சீரழிந்து இருப்பது, ஏழை, எளிய நடுத்தர மக்களிடையே இருக்கும் பொருளாதார வீழ்ச்சி முதலியவைகளைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. அவைகளை எடுத்து விளக்காதது மட்டுமல்ல, அதைத் தீர்ப்பதற்கான திட்டங் கள் எதுவும் எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. கவர்னர் உரையில் இவைகளில் சில காரியங்கள் பற்றி பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக் கிறதே தவிர அதைத் தீர்வு காண்பதற்கு அக்கறை காட்டியதாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் காணோம்.

ஸ்தாபன காங்கிரஸ் பல பிரச்னைகள்—மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிரச்சிகளை மக்கள் முன் வைத்து போராட்டம் ஒன்றை சமீபத்தில் நடத்தியது. பொது மக்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சிறைவாசம் சென் றார்கள். பொதுமக்களுக்கு இந்த ஆட்சியின் மீது உள்ள வெறுப்பையும் அதன் மூலம் எடுத்துக் காட்ட முடிந்தது. அதனால் பிரதிபலிக்க முடிந்தது. இதனால் ஆளும் ஆட்சியாளர்கள் மத்தியில் நிர்வாக முறை ஏதேனும் மாறுதல் உண்டா என்றால் அதில் ஒன்றும் காணோம்.

1974 சனவரி 22] [திரு. என். டென்னிஸ்]

அரசின் வருமானம் மிகவும் உயர்ந்து இருக்கிறது. வரி உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால் அழிமதியும் மக்களின் கஷ்டமும் மிகவும் உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் கட்சியைக் காப்பாற்றுவதற்கும், ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவும் ஆகிய அரசியல் பிரச்னைகளில் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி வருவதால் பொருளாதாரப் பிரச்னையில், மக்கள் பிரச்னையில் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்த முடியாமல், நிர்வாகத்தில் திறமையில்லாமல், அதன் காரணமாகத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கிற ஒரு அவல நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

அரசாங்கம் தரும் உதவிகள், பணம் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதாக இல்லை. ஏழை நடுத்தர மக்களுக்குச் சேர வேண்டிய பணம் அவர்களுக்குப் போய் சேராத காரணத்தால் பொதுமக்களிடத்தில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பொருளாதாரப் பிரச்னைகளுக்குப் பரிகாரம் இல்லை, திட்டம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆளுநர் உரையில் பல பிரச்னைகள் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அந்தப் பிரச்னைகளுக்குப் பரிகாரம் காணக்கூடிய வழிவகைகள் கூறப்படவில்லை.

உதாரணமாக, விலைவாசிகள் உயர்த்த இருக்கிறது. ஏழை, எளிய மக்கள் வாங்க முடியாத அளவிற்கு விலைவாசிகள் உயர்ந்து இருக்கிறது. இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது மத்திய அரசின் கடமை என்று மாநில அரசும், மாநில அரசின் கடமை என்று மத்திய அரசும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசிற்கும் உண்டு. மாநில அரசு தான் அந்தக் கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு இது ஒரு உலக பிரச்னை, ஐ.நா. சபை போன்ற உலக சபை தான் இதைத் தீர்க்க வேண்டும் என வாதித்தால் இப் பிரச்னைக்கு யார் தான் முடிவு காண்பது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில அரசும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அது தன்னுடைய பொறுப்பிலிருந்து விலகிவிட்டது. மாநில அரசு பொறுப்பை சரியாகச் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. உற்பத்தி அதிக அளவில் பெருக வேண்டும். உற்பத்திச் செலவும் மிகவும் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு உரம் வசதியாகக் கிடைக்கவில்லை. உரம் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

உர வினியோகத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். நியாயமான விலைக்கு உரம் கிடைக்காததால் விவசாயி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறான். யாருக்கு உரம் கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல், மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கிற முறைகேடான நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அது போல் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து விவசாயிக்குக் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அதனால் விவசாய உற்பத்திச் செலவும் அதிகரித்து இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

விலை உயர்வுக்குக் கள்ள மார்க்கெட், பதுக்கல் போன்றவையும் காரணமாக இருக்கின்றன. இது தீவிரமாக தடை செய்யப்படவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் எங்கே பார்த்தாலும், அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்து இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். விலைவாசி அதிகரித்து இருக்கும் இந்த நேரத்தில், அத்தியாவசியப் பொருள்களை அரசே கொள்முதல் செய்து வினியோகிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் 12-வது பத்தியைப் படித்துப் பார்த்தால், இந்த மாநிலம் ஒரு உபரி மாநிலமாக உணவு விஷயத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சரியாக இருந்தால், மாநிலத்தில் பல இடங்களில் உணவுப் பொருள்களின் விலை என் இவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? உபரி மாநிலமாக இருந்தால் என் இந்த விலை உயர்வு ஏற்பட வேண்டும். புள்ளி விவரம் சரியாக இருந்தால், வினியோகத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்பதுதான் அர்த்தம். ஆதலால் சரியான முறையில் வினியோகம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்

கிறேன். பார்டர் ஏரியாவில் இப்போது அரிசி ரூ. 5 விற்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் அரிசி கொண்டு போவது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பண்டங்களைக் கூட கொண்டு போவது தடை செய்யப்பட்டிருக் கிறது. மாவட்டத்தில் பார்த்தால், தாலுக்காவிற்குத் தாலுக்கா உணவுப் பொருள்கள் கொண்டு போவது தடை செய்யப்பட்டிருக் கிறது என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். பெல்ட் ஏரியாவில் அரிசி கடத்தலில் ஈடுபடுபவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஆனால் உணவுக்காக 5 லிட்டர், 2 லிட்டர் கொண்டு போகக்கூடியவர்களிடமிருந்து அரிசியைப் பறிமுதல் செய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

Sir, 20 minutes have been allotted to our Party. A Member belonging to our Party, Thiru Satyamurthy, has taken only five minutes . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 5 நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. என். டென்னிஸ்: இன்று பெல்ட் ஏரியாவில் அரிசி வினியோகம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அரிசியின் தரம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அரிசியின் தரமும், அரிசி கொடுக்கக்கூடிய அளவும் குறைவாக இருக்கிறது, பெல்ட் ஏரியாவில் 25 சென்ட் நிலம் வைத்து இருப்பவர்களுக்கு பாமிலி கார்ட் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அதைக் கான்சல் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: சார், நாளைக்குப் பேசிக்கொள்ளலாம்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: It would become a bad practice if we are to sit late for five or ten minutes daily. If the hon. Member has not finished his speech, he can continue it tomorrow.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(4) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2032, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Colachel Local Planning Area under the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972). [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 1736, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd August 1973 in regard to inclusion of certain areas within the jurisdiction of the Thiruvarur Municipality. [Laid on the table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 2191, Rural Development and Local Administration, dated the 4th October 1973 in regard to inclusion of Survey Block Nos. 55 and 56 of the Mettur Town within the jurisdiction ofthe Mettur Township. [Laid on the Table of the House under section 4 (1) of the Mettur Township Act, 1940 (Tamil Nadu Act XI of 1940).]

51. Notification issued with G.O. Ms. No. 2763, Home dated the 23rd October 1973 in regard to reduction in the rate of motor vehicles tax in respect of the vehicles TMC 4738 and MSM 7806 belonging to the Little Sisters of the Poor, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

B. Reports, Notifications and Other Papers

14. Notification issued with G.O. P. No. 1499, Revenue, dated the 30th March 1973 in regard to certain amendments to the Central Sales Tax (Tamil Nadu) Rules, 1957.

இணைப்பு I.

[358 ம் பக்கத்தில் 79 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

1972 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16, 17 ஆம் நாட்களில் சென்னையில் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறைப் பணியாளர்கள் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பினர் நடத்திய முதல் மாநில மாநாட்டின் கோரிக்கைகளும் அவற்றின்மீது இதுவரை அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளும் கீழே பட்டியலிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 1— மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி நிலையில், மாவட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிப் பதவி ஒன்று, ஊராட்சித் துறைக்கு தனியே அமைக்கப்படல் வேண்டும்.	ஊராட்சி துறையினைத் தனித்துறையாகச் செய்ய, ஏற்கனவே செயற் குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. இந்த இரண்டு தீர்மானங்களும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவினரின் பரிந்துரையின் பேரில் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 2— கோட்ட வருவாய் அதிகாரி நிலையில் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிப் பதவி ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.	

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 3—	
ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் பதவிகளை அரசிதழ் பதவியாக மாற்ற வேண்டும்.	ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் பதவிகளை அரசிதழ் பதிவுற்றதாக அரசாணை எண் 2645, ஊ.வ.உ.து. நாள் 21–12–72-ல் ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டு விட்டன.
தீர்மானம் 4—	
ஊர்நல ஊழியர்களை ஊராட்சித் துறையிலிருந்து பிரித்து வேளாண்மைத் துறைக்கு மாற்றப்போவதாக ஒரு கருத்து நிலவி வருகின்றது. கிராம நல ஊழியர்கள் ஊராட்சி வளர்ச்சிப் பிரிவில் தான் பணிபுரிய வேண்டும்.	இந்த கருத்துக்கு ஆதாரமில்லாததால் இதன் மேல் நடவடிக்கைத் தேவையில்லை என்று கருதப் பட்டது.
தீர்மானம் 5—	
ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களை அரசு ஊழியர்களாக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னோடியாக ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்களுக்கு நகராட்சி ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஓய்வூதியம்போன்ற சலுகைகள் வழங்கிட வகை செய்து ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும்.	அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கும் சலுகைகள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றிய பணியாளர்கள் பெறுவதால் அவர்களுக்கு அரசு பணியாளர்களைப் போல ஓய்வூதியம் அளிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.
தீர்மானம் 6—	
பேரூராட்சியில் பணியாற்றும் முழுநேர ஊழியர்கள் அனைவரையும் அரசுப் பணியாளர்களாக மாற்றம் செய்ய வேண்டும். ஓய்வூதியம் மற்றும் சலுகைகள் அளிக்கப்பெற வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானம் 7—

ஊரக வளர்ச்சித் துறையிலுள்ள அரசிதழ் பதிவுறு ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு மொத்தமான ஊழிய விதி **(Common Service Rules)** ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 8—

ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத் துணை முதல்வர் பதவிகளை மாவட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் நிலைக்கு உயர்வு செய்யவேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 9—

ஊராட்சி ஒன்றிய மேலாளர், ஊராட்சி விரிவாக்க அலுவலர், கல்வி விரிவாக்க அலுவலர் பதவிகளை வருவாய்த்துறை வட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ஒத்த நிலையில் உயர்வு செய்து வளர்ச்சிப் பிரிவு தலைமை எழுத்தருக்கு நிகராக மாற்றம் செய்யவேண்டும்.

இச் செயற்குறிப்பும் மாநில நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவின் குறிப்புரையின் பேரில் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 10—

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை பேரூராட்சி நிர்வாக அதிகாரிகளின் ஊதிய விகிதங்களை முறையே கோட்டாட்சித் தலைவர், அலுவலக கணக்கர் நிலைக்கும், ஊராட்சி ஒன்றிய உதவியாளர் நிலைக்கும் உயர்த்த வேண்டும்.

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை பேரூராட்சி நிர்வாக அதிகாரிகள் ஊதிய விகிதங்களும் அவரின்கீழ் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் ஊதிய விகிதங்களும் சமமாக உள்ள முரண்பாட்டினை நீக்கும்பொருட்டு முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை பேரூராட்சி நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு முறையே திங்களொன்றுக்கு ரூ. **15, 10** சிறப்பு ஊதியமாக அளிக்கப்பட அரசாணை எண் **2617**, ஊ.வ.உ.து. நாள் **18-12-72**-ல் ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எனினும் இவ்வூதிய மாற்றம் குறித்து மீண்டும் அரசு பரிசீலிக்கும்.

தீர்மானங்கள்.	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை.
(1)	(2)
தீர்மானம் 11—	
இப்போதிருக்கின்ற இரண்டு தர ஊர்நல உதவியாளர்களை மூன்று தரமாகப் பிரித்து தேர்வு நிலை ஒன்று, வளர்ச்சிப் பிரிவு கணக்கர் நிலையில் உருவாக்கி, இரண்டாம் தரம், முதல் தரம், தேர்வு நிலை இப்பதவிகளின் விகிதம் 50:30:20 என்று வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 12—	
இரண்டாம் நிலை ஊர்நல ஊழியர்கள் பதவி உயர்வின்மையினைக் கருதி, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை ஊர்நல ஊழியர்கள் பதவிகள் 3:7 விகிதத்தில் இருப்பது 5:5 விகிதத்தில் மாற்றி அமைத்து ஆணையினைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றாமல், ஒரே ஆண்டில் நிறைவேற்ற வேண்டும். முதல் நிலை ஊர் நல உதவியாளரும் பயன்காணும் வகையில் தேர்வு நிலை பதவிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும்.	ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் முதல், இரண்டாம் நிலை ஊர்நல ஊழியர்களின் விகிதம் 5:5 ஆக இருக்க வேண்டுமென்பதை அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இதனால் 870 முதல் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்கள் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படும். இது நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படும். இதன் மூலம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 9,81,000 அரசுக்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படும். எனவே தற்போதுள்ள நிதி நிலைமையினைக் கருதி இதனை உடனடியாக நிறைவேற்ற இயலாது. எனவே இக்கோரிக்கை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

LEGISLATIVE ASSEMBLY ... ALONE

தீர்மானம் 13—

சமூக நல ஊழியர்களை ஊர்நல உதவியாளர்களைப் போல் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்று பாகுபடுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதப் பதவிகளை முதல் நிலையாக உயர்வு செய்யவேண்டும்.

இப் பதவிகள் குறித்து மாநில நிர்வாக சீர் திருத்தக் குழுவினரின் பரிந்துரை ஆய்வில் இருப் பதால் சமூக நல ஊழியர்கள் பதவியில் தேர்வு நிலை ஏற்படுத்துவது தற்போது அவசியமில்லை என்று அரசு கருதியுள்ளது.

தீர்மானம் 14—

பேரூராட்சி சுகாதார ஆய்வாளர் பதவிகளின் தேர்வு நிலை ஏற்படுத்தி தகுதியும் திறமையும் பெற்றவர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும்.

மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்பக்கட்டுப்பாடு துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுவிட்டது.

தீர்மானம் 15—

கிராம சேவிகா பதவியில் 50 சதவிகிதத்தை முதல் நிலையாக உயர்வு செய்யவும், முக்கிய சேவிகா பதவிகளில் தேர்வுநிலை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கோட்ட அளவில் நியமனம் செய்யவும் வேண்டும்.

சமுதாய நலத்துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

தீர்மானம் 16—

ஊராட்சி ஒன்றிய முக்கியசேவிகா பதவிகளை வளர்ச்சிப் பிரிவு கணக்கர் நிலைக்கு உயர்வு செய்ய வேண்டும்.

சமுதாய நலத்துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

தீர்மானம் 17—

ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையினரின் மூலம் செயல் படுத்தப்படும் குடும்ப நலத் திட்டம், சிறு சேமிப்புத் திட்டம், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம்

தற்பொழுது மாவட்ட அளவிலுள்ள குடும்பக் கட்டுப்பாடு பதவிகள், வட்ட ஆட்சியாளர் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களால் நிரப்பப்

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
(தீர்மானம் 17—தொடர்ச்சி) போன்ற பல் வேறுத் திட்டங்களினுல் ஏற்படுத்தப் படும் பதவிகளை ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையின ருக்கு அளிக்க வேண்டும்.	படுகின்றன. ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறை பணி யாளர்களையும் ஒன்றிய அளவில் உள்ள பதவி களுக்கு அமர்த்த அரசு ஆய்ந்து வருகின்றது. சிறுசேமிப்பு பொறுத்தவரை மாவட்ட சேமிப்பு அதிகாரி பதவிகளில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணை யாளர்களை அமர்த்த இடம் இருக்கிறது. மற்ற திட்டங்களில் ஏற்படுத்தப்படும் பதவிகளில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களை அமர்த்துவது குறித்து செயற்குறிப்பு, மாநில நிர்வாக சீர் திருத்தக் குழுவினரின் பரிந்துரைக்கேற்ப ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 18—	
தற்பொழுது தொழில் விரிவாக்கு அலுவலர்களை சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் நிறுவனம், தமிழ்நாடு சிறு தொழில் சங்கம், தமிழ் நாடு வேளாண்மை தொழில் வளர்ச்சி கழகம் முதலியவைகளில் தகுந்த முறையில் ஈடுபடுத்தி எல்லா சிறு தொழில் வளர்ச்சிப் பணிகளையும் வட்டாரம் மூலமாக நடத்தப்பட வேண்டும்.	இக்கோரிக்கை சம்பந்தப்பட்ட கழகங்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் தக்க நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுவிட்டது.
தீர்மானம் 19—	
இரண்டாம் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்களுக்கு, அவர்கள் ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில்	முதல் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்களின் ஊதிய விகிதம் ரூ. 250—10—300—15—450 என்றும்

பெறும் பயிற்சியின் காலத்தைக் கருதி அடிப்படை ஊதிய விகிதத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

இரண்டாம் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்களின் ஊதிய விகிதம் ரூ. **210—5—245—10—325** என மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதை மேலும் மாற்றத் தேவையில்லை எனக் கருதப் படுகிறது.

தீர்மானம் 20—

இளநிலை உதவியாளர்களுக்கு தனி நபர் குழு பரிந்துரையின் அடிப்படையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட புதிய ஊதிய விகிதத்தை சுகாதார உதவியாளர்களுக்கும் வழங்கிடல் வேண்டும்.

மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டு விட்டது.

தீர்மானம் 21—

சமூக நல ஊழியர்களுக்கு இதுவரையிலும் இளநிலை உதவியாளர்களது ஊதியமே வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆகவே தனி நபர் குழு பரிந்துரையின் அடிப்படையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட புதிய ஊதிய விகிதத்தை சமூக நல ஊழியர்களுக்கும் வழங்கிட வேண்டும்.

இக் கோரிக்கையை அரசு எற்றுக் கொள்ளவில்லை.

தீர்மானம் 22—

ஓராண்டு வேளாண்மை தீவிர பயிற்சிபெறும் ஊர்நல ஊழியர்களில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் முதலிடம் பெறும் ஊர்நல உதவியாளர்களுக்கு இரு ஊதிய முன் உயர்வும், மற்ற அனைவருக்கும் ஒரு ஊதிய முன் உயர்வும் அளிக்கவேண்டும்.

தற்பொழுது ஒவ்வொரு பயிற்சி தொடரிலும் முதலிடம் பெறும் ஊர்நல உதவியாளருக்கு இரண்டு ஊதிய உயர்வும் மற்ற ஐந்து இடங்களை பெற்றவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஊதிய உயர்வும் அளிக்கப்பட ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுவிட்டன. எனவே இது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு இக் கோரிக்கையினை நிறைவேற்ற அவசியமில்லை என முடிவு செய்யப்பட்டது.

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 23— ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 சிறப்பு ஊதியமாக வழங்க வேண்டும்.	இக் கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டுவிட்டது.
தீர்மானம் 24— அனைத்துப் பேரூராட்சி ஊராட்சி ஒன்றிய தலைமை எழுத்தர்களுக்கு மேற்பார்வைப்படி வழங்கப்பட வேண்டும்.	மூன்று எழுத்தர்கள் வரை மேற்பார்வையிட ரூ. 10-ம் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்தர்களை மேற்பார்வையிட ரூ. 15-ம் மேற்பார்வைப் படியாக வழங்கப்பட ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுவிட்டன.
தீர்மானம் 25— கிராம அதிகாரிகளை ஊராட்சிகளில் வரி வசூல் பணியினின்றும் முழுமையாக விடுவித்து அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் வளர்ச்சிப்பணி சிறப்பூதியமான ரூ. 75-ம் அந்தந்த ஊராட்சிகளிடம் கொடுத்து ஒவ்வொரு ஊராட்சியும் அதனதன் நிதியிலிருந்து தற்சமயம் பகுதி நேர எழுத்தருக்கு ஊதியமாக வழங்கிடும் ரூ. 25-ம் சேர்த்து மாதம் ரூ. 100 சம்பளத்தில் எழுத்துப் பணிகளையும், வசூல் பணிகளையும் கவனித்துக் கொள்ள ஒரு முழு நேர ஊராட்சி உதவியாளரை நியமனம் செய்திட வேண்டும்.	இச் செயற்குறிப்பை நிறைவேற்ற தேவை இல்லை என்று அரசால் முடிவு செய்யப்பட்டது.

தீர்மானம் 26—

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கணக்குப் பிரிவிற்கு கோட்டாட்சி அலுவலக கணக்கர் நிலையில் ஒரு கணக்குப் பிரிவு மேலாளர் பதவியை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இச் செயற்குறிப்பு அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது.

தீர்மானம் 27—

ஊராட்சி ஒன்றிய கல்விப் பிரிவிற்கு கோட்டாட்சி அலுவலக கணக்கர் நிலையில் ஒரு கண்காணிப்பாளர் பதவியை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும்.

ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்விப் பிரிவிற்கும் இரு உதவியாளர்கள் பதவியை ஏற்படுத்த அனுப்பிய செயற்குறிப்பு அரசினால் ஏற்கப்படவில்லை என்பதால், கண்காணிப்பாளர் பதவி ஏற்படுத்த அவசியமில்லை.

தீர்மானம் 28—

1967ஆம் ஆண்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களில் ஆள் குறைப்பு செய்யப்பட்ட பணியிடங்களை மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 29—

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு இளநிலை உதவியாளர் பதவியும், ஒரு உதவியாளர் பதவியும், ஒரு தட்டெழுத்தர் பதவியும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மறுக்கப்பட்டுவிட்டது.

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை, (2)
தீர்மானம் 30— ஊரக வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் மூன்று கண்காணிப்பாளருக்கு ஒரு தேர்வுநிலை கண்காணிப்பாளர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்,	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது,
தீர்மானம் 31— முதல் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்கள், குடும்ப நலத் திட்டங்களுக்கு மிகுந்த பணி ஆற்றுவதால், ரூ. 350–15–500–20–600 என்னும் ஊதிய விகிதத்தில் குடும்ப நல விரிவாக்கு அலுவலர் பதவி ஒன்று ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.	குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையின் செலவினங்கள் இந்திய அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே இந்தக் கோரிக்கையை மாநில அளவில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.
தீர்மானம் 32— ஊரக வளர்ச்சித் துறைப் பொறியியல் பணிகள் வேகமாகவும், நல்ல முறையிலும் செயற்பட வேண்டுமாயின் நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித் துறை என்ற அமைப்பினை மாற்றி நெடுஞ்சாலைக் குத் தனியாகவும் கிராமப் பணித்துறைக்குத் தனியாகவும், பொறியியல் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தி, ஊரக வளர்ச்சித் துறைப் பொறியியல் பணிகளைக் கவனித்துக் கொள்தற்கென ஊரக வளர்ச்சித்	பொதுப் பணித்துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுவிட்டது.

துறைப் பொறியியல் பிரிவு ஒன்று தனியாக தோற்றுவிக்கப்பட்டு, மாநில பொறியாளரும், மாவட்டத்துக்கு ஒருவர் வீதம் கோட்டப் பொறியாளரும் கோட்டத்துக்கு ஒருவர் வீதம் உதவிப் பொறியாளரும் நியமனம் செய்யவேண்டும்.

தீர்மானம் 33—

தக்க கல்வித் தகுதி உள்ள சமூக நல ஊழியர்களை வேறு பதவிகளில் நியமனம் செய்து பதவி உயர்வு வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும். வானொலி பராமரிப்பு சிறப்பு பயிற்சி பெற்ற சமூக நல ஊழியர்களை வானொலி மேற்பார்வையாளராக நியமனம் செய்திடும் வகையில் விதிகளில் தேவையான திருத்தம் செய்துதவுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

இச் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

தீர்மானம் 34—

கலைக்கப்பட்ட கழக உள்ளாட்சி வட்ட ஆய்வாளர் (R. I. L. B) அலுவலகங்களில் பணி புரிந்து தற்போது உதவியாளராகவும் மேலாளராகவும் பணிபுரிவோர்க்கு விதியைத் தளர்த்தி ஊராட்சி விரிவாக்க அலுவலர் பதவியினை அளிக்க வேண்டும்.

இக்கோரிக்கை ஏற்கனவே அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 35—

தேவையான விதி விலக்களித்து மகப்பேறு உதவியாளர் தேர்வுபெற்றவர்களையும், எ.என்.எம். தேர்வுபெற்றவர்களையும் பாகுபாடின்றி ஒரே

இக் கோரிக்கையை ஏற்கத் தேவையில்லை என்று முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், மகப்பேறு உதவியாளர்கள் சுகாதார பார்வையாளர்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 35—தொடர்ச்சி.	
சீராக நடத்தி, ஆரம்ப சுகாதார நிலைய சுகாதார பார்வையாளர் பதவிகளை இப்பேறு கால உதவியாளர்களின் அடுத்த உயர் பதவியாக உறுதி செய்தல் வேண்டும்.	பயிற்சியை வெற்றிகரமாக முடித்தால், அவர்கள் அரசு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் சுகாதார பார்வையாளர்களாக நியமிக்கப்படுவர்.
தீர்மானம் 36—	
தாய்-சேய் நல விடுதிகளில் பணியாற்றும் ஆயாக்களில் தகுதி பெற்றவர்களை தனிச் சலுகைகாட்டி ஏ.என்.எம். தேர்வு நிலைக்கு அனுப்பி வைக்கவும், அவர்களை மீண்டும் சம்மந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பேறுகால உதவியாளர்களாக நியமனம் செய்திடவும் கேட்டுக்கொள்கிறது.	இக் கோரிக்கையை ஏற்கத் தேவையில்லை என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது.
தீர்மானம் 37—	
பத்தாண்டு காலம் பணிபுரிந்த பதிவறை எழுத்தர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து இளநிலை எழுத்தர் பதவி அளிக்கவேண்டும்.	குறிப்பிட்ட நான்கு தகுதிகள் கொண்ட பதிவு எழுத்தர்களுக்கு கல்வித் தகுதியைத் தளர்த்தி இளநிலை உதவியாளர்களாக நியமிக்க அரசு ஏற்கனவே ஆணை வெளியிட்டுள்ளது.
தீர்மானம் 38—	
பத்தாண்டு காலம் பணிபுரிந்த கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு, கல்வித் தகுதியை தளர்த்தி பதிவறை எழுத்தர், சிற்றெழுத்தர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும்.	கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு பதிவறை எழுத்தர், இளநிலை உதவியாளர்கள் பதவிகள் அளிக்க சில விதிமுறைகள் உள்ளன. எனவே இக் கோரிக்கையை ஏற்க இயலவில்லை.

தீர்மானம் 39—

பேரூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணியாற்றும் தலைமை எழுத்தர்கள், இளநிலை உதவியாளர்கள் ஆகியவர்களை நிர்வாக அதிகாரியாக நியமனம் செய்ய நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட வயது உச்ச வரம்பு 35 என்பதை தளர்த்தி வயது வரம்பின்றி பதவி உயர்வு வழங்கவேண்டும்.

இக் கோரிக்கை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 40—

ஊராட்சி ஒன்றியத் தட்டெழுத்தர்கள், பொருளாளர்கள் எவ்விதத் தடையுமின்றி இளநிலை ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வு வழங்குவதுபோல் நேரடியாக உதவியாளராக தேர்வு செய்யப்படும் வகையில் ஊழிய விதியில் தேவையான திருத்தம் செய்திட வேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 41—

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட உதவியாளர் பணியிடங்களை நிரப்புவதில் மொத்தமுள்ள காலி இடங்களில் 50 சதவிகிதம் மட்டிலுமே ஊராட்சி ஒன்றிய இளநிலை எழுத்தர்களது பதவி உயர்வு வாய்ப்பாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மொத்த எண்ணிக்கையான 2,995 ஊராட்சி ஒன்றிய இளநிலை எழுத்தர்களுக்கு இது மிகவும் குறைந்த அளவு பதவி உயர்வு வாய்ப்புதான். எனவே இவ்விகிதத்தை 50 சதவிகிதத்திலிருந்து 90 சதவிகிதமாக உயர்வு செய்ய கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 42— வருவாய்த் துறையினரை தஞ்சை மாவட்ட சத்திர இலாக்கா அலுவலர்களாக நியமனம் செய்து வரும் நடைமுறையினை விடுத்து மாவட்டக் கழகத்தின் பணிகளை மேற்கொண்டு நடத்திடும் ஊரக வளர்ச்சித் துறை ஊழியர்களையே நியமனம் செய்திட வேண்டும்.	வருவாய்த் துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக மாற்றப்பட்டுவிட்டது.
தீர்மானம் 43— இதுவரை தற்காலிகமாகத் தொடரப்பட்ட தொழில் விரிவாக்கு அலுவலர் பதவிகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டும்.	தொழில் விரிவாக்கு அலுவலர் பதவிகளை படிப்படியாக ஒழித்து விட ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது. எனவே தொழில் விரிவாக்கு அலுவலர் பதவிகளை நிரந்தரமாக்க தற்போது இயலாது.
தீர்மானம் 44— ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் டிராக்டர் டிரைவர், டிரில்லர், தேனீ காப்பாளர், தச்சு கொல்லு உற்பத்தி போதகர், தையல் ஆசிரியை, ஆகியோர் பணியை நிரந்தரமாக்க வேண்டும்.	இப்பதவிகளில் உள்ளோரை நிரந்தரமாக செய்வது சாத்தியமன்று என முடிவு செய்யப்பட்டது.
தீர்மானம் 45— சமூக நலத்துறையில் பணியாற்றும் கிராம சேவிகைகள், முக்கிய சேவிகைகள் பதவிகளில் பல இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமலுள்ளன. அதேபோன்று இவர்களில் பலரது பதவி காலம் வரன் முறைப்படுத்தப்படாமலும், பதவிகள் ஒழுங்குமுறை செய்யப்படாமலும் உள்ளன. இக்குறைகளைக் களைந்திட வேண்டும்.	சமுதாய நலத் துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுவிட்டது.

A 169—20

தீர்மானம் 46—

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் பள்ளி நடத்தாட்டிகளை (Conductresses) முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். தையல் ஆசிரியைப் பதவிகளை நிரந்தரம் ஆக்குவதுடன் நிரந்தரப் பயணப்படி வழங்கப்படவேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிகளில் உள்ள நடத்தாட்டிகளை முழுநேர ஊழியர்களாக நியமனம் செய்தல் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது அல்ல. ஆசிரியைப் பதவிகள் குறித்து சில வரைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுவிட்டன.

தீர்மானம் 47—

சுகாதார ஆய்வாளர்கள் குடும்ப நலத் திட்ட சுகாதார ஆய்வாளர், மற்றும் முதன்மை சுகாதார நிலையங்களின் கட்டுப்பாட்டில் பணி புரிவோர் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வரப்படவேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 48—

முதன்மை சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றும் சுகாதார பார்வையாளர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கட்டுப்பாட்டில் பணிபுரிய வேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 49—

வளர்ச்சிப்பணி கால்நடை மருத்துவர் ஒன்றிய நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டில் பணிபுரிய வேண்டும்.

வேளாண்மைத் துறையினரின் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப் பட்டுவிட்டது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 50—	
விரிவாக்கு அலுவலர்களிடையே பயணப்படியில் உள்ள வேறுபாட்டினைக் களைந்து அனைவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு நிலையான பயணப்படியாக ரூ. 60 வழங்கவேண்டும்.	தற்பொழுதுள்ள ஆணைகள் படி, அனைத்து விரிவாக்கு அலுவலர்க்கும் ரூ. 45 நிரந்தர பயணப்படி வழங்கப்படுகின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் வேளாண்மை விரிவாக்கு அலுவலர் ரூ. 37·50 பயணப்படியாக பெறுவர்.
தீர்மானம் 51—	
முதல் நிலை ஊர்நல உதவியாளருக்கு ரூ. 30-ம், இரண்டாம் நிலை ஊர்நல உதவியாளருக்கு ரூ. 25-ம் பயணப்படியாக வழங்க வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 52—	
ஊராட்சி ஒன்றிய சுகாதார உதவியாளர்களுக்கு, அரசு தரப்பு உதவியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போல் மாதம் ரூ. 35 நிரந்தர பயணப் படியாக வழங்கப்பட வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 53—	
தேனீ வயலரது நிரந்தர பயணப்படி ரூ. 30 ஆக உயர்த்த வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 54—	
ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் பேறுகால உதவியாளர்களுக்கு "ஹெல்த் விசிட்டர்" பதவி உயர்வும், தகுதியுள்ள ஆயாக்களுக்கு பயிற்சி அளித்து, பேறுகால உதவியாளர்களாகவும், நியமித்து, குறிப்பிட்ட நிரந்தர பயணப்படி வழங்கவேண்டும்.	தீர்மானம் 35, 36-ஐக் காண்க. மகப்பேறு உதவியாளர்களுக்கு நிரந்தர பயணப்படியாக மாதம் ரூ. 20 அளிக்கப்பட ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டு விட்டன.
தீர்மானம் 55—	
பேரூராட்சி வரித்தண்டலர்களுக்கு தற்சமயம் வழங்கப்பட்டுள்ள துவிச்சக்கர வண்டி பராமரிப்பு உதவித் தொகை (cycle allowance) யினை பேரூராட்சி துப்புரவு மேலாட்களுக்கும் வழங்கிட வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 56—	
கோட்ட ஊராட்சி அலுவலர்களுக்கு ரூ. 150 நிரந்தர பயணப்படியாக வழங்க வேண்டும்.	கோட்ட ஊராட்சி அலுவலர்களுக்கு நிரந்தரப் பயணப்படியாக ரூபாய் 100 அளிக்கப்பட ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுவிட்டன.
தீர்மானம் 57—	
ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து (திரை மறைவுக் குழுவினால்) எடுத்துக்கொள்ளப்படும் உதவியாளர்களின் ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கும்போது அவர்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரிந்து ஊழிய காலத்தினையும் கணக்கில் சேர்க்க வேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 58—	
திரையறைவுக் குழு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உதவியாளராக நியமனம் பெற்று **31-12-1969-க்**குள் இலாகா தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெருதிருப்பினும் அவர்களை இளநிலை உதவியாளர்களாகப் பதவி இறக்கம் செய்யாமல் உதவியாளர்களாகத் தொடர்ந்து பணியாற்றச் செய்யவேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 59—	
1959-ஆம் ஆண்டு முதல் பேரூராட்சி நிர்வாக அதிகாரி நிலையிலிருந்து பதவி உயர்வு பெற்று ஊராட்சி விரிவாக்க அலுவலராக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள முது நிலையினை, அவர்கள் பதவியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து கணக்கிட வேண்டும்.	ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 60—	
ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அரசு ஊழியர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்ட முன்னுள் மாவட்டக் கழக ஊழியர்கள் மற்றும் ஊராட்சி, பேரூராட்சியிலிருந்து நியமிக்கப்பட்ட சிலருக்கு கல்விச் சலுகை கோரி விண்ணப்பங்கள் மீது	இத்தகையப் பணியாளர்களின் விண்ணப்பங்கள், எவ்வப்போது ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநரிடமிருந்து அரசினுல் பெறப்படுகிறதோ அவ்வப்போது அவைகள் தனித்தனியே வெளியிடப்படும்.

அரசாணை கிடைக்கப் பெருத காரணத்தால் அப் பணியாளர்களின் ஊழிய காலம் வரன்முறைப் படுத்தப்படாமல் உள்ளது. இம்மாதிரி பாதிக்கப் பட்ட ஊழியர்களுக்கு விரைவில் கல்விச் சலுகை வழங்கி அவர்களது ஊழிய காலத்தை வரன் முறைப்படுத்த வகை செய்ய வேண்டும்.

தீர்மானம் 61—

பேரூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய கடைநிலை ஊழியர் களை தற்பொழுது போனஸ் பண்ட் நிதியில் சேர்த்து வருவதற்குப் பதிலாக சேம நல நிதியில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 62—

ஒன்றிய வேளாண்மைக் கிடங்கு சம்பந்தப்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்துப் பணிகளை ஊராட்சி ஒன்றிய உதவியாளர்களுக்கு பதிலாக, அதற் கெனவே உள்ள கிடங்கு அமைச்சுப் பணி யாளர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 63—

ஊரக வளர்ச்சித் துறையினைச் சேர்ந்த மேல்மட்ட ஊழியர்களில் தகுதியும், திறமையும் படைத்தவர் களுக்கு ஐ.எ.எஸ். வழங்கிட கேட்டுக் கொள்ளப்படு கிறது.

பொதுத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானங்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. (2)
தீர்மானம் 64—	
கிராமிய பயிற்சி நிலையம், மாநில சமுதாய வளர்ச்சி பயிற்சி நிலையம் இவைகளின் முதல்வர்கள், நெறியாளர் அலுவலக துணை இயக்குநர் (பணியாளர் பகுதி) இப்பதவிகளை மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி நிலைக்கு உயர்வு செய்யவேண்டும்.	மாநில நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் பரிந்துரையின்பேரில் இது ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 65—	
ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் இணை இயக்குநர் பதவியை மீண்டும் புதுப்பித்து அப்பதவியில் ஊரக வளர்ச்சித் துறையினரையே முதுநிலை, தகுதி இவைகளின் அடிப்படையில் நியமனம் செய்திடவேண்டும்.	அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 66—	
ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவர் ஆணையாளர்கள் மாநாடு ஒன்றினை ஆண்டுதோறும் அலுவல் முறையில் நடத்த வேண்டும்.	ஆய்வில் உள்ளது.
தீர்மானம் 67—	
தமிழ்நாடு ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறை பணியாளர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு நிர்வாகிகளுக்கு 30 நாட்கள் சிறப்பு விடுப்பு அளிக்க வேண்டும்.	ஆய்வில் உள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானம் 68—

ஊராட்சி வளர்ச்சி அலுவலர், கல்வி விரிவாக்க அலுவலர், ஒன்றிய மேலாளர், கைத்தொழில் வளர்ச்சி அலுவலர், வளர்ச்சி பிரிவு தலைமை எழுத்தர், ஒன்றிய ஆணையாளர், கோட்ட ஊராட்சி அலுவலர் இப்பதவிகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்களின் முதுநிலைப் பட்டியல் (**Seniority list**) ஒவ்வொரு பதவி நிலைக்கும் தனித்தனியே தயாரித்து மாவட்ட மாநில அரசிதழ்களில் (**District Gazette**) வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தீர்மானம் 69—

அமைப்புச் செயலாளரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட "தமிழ் நாடு ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறைப் பணியாளர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பின்" "சங்க அமைப்பு விதிகள்" திருத்தங்களுடன் ஏற்றுக்கொள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

அரசின் அளவில் நடவடிக்கை எதுவும் தேவையில்லை.

தீர்மானம் 70—

தமிழ்நாடு ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறை பணியாளர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பின் அடித்தள அமைப்பான ஒன்றியங்களின் கிளைகள் முதல் மாநில அமைப்பு வரையிலும் முறையான தேர்தல்களை நடத்த கீழ்க்கண்டவர்களைக் கொண்ட தேர்தல் குழு அமைக்கப்பட்டது :—

1. திரு. சத்தியநாராயணன், ஆணையாளர், ஊராட்சி ஒன்றியம், திருப்பரங்குன்றம், மதுரை (குழுத் தலைவர்).

அரசின் அளவில் நடவடிக்கை எதுவும் தேவையில்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானங்கள்.	எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை.
(1)	(2)
2. திரு. ஜி. விஜயராகவன், தலைமைக் கணக்கர் (அபிவிருத்தி பிரிவு), மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை-2 (உறுப்பினர்).	
3. திரு. கோடிலிங்கம், கண்காணிப்பாளர், ஊரக வளர்ச்சித் துறை நெறியாளர் அலுவலகம், சென்னை (உறுப்பினர்).	
4. திரு. ஆர். இராமநாதன், சிரஸ்ததார், வளர்ச்சிப் பிரிவு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம், சேலம் (உறுப்பினர்).	
5. திரு. டி.என். இராதாகிருஷ்ணன், ஆணையாளர், ஊராட்சி ஒன்றியம், கணியம்பாடி, வட ஆற்காடு மாவட்டம் (உறுப்பினர்).	

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS